

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 56

V Legislatura

Any 2000

Sessió plenària
celebrada el dia 15 de novembre de 2000
(Primera reunió)

Presidència de la Molt Excel·lent
Senyora Marcela Miró Pérez

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 40 minuts)

Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Obres Públiques i Transports sobre el Projecte de llei de constitució de l'Entitat Pública de Transport Metropolità de València (BOCV número 68). Pàgina 3.

Intervenció del diputat Àngel Miguel Barrachira Ros (GP Popular) per a presentar el dictamen.

Intervencions del diputat Jesús Ros Piles (GP Socialista–Progressistes), de la diputada Francisca Pérez Barber (GP Popular) i dels diputats Joan Antoni Oltra i Soler (GP Esquerra Unida del País Valencià) i Manuel Miguel Bustamante Bautista (GP Popular).

Votació de totalitat: s'aprova per 42 vots a favor i 36 vots en contra.

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 20 minuts)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 40 minuts)

Intervencions per a explicació de vot dels diputats Joan Antoni Oltra i Soler (GP Esquerra Unida del País Valencià) i Jesús Ros Piles (GP Socialista–Progressistes) i de la diputada Francisca Pérez Baber (GP Popular).

Preguntes. Pàgina 27.

Preguntes números **2.972/00** i **2.973/00** al conseller de Cultura i Educació, senyor Manuel Tarancón Fandos, sobre la designació d'Elx com capital cultural del món ibèric, que formula el diputat Joan Antoni Oltra i Soler del GP Esquerra Unida del País Valencià (*BOCV número 48*). Pregunta número **2.974/00** al conseller de Cultura i Educació, senyor Manuel Tarancón Fandos, sobre la declaració de Bé d'Interès Cultural del Pantà d'Elx, que formula el diputat Joan Antoni Oltra i Soler del GP Esquerra Unida del País Valencià (*BOCV número 48*). Preguntes números **4.507/00**, **4.508/00**, **4.509/00**, **4.510/00** i **4.511/00** al conseller de Cultura i Educació, senyor Manuel Tarancón Fandos, sobre la col·locació de cadires de plàstic en el teatre romà de Sagunt, que formula el diputat Joan Antoni Oltra i Soler del GP Esquerra Unida del País Valencià (*BOCV número 57*). Preguntes números **3.693/00**, **3.694/00** i **3.695/00** al Consell (resposta del vicepresident primer, senyor José Luis Olivas Martínez) sobre les reunions dels organismes europeus, que formula la diputada Àngela Llinares i Llorca del GP Esquerra Unida del País Valencià (*BOCV número 57*). Preguntes números **4.240/00**, **4.241/00**, **4.242/00** i **4.243/00** al conseller de Medi Ambient, senyor Francisco Modrego Caballero, sobre l'existència de més de 140 abocadors incontrolats que flanquegen el traçat de la A-7, que formula el diputat Joan Antoni Oltra i Soler del GP Esquerra Unida del País Valencià (*BOCV número 57*). Preguntes números **4.245/00**, **4.246/00**, **4.247/00**, **4.248/00**, **4.249/00** i **4.250/00** a la consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació, senyora Maria Àngels Ramón-Llin i Martínez, sobre la tractorada en defensa dels interessos de l'agricultura afectada per la situació del riu Segura, que formula el diputat Joan Antoni Oltra i Soler del GP Esquerra Unida del País Valencià (*BOCV número 57*).

Interpel·lació al conseller de Sanitat, senyor Serafín Castellano Gómez, sobre política general de la conselleria en matèria de salut mental, que formula la diputada María José Mendoza García del GP Socialista-Progressistes (RE número 12.583, BOCV número 46). Pàgina 37.

(Se suspén la sessió a les 19 hores i 16 minuts)

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 15 de novembre de 2000. Comença la reunió a les 10 hores i 40 minuts. Presideix la Molt Excel·lent Senyora Marcela Miró Pérez. Sessió plenària número 32. Primera reunió.

La senyora presidenta:

Il·lustres diputades, il·lustres diputats.

S'obri la sessió.

El primer punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Obres Públiques i Transports sobre el Projecte de llei de constitució de l'Entitat Pública de Transport Metropolità de València.

Per a la presentació del Dictamen de la Comissió, té la paraula l'Il·lustre Diputat Senyor Barrachina. *(Remors)* Per favor, senyories.

Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Obres Públiques i Transports sobre el Projecte de llei de constitució de l'Entitat Pública de Transport Metropolità de València

El senyor Barrachina Ros:

Buenos días, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Intervengo designado por la Comisión de Obras Públicas y Transportes para presentar el Dictamen sobre el Proyecto de ley de constitución de la Entidad Pública de Transporte Metropolitano de Valencia, cuyo propósito, como bien conocen sus señorías, es alcanzar una adecuada coordinación del transporte en el entorno metropolitano, que, respetando la autonomía municipal, logre una unidad funcional que asegure la movilidad de todos los ciudadanos.

Esta regulación, señorías, como bien conocen, se hace en virtud de la competencia exclusiva que en materia de transportes tiene la Comunidad Valenciana, tal y como le confieren los artículos 149 de la Constitución Española y 31 del Estatuto de Autonomía.

El Proyecto de ley que sus señorías van a tener la oportunidad de debatir se publicó en el *Boletín Oficial de las Cortes Valencianas* el pasado 11 de septiembre, lo cual significa que, hoy en el último eslabón del trámite parlamentario, se ha trabajado con gran agilidad durante todo su trámite parlamentario.

Se presentaron a este texto, a este proyecto de ley, dos enmiendas de totalidad y cuarenta y cuatro enmiendas parciales al final del plazo prorrogado, que concluía el 7 de octubre. En el debate de totalidad de las dos enmiendas planteadas por el Grupo Parlamentario Socialista y por el Grupo Parlamentario de Esquerra Unida, las dos enmiendas fueron rechazadas en sesión plenaria del 18 de octubre, y las cuarenta y cuatro parciales, presentadas siete de ellas por el Grupo Parlamentario de Esquerra Unida, doce por el Grupo Parlamentario Popular y las restantes veinticinco por el Grupo Parlamentario Socialista, fueron ordenadas por la Ponencia que se designó el 24 de octubre, y debatidas en la Comisión de Obras Públicas y Transportes el pasado día 6 de noviembre. Estas cuarenta y cuatro enmiendas corrieron distinta suerte. Dos de ellas fueron retiradas, doce fueron

aprobadas, ocho transaccionadas y doce rechazadas, lo cual significa un elevado grado de consenso en el debate de la comisión.

Finalmente, señorías, de las cuarenta y cuatro enmiendas planteadas originalmente, restan vivas veintidós, las veintidós que fueron rechazadas, que los dos grupos parlamentarios enmendantes, Grupo de Esquerra Unida y también Grupo Socialista, han deseado mantener vivas para el debate hoy en Pleno.

Espero, señorías, que el debate sea provechoso y que se alcance el mayor nivel de coincidencia.

Buenos días. Gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Barrachina.

Passem a continuació al debat de la llei.

A l'article 1 no hi ha esmenes presentades; per tant, se sotmet a votació l'article 1. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 73 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovat l'article 1.

A l'article 2 hi ha una esmena, l'esmena número 3, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes. Torn a favor? Senyor Ros, té la paraula.

El senyor Ros Piles:

Bon dia, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Hi ha una sèrie d'esmenes que, per coincidir bàsicament amb les esmenes que presentà el Partit Popular i que aquelles varen ser aprovades, inclús algunes d'elles amb els vots nostres, vaig a retirar-les, perquè el text està pràcticament inclòs en el debat que es féu en la comissió. I retirem les esmenes 3, 5, 8, 10, 29, 33, 35, 37 i 40.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.

Per tant, queden retirades, a proposta del Grup Parlamentari Socialista, estes esmenes.

En quedar retirada l'esmena número 3 correspon la votació de l'article número 2. Senyories, comença la votació de l'article 2. El resultat és de 77 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovat l'article 2.

A l'article 3, en haver sigut retirada l'esmena número 5, no queden esmenes, i per tant, correspon la votació de l'article 3. Senyories, comença la votació. El resultat és de 77 vots a favor, 1 en contra, cap abstenció. Queda aprovat l'article 3.

A l'article 4 s'han retirat les esmenes 8 i 10. Correspon la defensa de l'esmena número 16. Torn a favor? Senyor Ros.

El senyor Ros Piles:

Bon dia, senyors i senyores diputats.

Bon dia als mitjans de comunicació que ens acompanyen.

Estem debatent la Llei de creació de l'Entitat Pública del Transport Metropolità de València. Hem presentat una esmena al capítol I, disposicions generals, article 4 punt 4 apartat b. La presentarem, la defensarem en la comissió corresponent i, com no podia ser d'altra manera, en la comissió va decaure.

L'article este diu, referent a l'ens públic Transport Metropolità de València: "Constituir o participar en societades de capital públic o mixto o en consorcios, en relació con los fines previstos en el artículo 2."

Estem trobant-nos davant d'unes pràctiques ací al govern de la Generalitat que estan fent tot un entramat en la Comunitat Valenciana que, quan ens adonarem, ni estes Corts ni el govern mateix podrà controlar allò que passa ni allò que deixa de passar. Estem constituint tots els dies empreses, empreses que després es financen no sabem com, empreses que fan programes d'inversió no sabem com, empreses que escapen al control d'esta Cambra i que ens resulta molt difícil i molt complicat poder, a través de les preguntes parlamentàries que fem i a través de les accions que en este Parlament prenem, ens resulta molt difícil i molt complicat saber què passa ahí.

Ara anem a crear l'ens públic del transport metropolità de València, que és la coordinació d'eixe transport en l'àrea de València i en alguns altres pobles que res tenen a vore amb l'àrea de València però que les línies de servei de transports regulars de viatgers, inclús els taxis, donen el servei per a comunicar tot el que és l'entorn d'esta àrea.

I estem volent aprovar un apartat en este article que diu que este ens podrà constituir empreses, participar en societats de capital públic, crear consorci, o siga, podrà tornar a fer tot un entramat, tota una *maranya* d'empreses al voltant d'esta llei que el que persegueix és simplement coordinar el transport metropolità, que el que persegueix simplement i planament és el que poquet a poquet s'ha anat ficant des de fa molts anys, això del bitllet únic, això de la combinació entre els ferrocarrils i els transports de l'àrea metropolitana. Però no, nosaltres busquem el colador, com no podia ser d'altra manera, com estem fent en totes les lleis. Busquem el colador i volem que esta empresa, que este consorci, que esta entitat tinga possibilitats de fer empreses mixtes, de participar en altre tipus d'empreses de capital públic i de capital privat per a no sabem què.

Eixe "no sabem què" ens preocupa, perquè nosaltres ja estem veient, com no, les conseqüències d'eixe no saber què en l'Institut de la Vivenda, en l'empresa que s'ha creat per a fer els col·legis, en multitud i multitud d'empreses, que ara les tenim en els pressupostos, que estan endeutades no sabem fins on, que no sabem fins les possibilitats d'endeutament que tenen. I ací volem obrir una altra volta un altra porta: la possibilitat que este ens pugua crear empreses mixtes, pugua consorciar, pugua fer tot allò que estime convenient i que, sense cap de dubte, com passa sempre, escapa al control d'este Parlament, escapa al control de tots nosaltres, senyories, del Grup Socialista i del Grup Popular, que tampoc sap massa el que passa en eixes empreses, tampoc ho sap massa; el que passa és que són empreses del seu govern i, sense cap de dubte, en eixe sentit ho han de recolzar.

Sigam sensats. Fem una llei de coordinació del transport metropolità, perquè esta llei que hem presentat al Parlament jo no sé com qualificar-la, després de la quantitat d'esmenes que el PP mateix ha presentat. Ja ho diguí el primer dia en l'esmena a la totalitat: açò no és una llei ni és res; és una cosa, un document, on s'han assentat uns quants senyors de la Conselleria d'Obres Públiques, han fet una llei, no li ho han contat al conseller i quan el conseller s'adona diu: "Ací m'han deixat sense conselleria", i corrents corrents hagueren de fer les dotze o tretze esmenes que han modificat, no substancialment però que han modificat algunes de les qüestions que en eixa llei s'arreglaven.

Acceptem l'esmena, fem una empresa que de veres coordine el transport metropolità i oblidem-nos d'eixa tendència que tenim a constituir empreses, empreses, empreses que no sabem ni el que fan ni com es gasten els diners ni per a què es gasten els diners. I en este cas, com a molt, hauríem de constituir una empresa que pense jo que podria

ser una impremta perquè ens fera els bitllets del tren, de l'autobús, però una altra cosa no. I en canvi, el sentit que té este article la veritat és que nosaltres en ningun cas podem admetre'l. Per això hem presentat l'esmena.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.

Torn en contra? La senyora Pérez, en representació del Grup Parlamentari Popular, té la paraula.

La senyora Pérez Barber:

Gracias, señora presidenta.

Señor Ros.

No le vamos a aceptar esta enmienda porque ya le dijimos en comisión que supone una limitación injustificada de la capacidad de la entidad en orden a conseguir sus fines. Y además, también le dijimos que nos parecía incoherente esta omisión que usted pretende del apartado b con el último apartado de la enmienda que ustedes también presentan del artículo 30, que es la 16.572. Ustedes proponen suprimir el apartado b, y después en la enmienda 16.582 pretenden encargar a la comisión ejecutiva el ejercicio de cualquier función además de las previstas en la ley, excepto la aprobación de presupuestos y la autorización para participar en consorcios y sociedades. Nos parece totalmente incoherente esta supresión con lo que proponen después, y por lo tanto, se la vamos a rechazar.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Senyor Ros, per a rèplica, i per tres minuts, té la paraula.

El senyor Ros Piles:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Sempre que plantegem alguna cosa que té un poc de sentit comú se'ns tracta d'incoherents, perquè són vostres incapaços d'acceptar ningun tipus d'aportació. La prova la tinguérem en la mateixa comissió que vàrem fer l'altre dia d'obres públiques. Vostres presentaren un muntó d'esmenes que consideràvem que milloraven el text, perquè hem donat en repetides ocasions la nostra opinió sobre el text, i Esquerra Unida i nosaltres no tinguérem ningun problema en acceptar eixes esmenes. Però quan es tracta de discutir, de valorar, les esmenes que els grups de l'oposició presenten, som incoherents, no som solidaris i, certament, només faltaria que ens digueren que no volen participar en la confecció d'un projecte de llei, que hui he llegit en la premsa que crec que va ser una cosa europea, una cosa així, perquè no m'ha donat molt de temps a llegir-ho en la premsa. Però crec que este projecte de llei que anem a aprovar és el que va a organitzar el transport metropolità de tota Europa, perquè anem a ser, en eixe sentit, la "avanzadilla".

Allò incoherent, senyores i senyors diputats, allò incoherent és no limitar-se a les funcions que ha de tindre esta entitat, que ja diguérem nosaltres que no l'haguérem creada, que nosaltres açò ho haguérem inclòs com una competència de les àrees metropolitanes, que és on deu estar. Però ja que això no pot ser per voluntat, sense cap dubte, del grup majoritari, creem una entitat que es limite a fer les seues funcions, a coordinar el transport metropolità de

l'àrea metropolitana. Tot el transport metropolità, perquè vostés, en la primera "avanzadilla" de llei que feren, també varen deixar fora dels òrgans de govern, no sé quantes coses que sense elles era impossible coordinar el transport.

No és incoherent, no podem crear una altra entitat, senyora Pérez –perdone que em dirigisca a vosté perquè és un poc per la familiaritat i la confiança que hi ha–; no podem nosaltres crear una estructura damunt d'una altra estructura que possibilita, i li està possibilitant al Govern de la Generalitat Valenciana, crear empreses a "diestro y siniestro". Estes Corts i els ciutadans valencians han de veure claredat en l'administració pública. I açò, l'única cosa que fa, com ja estem acostumats però una volta més, l'única cosa que fa és enfosquir i omplir d'amagatalls totes les lleis que estem aprovant en estes Corts, per desgràcia per a la gent, per desgràcia per als ciutadans. Esta és una prova més, senyora diputada.

No podem admetre que esta entitat puga, "a diestro y siniestro", crear empreses, crear consorcis, endeutar-se, sense saber per a què. I en eixe sentit indubtablement estem fent la defensa d'esta esmena, i per sentit comú, espere... Bo, allò d'esperar és una cosa que em quedaré esperant-ho, clar; espere que el Grup Popular puga aprovar esta esmena que al fi i a la postre l'única cosa que aporta és sensatesa a esta llei, que ja de per si és poc sensata.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.
Per a rèplica, té la paraula la senyora Pérez.

La senyora Pérez Barber:

Gracias, señora presidenta.
Señor Ros.

Yo le dije el otro día en comisión, que no me parecía correcto utilizar en el debate parlamentario palabras como oscurantismo, que es lo que usted repite insistentemente, porque no es verdad. Tanto en el debate en la comisión, como espero que hoy a lo largo de todo el debate de Pleno, pues se han aceptado, se propusieron varias enmiendas transaccionales, y también ya se le aceptaron también algunas de sus enmiendas, como también hoy se le van a aceptar. Y espero también que lleguemos a otras transaccionales para que al final el debate de la ley sea el correcto.

Pero no nos parece correcto eliminar el apartado b) que usted propone, que al final dice "constituir o participar en sociedades de capital público o mixto o en consorcios", cuando usted, después, hace alusión en la otra enmienda a que ello pueda ser así. Por todo ello, no se trata ni de oscurantismo, ni de que no se quiera llegar a acuerdos porque no ha sido así, sino todo lo contrario –y así va a ser a lo largo de todo el debate de la mañana–, sino de que no se le puede aceptar porque entendemos que es contradictoria.

Nada más y gracias.

La senyora presidenta:

Senyories.
Comença la votació per a l'esmena número 16, de l'article quatre.

Senyories, comença la votació. El resultat és de 32 vots a favor, 44 en contra, 5 abstencions, queda rebutjada l'esmena.

Debat corresponent a l'esmena 16, del Grup Parlamentari Socialista–Progressistes. Torn a favor? 16. Senyor Ros.

El senyor Ros Piles:

La 16 és la que hem acabat de fer. Crec. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Hemos hecho la 16.

El senyor Ros Piles:

Bé, la 16, sí.

La senyora presidenta:

La 17. Perdón, 17. La 17

El senyor Ros Piles:

Ara la 17. Gràcies, senyora presidenta.
(*Remors*) (*Pausa*)

Gràcies, senyora presidenta.
Senyores i senyors diputats.

Indubtablement les nostres esmenes han de guardar una correlació, han de guardar el plantejaments afins quan en fem una i quan en fem altra. L'esmena que nosaltres presentem a este mateix article, article quatre, punt quatre, apartat b), diu "cooperar mitjançant acords, convenis i contractes amb qualsevol entitat que afecte al transport metropolità". I nosaltres, què volem afegir? I que es contemple en el Pla de transports i en els pressupostos aprovats per la Generalitat Valenciana, perquè això ens dona una garantia.

Si jo abans els he estat dient el que he dit en l'esmena anterior, que estàvem obrint la porta a qualsevol cosa, estàvem obrint la porta a crear qualsevol cosa; este article de la llei encara aprofundeix més en eixe desgavell. Nosaltres no podem donar-li a l'ens metropolità que s'està creant, màniga àmplia per a què faça el que considere que dega de fer. Devem donar-li màniga àmplia, per a què faça aquelles coses que es contemplen en un Pla de transport que hi ha, o que ha d'haver, i que a més els seus pressupostos estiguen aprovats per la Generalitat Valenciana i tinguen finançament, que és el que nosaltres demanem en esta esmena.

Perquè si no afegim això, ens ocorre el que anteriorment he dit, i no vull reiterar-me, estem obrint una porta a allò desconegut; estem obrint una porta a endeutament incontrolat; estem obrint una porta que esta entitat, que té una tasca molt concreta, i no en té altra només que la de coordinar el transport metropolità, qualsevol dia estiga fent residències de la tercera edat. Per què no, si l'Institut de la Vivenda en fa? ¿Per què no pot fer este ens residències de la tercera edat, si al final pot consorciar, crear empreses mixtes i fer qualsevol coses?

Com resulta que nosaltres això ho hem patit i estem patint-ho i ja sabem el que passa, no em val que em diguen, home, com va a fer residències de la tercera edat l'ens? Doncs sí, em poden dir, és que el transport metropolità l'utilitza moltíssima gent major, i damunt va debades, dons a través d'esta empresa anem a finançar residències de la tercera edat. No pot ser.

Què demanem nosaltres? Que s'afegisca, no volem llevar-li ni poder de decisió ni poder de gestió. No volem llevar-li res. Tot al contrari. Nosaltres el que volem és saber el que xafem. Saber fins on podem exigir. Saber els comptes que podem demanar després. I li demanem que, efectivament, que l'article es quede com està, però que es contemple en el pla, que puga fer les coses que estiguen contem-

plades en el pla de transport i en els pressupostos aprovats de la Generalitat. Perquè, què passaria si a este organisme un dia se li ocorreguera fer un tramvia? Per què no? ¿O se li ocorreguera obrir una línia d'autobusos nova pel seu compte, sense que això tinguera pressupost i estiguera contemplat en el Pla de transport? Jo ja sé que els senyors consellers que estaran ací són persones honorables i sensates. No em cap el menor dubte. Però un dia esta empresa es pot alçar volent fer un tramvia, i ni estar contemplat en el Pla de transport ni tindre previst el finançament.

Torne a repetir-ho, ho repetisc, i ho repetiré moltes voltes a través de les intervencions que tindrem en la discussió d'estes esmenes: creem coses que aprofiten per a servir als ciutadans, creem coses que aprofiten per a millorar els serveis dels ciutadans, creem coses on els ciutadans, sense cap dubte, el que es faça en eixes institucions ho puguen vore en tota claredat. I no creem coses, que és el que està passant hui, que únicament i exclusivament són per a servir al govern, al govern de torn. Si nosaltres estiguérem governant, estes coses no les fariem. I bona prova és la llei que vostés estan carregant-se en substitució d'esta que anem a aprovar ací.

Sensatesa; els ciutadans per damunt de tot; el servei als ciutadans. I no comencem a crear estructures, que l'única cosa que faça siga complicar-nos un poc l'existència, i per on es puguen derivar una sèrie d'activitats, que res van a tindre a vore en el tema de la coordinació del transport metropolità. I com ací almenys anem a estar tots, si Déu ens dóna salut, una bona temporada; tindrem ocasió de fer preguntes en este Ple dient quines inversions i quines coses està fent este ens d'ací a un any, d'ací a any i mig, d'ací dos; quan es donarem compte que el que estem dient en esta trona, vostés saben que és així, jo també ho sé, però no ho volen reconèixer.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.

Torn en contra, la senyora Pérez té la paraula. (*Remors*)

La senyora Pérez Barber:

Gracias, señora presidenta.

Señor Ros.

Esta enmienda no se la podemos aprobar, porque entendemos que supeditar la aprobación de contratos o programas o convenios a la aprobación del plan, supondría un serio inconveniente para la gestión del transporte metropolitano. Hay que recordar que desde el año 1991 no ha podido aprobarse el plan, dada su complejidad. Con este artículo no hubiera sido posible ni el billete único de la Empresa Municipal de Transportes, Ferrocarriles de la Generalitat Valenciana, operativos desde el año 1996, ni el abono transporte con metrobús inaugurado tampoco este año. Por todo ello, no se la vamos a aceptar.

Gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Senyor Ros, per a rèplica, té la paraula.

El senyor Ros Piles:

Senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Ja estic acostumant-me, encara estem en la segona esmena, però ja estic acostumant-me a la fase final: "por todo esto, señor Ros, no le vamos a aprobar la enmienda". Si volen, això s'ho poden evitar. Jo sé que al llarg de les deu esmenes que vaig a defensar la frase final va a ser "por todo ello, no le vamos a aprobar la enmienda". I al final, quan estem en la que fa cinc o sis esmenes, ja ens sonarà un poc això.

Jo ja sé que no la van a aprovar. Però, ¿com van a aprovar vostés una esmena que els lleva la possibilitat de fer i desfer com consideren oportú? No ho poden fer. Han d'eixir ací a defensar allò indefensable. No poden vostés aprovar una esmena, en què els estem dient, facen el que consideren oportú en eixa entitat; mireu si som generosos, eh, des de l'oposició. Facen el que vostés consideren oportú en eixa entitat.

"Ojo", però el que facen que estiga arplegat en el Pla de transports. "Ojo" també, perquè eixe segon "ojo" també estan acostumats a botar-se'l molt sovint, que estiga contemplat en els pressupostos.

¿Tan difícil és d'entendre, senyories, que nosaltres demanem que l'ens públic este faça el que s'arplegue en els pressupostos, i faça el que estiga en el Pla de transports? Doncs mireu, això, si en compte d'estar nosaltres ací, tots els qui estem que som persones ja madures i naturalment majors de divuit anys, estigueren xiquets d'ESO i els diguérem, tu què has de fer? Et dirien, "el que em mane mi padre". I en esta ocasió, què ha de fer? El que mane la llei. I la llei què és? El que diu el Pla de transport, i el que diu si té o no té finançament.

I vostés fugen sempre a admetre qualsevol cosa que clarifique. Fugen sempre a admetre qualsevol cosa que els puga acotar el que poden fer. Fugen sempre a fer aquelles coses que hagen d'estar prèviament establides, perquè haurà que discutir el Pla del transport. Quan? No ho sé. Però cal discutir el Pla de transport per a fixar els objectius d'esta entitat. Perquè, si no ho fem així, haurem començat una vegada més la casa pel terrat, perquè no es pot anar creant organismes de preses i corregudes.

Esta llei, no sé si fa 20 o 25 dies que entrà en el Parlament, o un mes, no ho recorde. Hui estem discutint-la i hui l'aprovarem. Tot menys dur la llei mare que és on havia d'estar açò inclòs com a competència. Tot menys dur la llei de l'àrea metropolitana que havia un compromís de sis mesos per a dur-lo ací i ha passat un any. I en eixa llei d'àrees metropolitanas, si de veres es creguem el fet de l'àrea metropolitana, havien d'estar incloses les competències de transports. Però, no, farem un àrea metropolitana no sé quan. Crearem damunt dues subàrees metropolitanas. I damunt estem creant la del consorci. I demà o demà passat se'ns ocorrerà qualsevol cosa —que en estos moments jo no la puc previndre perquè nosaltres sempreensem en to racional— se'ls ocorrerà a vostés qualsevol cosa, crearan un altre ens, crearan un altra empresa, i "viva el endeudamiento", "viva el endeudamiento", y los ciudadanos que no se enteren de por dónde vamos, qué hacemos, qué hacemos con el dinero, si gastamos mucho, si gastamos poco, si hacemos campañas publicitarias. Todo eso, desde luego, menos arreglar lo que hay que arreglar, que es el área metropolitana de valencia.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.

Senyora Pérez té la paraula per a rèplica.

La senyora Pérez Barber:

Gracias, eñora presidenta.

Señor Ros, claro que lo que se vaya a hacer estará en el Plan de transporte, pero eso es lógico. Y también es lógico, además, como se va hacer, porque no se puede hacer de otra manera, que los presupuestos se aplicarán al Plan de transporte. Porque, además, es lo que dice la ley. Y si se ha tenido que recurrir a esta ley es porque la otra ha sido ineficaz. El Plan no se ha podido desarrollar. Y lo que no me pueden negar es que la Ley 1/1991 no ha funcionado, porque si hubiera funcionado, pues a lo mejor no hubiéramos tenido la necesidad de tener que hacer esta nueva y después crear un texto refundido.

Nada más y gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Correspon la votació de l'esmena 17. Senyories, comença la votació. El resultat és de 37 vots a favor, 42 en contra, cap abstenció, queda rebutjada l'esmena 17.

Votació a l'article 4. Senyories, comença la votació. El resultat és de 43 vots a favor, cap en contra, 37 abstencions, queda aprovat l'article 4.

A l'article 5 hi ha una esmena, la número 18, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes.

¿Torn a favor? Senyor Ros, té la paraula.

El senyor Ros Piles:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

La veritat és que la posició del govern i del grup parlamentari que sustenta al govern és còmoda. Jo ho puc entendre. Altres, en algunes altres ocasions també hem tingut una posició còmoda. Perquè, al final, la conclusió és: "Ja poden dir el que diguen que la llei s'aprovarà tal com nosaltres desitgem. I, a més, els haurem dit: és una llei participativa perquè hem transaccionat dues esmenes. És una llei participativa perquè l'hem enviada en temps i forma perquè la poguéreu llegir. És una llei participativa perquè hem parlat amb no sé quanta gent". Segur que són eixes coses que ens diuen. Però, les coses es fan fent-les efectives.

Nosaltres, naturalment, ja no ens creguem això de la participació i això del consens, perquè des d'esta trona no ens podem imaginar les vegades que es repeteix això amb la boca xicoteta. Això és de veres. Les vegades que es repeteix consens, participació... Encara estic esperant jo que hi haja una llei que, abans de presentar-la i aprovar-la el govern com a primer esborrany o com a primer avantprojecte, s'asseguen els grups de l'oposició i diguen: "Açò està ací damunt de la taula". "Estudiem esta llei". "Teniu aportacions que fer". Eixa és la forma del consens i la forma de la participació. No és la forma del consens i la forma de la participació i dir que volem fer les coses entre tots de la forma que s'estan fent.

Ací tenim el text de la llei i en l'article 5 parla dels òrgans de govern. Bé, açò dels òrgans de govern en esta llei ja és..., anava a dir una cosa però no perquè està molt de moda, açò dels òrgans del govern ja és una cosa que no té nom. No sé si són els òrgans de govern, els òrgans de des-govern o els òrgans que diran a tot que sí de la forma que estan compostats estos òrgans de govern. Jo crec que quan es forma un òrgan de govern és perquè la gent aporte idees, aporte la seua saviesa, aporte la seua experiència, puga dir el que els pareix bé o el que els pareix malament. Però,

clar, eixe tipus de coses passen quan hi ha un òrgan de govern que és plural, quan hi ha un òrgan de govern on tothom se sent representat i on tothom se sent participip.

I ací l'article 5 ens diu: "que els òrgans rectors de l'entitat són el consell d'administració i el director. I la participació dels operadors del transport es canalitza a través dels consells d'operadors". I nosaltres diem: "que la participació dels operadors del transport i del taxi es canalitza a través de la seua representació en el consell d'administració i en els consells d'operadors".

Però, què fan estos homes en el consell d'operadors? Sí, s'ajuntaran, parlaran dels seus problemes, diran el que puja la gasolina, diran el que puja el gas-oil, diran que no poden tirar endavant productes d'estes apujades, però poc més podran dir perquè, al final, el consell d'operadors acabarà fent un informe, una acta de la seua reunió l'enviarà al consell d'administració i este dirà: "quanta raó tenen estos homes però estan molt bé on estan".

Nosaltres demanem, almenys, perquè aquesta llei tinga un mínim de participativa, ja que l'oposició ni està ni va estar en els òrgans de decisió, perquè no va estar, doncs, almenys que els professionals del ram, els taxistes, les persones representants dels transports regulars de viatgers es tinguen en l'òrgan de decisió on es prendran decisions importantíssimes que afectaran a la bona marxa de la seua empresa. Ull! Estem fent un òrgan que prendrà decisions importantíssimes sobre el dia a dia i la marxa de moltíssimes empreses valencianes de transport regular de viatgers i d'uns quants milers de taxistes, que la gran majoria són autònoms. I este organisme prendrà decisió sobre el que eixos homes hauran de fer. I paradoxalment estos senyors no estan representats en este organisme. S'assabentaran de tot de segona mà, s'assabentaran d'allò que els vulguen comptar. I quan la decisió estiga presa els diran: "això és el que hi ha i no hi ha altra cosa".

Jo crec que per una vegada, només per una vegada, tampoc dic que ho facen en totes les lleis, per una, a veure si tinguérem la sort que en alguna ocasió..., jo què sé, per una vegada admitisquen vostés una esmena que és una esmena única i exclusivament de tint participatiu, de recolzament a allò que significa la societat civil, de recolzament a aquells professionals que saben el que es duen entre mans. Si no ho fem així, doncs, tampoc passarà res, la llei funcionarà, els taxistes circularan per València, les empreses d'autobusos seguiran duent viatgers, però de tant en tant es trobarà amb algun decret o alguna norma que diran: "açò per on m'ha caigut". I, per on li haurà caigut? Per l'Entitat Pública del Transport Metropolità on no tenen ni veu, on no tenen ni vot i on no se'n recordeu vosaltres d'ells. I és moltíssima gent.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.

Torn en contra. Té la paraula la senyora Pérez.

La senyor Pérez Barber:

Gracias, señora presidenta.

Señor Ros, es una ley participativa. Usted lo sabe. Y muy importante porque lo que hace es satisfacer la necesidad de movilidad de la gente. La potenciación del transporte público en las áreas metropolitanas es la única manera de asegurar una movilidad más fluida con un impacto menor en la contaminación atmosférica.

Usted sabe que la mayoría de las entidades metropolitanas de transporte coordinan metro, tranvía y autobuses, y dejan al margen el sector del taxi. Lo que se ha hecho con

esta ley es integrar el taxi en la Entidad de Transporte Metropolitano y ahí se ve la clara voluntad de potenciar este servicio público. Y, además, puede hablarse incluso de que Valencia es pionera en la incorporación del taxi a una entidad que gestiona el transporte metropolitano.

El estatuto que tienen los taxistas es el mismo que el que tienen los concesionarios de servicios regulares de viajeros en autobús: un consejo de operadores de carácter representativo y con funciones de carácter consultivo. Por lo tanto, sí que se ha tenido en cuenta todo lo que usted propone.

Si le rechazamos la enmienda es porque los operadores de transporte no participan directamente en el consejo de administración, lo hacen a través del consejo de operadores que tienen, a su vez, representación en el consejo de administración con voz pero sin voto. Por todo ello, no se la vamos a aceptar.

Gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

El senyor Ros té la paraula per a rèplica.

El senyor Ros Piles:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Senyoria, esperava que no ho diguera, esperava que no ho diguera. Però, bé, ho ha dit. No és un problema meu. Moltes vegades quan es puja a esta trona i no sap què dir-se, o, al final..., és que és molt complicat, jo ho puc entendre, al final el grup parlamentari li diu a un diputat: "puge aquí i diga que això està tot molt ben fet, que la llei és perfecta, que la llei és participativa i que no tenim més remei que aprovar-la". Jo entenc que el tema és dur i entenc que el tema és complicat, i, a més a més, entenc que açò és una cosa de patidors, almenys en el cas de la seua senyoria.

Vosté ha dit que és una llei participativa. Pensava que no ho diria. De veres li dic que pensava que eixa paraula no la nomenaria. Perquè si una cosa és esta llei, és que no és participativa en absolut, perquè és que no participa ningú de qui ha de participar, de qui esta implicat. Però, quin problema tenen vostés que en el consell d'administració pugua haver un representant, entre 17 o 18 persones que nomenaran ací, pugua haver un representant dels taxistes i pugua haver un representant del transport regular de viatgers? Però, quin problema tenen si damunt –fins i tot en la proposta que després discutirem– som així de generosos l'oposició que, fins i tot, els deixem una majoria superabsoluta? No volem que eixe govern, no volem que l'opinió d'un altre marque la línia a seguir pel consell d'administració. Però, volem que la seua opinió compte, i que quan els consellers prenguen alguna decisió, doncs, que l'hagen pres comptant amb les persones que estan tot el dia currant-se el tema, que són els professionals.

Els taxistes volen estar en el consell d'administració. Li ho diguí l'altre dia en la comissió i li ho torne a repetir. Vosté a la millor ha parlat amb ells, jo també, i li vaig dir: segurament és que el poder imposa molt. Els transports regulars de viatgers volen estar en el consell d'administració. Vosté ha parlat, jo també, i també m'han dit: "Home, clar que volem estar! Si no ens fiquen, mala sort, però voler estar i voler participar en les decisions, clar que sí!"

No és una llei participativa. No és una llei que marque una línia europea, com vosté ha fet en algunes declaracions. Esta llei marca una referència europea, efectivament, perquè és una llei obscura. Som líders en lleis obscures. És

una llei prepotent. En això també som líders a Europa a l'hora d'aprovar esta llei. És una llei prepotent. És una llei nul·lament participativa. En això també som líders a Europa, en la no participació de la gent. Per això li he dit: ha dit vosté la paraula que mai en este debat havia de dir. Quan vulguen els afectats en este tema, que vinguen i que ens ho diguen, encara que siga en el corredor de les Corts, i que ens diguen com de participativa que és la llei i com de gustosos que es troben que el consell d'administració prenga decisions en nom d'ells i ells no ho sàpiguen.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.

Senyora Pérez, té la paraula per a rèplica.

La senyora Pérez Barber:

Gracias, señora presidenta.

Pues claro que digo que es una ley participativa. ¿Cómo no lo voy a decir? Una ley que coordina metro, tranvía, autobús y taxi, y que tiene en cuenta que en el área de Valencia se realizan dos millones de desplazamientos mecanizados cada día. Y si se ha hecho esta ley, ya se lo he repetido, es porque la que hicieron ustedes no ha funcionado. Del año 1991 al año 1995 no fueron capaces de elaborar un plan para desarrollar la ley, y después, como se ha visto que es totalmente ineficaz, a pesar de que se ha trabajado para que fuera funcionando cada vez mejor, se ha tenido que crear esta nueva ley.

Sabe usted que en el año 1999 sólo en el área de Valencia el transporte público ascendió a 157 millones de viajeros. Si el gobierno no estuviera tan preocupado por todo ello, no hubiéramos atajado el problema, porque no ha habido posibilidad de que la ley que ustedes hicieron en su momento, en el año 1991, funcionara.

Nada más y gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Correspon la votació de l'esmena 18. Senyories, comença la votació. El resultat és de 36 vots a favor, 42 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena 18.

Votació a l'article 5. Senyories, comença la votació. El resultat és de 42 vots a favor, cap en contra, 36 abstencions. Queda aprovat l'article 5.

A l'article 6, l'esmena 19, del Grup Parlamentari Esquerra Unida. Torn a favor? El senyor Oltra té la paraula.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyora presidenta.

S'ha dit abans que era una llei molt participativa, s'havia fet amb molt de consens, etcètera. Precisament jo crec que en aquest punt, en aquest article, és on es nota que això no és així. Ni el consens hi ha hagut en la comissió, perquè, home, contar dins d'eixe consens les dotze esmenes del Partit Popular que han sigut aprovades, crec que no és ninguna notícia. Això faltava, que no hagueren sigut aprovades. I això que alguna era pràcticament igual que el text. Però la resta, de la resta de grups, quan ho han sigut ha sigut mitjançant esmenes transaccionals i en molts casos esmenes que intentaven omplir de contingut una cosa que jo crec que queda clar en aquest projecte de llei: que ha sigut un projecte de llei, tal com diem en el debat de l'esmena de totalitat, un projecte de llei prou defectuós tècnicament.

cament parlant. Probablement això té molt a veure també amb la quantitat d'esmenes que al Grup Parlamentari Popular mateix ha hagut de fer per intentar corregir una situació insòlita, i és que pràcticament el projecte de llei buidava de competències la conselleria mateixa. Això jo crec que ha sigut un gran defecte.

Però esta llei té fonamentalment un altre aspecte també molt important, té un pecat original molt gran. Estem parlant de l'article que fa referència al consell d'administració, l'òrgan que se suposa que ha de dur endavant les polítiques que aquesta llei pretén portar endavant. Ahí fins ara en la llei, eixa llei tan famosa que és de l'any 1991... Que nosaltres també compartim la idea que no ha sigut tan exitosa com hauria d'haver sigut, però bé, posats a tirar culpes, el Partit Popular ha manat més temps amb eixa llei que inclús els que la van fer. O siga, que temps suficient per haver-la modificat d'una manera millor jo crec que també han tingut. Quan tot apunta que és important, que és molt convenient la implicació dels agents socials en el tema dels transport, i així ve des de directives europees fins a la normativa legal que existeix en altres comunitats, per exemple, Madrid, que inclús continua governada pel Partit Popular i no ha modificat en eixe sentit el tema, resulta que ací en el projecte de llei que avui discutim es legalitza l'exclusió dels agents socials. No es tracta que no els posen, que això podria ser discutible, es tracta que els lleven, la qual cosa encara és molt pitjor i per a nosaltres no té cap justificació.

Avui en la llei actual són membres d'eixe consell d'administració els representants sindicals, els representants veïnals i els representants dels usuaris. Pensem que és gent important, que té molt a dir i té molt a participar, i que probablement d'ells també depenga en gran part que aquesta llei, el futur d'aquesta llei, l'aplicació del que esta llei pretén, que és un bon servici del transport públic en una àrea molt concreta, funcione d'una manera o funcione d'una altra. Vostés no confien en absolut en això i ho lleven. Crec que és una prova eloqüent de desconfiança, de marginació, de menyspreu d'aquesta gent. Demuestra la falsedat d'eixe missatge quan es diu de la participació, de l'obertura a la societat, i a les primeres de canvi ho eliminen d'un plumazo.

Per tant, per a nosaltres és una llei que naix absolutament hipotecada i amb un greu dèficit democràtic. Tingam en compte que dels quinze membres que van a compondre aquest consell d'administració, huit els nomena directament la Conselleria d'Obres Públiques, un la Conselleria d'Economia, un l'Administració de l'Estat, tres l'Ajuntament de València, dos ajuntaments distints a València. O siga, pràcticament el control és absolut. Si arribarà a ser jo crec que fins avorrit el consell d'administració, perquè són tots de la mateixa corda i pràcticament ahí el que es menega no eixirà en la foto.

Pensem que fa falta un consell d'administració més plural, més obert a la societat, més permeable al que eixa societat ve demanant. Crec que és important i que seria un luxe per part de vostés que mantingueren un consell tan tancat, tan exclusiu, d'una sola banda. Ara poden ser vostés, demà pot ser inclús un altre partit; continuaria sent exactament igual de negatiu.

Per tant, la proposta que nosaltres defensem en aquests moments és que es mantinga la representació d'eixos agents socials. Pensem que és inexcusable que els sindicats, entitats disposades a treballar, que coneixen el tema, que han donat experiències en altres moments i que estan absolutament disposades a continuar col·laborant en el tema, queden exclosos per vostés. La representació veïnal, com es plantegen una actuació en un tema tan important

com el transport públic on la incidència, l'opinió, la pròpia experiència, qui millor que la gent que està relacionada amb el moviment veïnal, amb els moviments... ciutadans, que són els que majoritàriament van a utilitzar aquest mitjà de transport, van a conèixer, van a poder donar opinions. Això vostés en la seua proposta no ho permeten. Els han exclòs de manera que eixe consell d'administració siga més còmode per a treballar vostés. Ahí funciona el "sí, bwana", perquè pràcticament ningú s'atrevirà a donar una opinió diferent d'eixa. I per tant, reivindicuem el dret que aquests col·lectius socials, que els ha costat de tindre eixe dret, que no el perden per una decisió unilateral en este cas del Partit Popular.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Torn en contra? Senyor Bustamante, té la paraula. (*Re-mors*) Per favor, polse. Té la paraula ara.

El senyor Bustamante Bautista:

Señora presidenta.

Pido la palabra para una cuestión de orden. Ya que hemos presentado una transaccional del Grupo Socialista-Progresistas de la enmienda 20 a 23, que la hemos pasado también al Grupo Izquierda Unida, pensamos que se podría hacer un receso para ver si podríamos englobar también esta enmienda 19 que presenta Izquierda Unida, un receso de unos minutos.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Bustamante.

Hi ha una possibilitat d'aplegar a un acord en una proposta alternativa. Si no hi ha inconvenient, se suspén la sessió per cinc minuts.

(*Se suspén la sessió a les 11 hores i 35 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 12 hores i 25 minuts*)

La senyora presidenta:

No ha sigut possible aplegar a un acord per a una proposta alternativa a l'esmena 19, del Grup Parlamentari Esquerra Unida. Per tant, correspon a continuació el torn en contra a esta esmena 19. Senyor Bustamante, té la paraula.

El senyor Bustamante Bautista:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

Señor Oltra.

La enmienda propone incluir a dos representantes de los sindicatos, un representante de los usuarios y uno de las asociaciones vecinales. El proyecto de ley ya recoge en su artículo 10.5 la posibilidad de constituir ponencias en las que participen diferentes colectivos sociales. Además, hay que tener en cuenta que la entidad está creada para gestionar funciones públicas de las administraciones competentes. No cabe, pues, la participación sindical o ciudadana, del mismo modo que no ha cabido hasta ahora en la gestión de estas competencias por parte de la Generalitat o de los ayuntamientos.

Señor Oltra, no existe ningún consejo de administración donde estén los taxistas. Ahora lo que existe es una comisión del plan cuya única misión es hacer de órgano catalizador de las distintas administraciones, en la que están los operadores de transporte pero no los taxistas, y no es equiparable para nada a lo que la ley plantea de una entidad que no existía, regida por un consejo de administración que tampoco existía.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Bustamante.

El senyor Oltra demana la paraula per a rèplica.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyora presidenta.

En primer lloc, caldria dir que ha sigut un poc de sorpresa quan el senyor Bustamante abans havia fet referència a la sol·licitud d'una esmena transaccional, perquè en principi per escrit feen referència aquestes propostes a esmenes del Grup Socialista, no del Grup d'Esquerra Unida. Però bé, nosaltres hem acceptat eixe moment per a intentar discutir.

El que passa és que la proposta, evidentment, no podem acceptar-la perquè la proposta inclou no aprovar l'esmena que nosaltres presentem, que és la que aquests agents socials estiguen en el consell d'administració. I diem "consell d'administració" perquè és la nova figura que la nova llei incorpora. Per a la llei anterior, la que es deroga i que aquesta assumix en totes les funcions, que hi ha articles aprovats per unanimitat en eixe sentit, diuen que tot allò de la comissió del pla, que era el màxim òrgan que tenia la llei anterior, queda assumit. Per tant, efectivament, els agents socials, que nosaltres demanem que continuen estant participant en un tema tan important, ja venien absolutament arreglats en eixa comissió del pla, que és el màxim òrgan que la llei anterior permetia. Per tant, no estem inventant res nou, estem defensant que es mantinguen els drets, la participació, d'una sèrie de col·lectius que haurien d'estar ahí.

Per altra banda, i com a prova que la proposta seua era una proposta molt pobra, que pràcticament el que venia a intentar era descafeïnar les nostres esmenes en el sentit d'eixa demanda i substituir-la per una hipotètica participació en un hipotètic consell de participació, com vosté ve a dir en el punt 5 d'un dels articles que ja estan aprovats, efectivament, si de veritat tenen voluntat, cosa que jo dubte a la vista de com està transcorrent el debat, si de veritat vostés tenen eixa voluntat de donar eixa participació, el millor exemple seria, evidentment, que aprovaren les esmenes que nosaltres i el Grup Socialista presenta en la línia de mantindre esta representació social. Però si no és així, inclús no fa falta ni tan sols la seua esmena transaccional, perquè eixa hipotètica presència en un òrgan de segona o tercera categoria... Perquè no és l'òrgan màxim, igual que sí que està en aquests moments, veent l'article 10 quan planteja que, previ l'acord del consell d'administració es podran constituir ponències per a debatre els temes d'interès de la problemàtica aquesta. I que aquí podran estar els sindicats i tal. Si això ja està. Inclús més, amb l'esmena transaccional que vostés plantegen, per cert, ho suprimeixen. Això que vosté ha eixit aquí a defensar que està en la proposta seua, igual és un error, s'acaba suprimint. O siga, que el punt eixe s'acaba suprimint.

Per tant, eixa possibilitat pobra està. Però és que nosaltres no volem una possibilitat pobra. Nosaltres volem que eixos col·lectius que fins ara han estat en el text de la llei,

en el màxim òrgan que eixa llei contempla, que es mantinguen, perquè considerem que és absolutament bàsic que col·lectius d'eixa importància en un tema tan important i en el qual tenen tant que dir no han de quedar marginats. Per tant, insistim en la nostra idea, amb la nostra esmena de què haurien de quedar integrats en el nou òrgan màxim, que ara es diu consell d'administració, així que en el consell d'administració.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Senyor Bustamante, per a rèplica, té la paraula.

El senyor Bustamante Bautista:

Gracias, señora presidenta.

Señorías.

Señor Oltra, lamento, dos veces consecutivas, una el pasado día 6, en la Comisión de Urbanismo y Obras Públicas y Transportes, y hoy en este Pleno usted ha utilizado, refiriéndose a estos colectivos, son personas que parece ser que nos molestaban, que los estamos marginando. Señor Oltra, mire, ni usted ni nadie nos puede negar que desde el Grupo Parlamentario Popular, que desde las diversas consellerías, en definitiva, desde el gobierno de Eduardo Zaplana, uno de los rasgos que nos ha definido, precisamente, es contribuir con nuestro trabajo cotidiano a crear un derecho de igualdad para todos. Saber escuchar, saber dialogar y sobre todo saber valorar a las personas. Por eso nada más lejos de la realidad que querer marginar a nadie. Por eso discrepo totalmente con su señoría en esas alusiones a que estas personas molesten. Lo que ocurre es que pensamos que la incorporación, en la forma que ustedes proponen, les restaría agilidad a la entidad pública del transporte metropolitano, que en definitiva es lo que tratamos de conseguir, una mayor agilidad.

Por eso, vuelvo a repetirle, que en el proyecto de ley ya recoge, en su artículo 10.5, la posibilidad de constituir ponencias en que participen los diversos grupos sociales.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Bustamante.

Correspon la votació a l'esmena 19. Senyories, comença la votació. El resultat és de 33 vots a favor, 43 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena 19.

L'esmena 20, de l'article sis, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes. Té la paraula el senyor Ros, en torn a favor.

El senyor Ros Piles:

Senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Jo crec que la clau del debat de hui i la clau de molts debats dels que estem fent a les Corts l'han descobert fa aproximadament un quart d'hora, abans que es suspenguera la sessió. Jo comence a entendre moltes coses, comence a entendre moltes coses quan es parla de participació, quan es parla de representació, quan es parla de consens, quan es parla de diàleg. Perquè, clar, trobar-me ací en esta trona dient que és una llei participativa i argumentar que eixa llei és participativa perquè es coordina el Metro, l'autobús i es coordina el taxi, a partir d'aquí sí que és una cosa que jo no

entenc. El Metro és un tren, l'autobús és un altre vehicle i el taxi ja sabem que és un cotxe. Però dir que això significa participació, segurament és el resultat de totes les coses que al llarg de molts dies estem escoltant ací. Què entenem nosaltres per participació; què entenen vostés per participació. Participar no és coordinar; coordinar és l'objectiu de la llei. Això que ha dit la seua senyoria, el Metro, l'autobús, el taxi, coordinar; però participar és que la gent implicada en eixe tipus de qüestions, que són sempre persones, no són vehicles de quatre rodes, són sempre persones les que participen, les que poden opinar, les que poden dir, això és el que nosaltres entenem per la participació.

Per això li deia jo abans que hui és descobert jo el misteri de Fàtima. Ja sé el que és la participació i per això no puc entendre cada volta que ací em deien de participar, de dialogar, de consensuar, jo deia: estic en un altre món. Però hui la veritat, senyories, senyors membres del Grup Popular, hui m'han aclarit vostés el que és la participació i a partir d'ara el meu grup ho tindrà més clar quan parlem d'este tipus de qüestions.

Després han fet vostés un consell d'administració casolà. Quan un àrbitre en el camp de futbol pita a favor del de casa els aficionats al futbol –i jo, perdoneu-me, no sóc massa– diuen que és un àrbitre casolà. Vostés han fet un consell d'administració casolà, prepotent també, per què no dir-lo, i del sí absolut. Un òrgan del consell d'administració que té onze o dotze persones i tots, tots, no s'ha despistats cap perquè haguera sigut un problema que s'haguera despistat algú, tots, absolutament tots, són del sí segur; tots són membres del govern o nomenats pels membres del govern, inclosa alguna esmena que s'aprova l'altre dia que incorpora alguna cosa que tampoc no estava.

Front a este consell d'administració casolà, ací en cap cas podem dir que hi ha participació, en cap cas volem dir que hi ha diàleg, en cap cas volem dir que volem escoltar a tot el món. Nosaltres hem presentat una esmena on arpleguem els representants dels operadors, que ja ho hem discutit un munt i seguirem discutint-lo, on arpleguem els representants de les centrals sindicals. No té res a vore que estiguen reclamant augment de sou i que es manifestem a la porta de la conselleria per a què els castiguen d'esta manera i els lleven del consell d'administració als representants sindicals. No té res a vore una cosa amb l'altra. Ficàvem als representants de l'empresa de transports, dels Ferrocarrils, que s'ha incorporat ja en una esmena del PP, ficàvem als representants de les associacions de consumidors i d'usuaris. Per què? Perquè és la veu de la gent que fa el dia a dia. I he escoltat també una frase que diu que si estigueren tots estos representants allí, el consell d'administració li restaria agilitat. I aquí està la clau. Perquè saben vostés el que seran els consells d'administració amb la composició que té la llei? Anem a prendre cap d'd'ella i girem l'ordre del dia. Aprovat. Anem a prendre cap d'd'ella i girem l'ordre del dia. Per això acusen els representants socials de que farien un consell d'administració que no seria àgil si allí estigueren ells representants, perquè donarien la seua opinió, perquè es dirien les coses com les han de fer i moltes de les coses que vostés van a fer a través d'esta entitat no les farien si estigueren ells o almenys les farien però denunciant-lo ells *in situ*.

Què menys que en un tema d'estos que nosaltres plantejem una esmena d'un consell on hi ha 18 membres, que 13 de 18 segueixen sent casolans. Jo crec que vostés que tenen una vocació social amplíssima, que tenen una visió de futur amplíssima, que tenen una visió de participació amplíssima, que escolten tot a tot el món amplísim, que l'únic que fa és campanyes com la que han estat fent

ara de "Vosté dirà"... eixa és la participació que vostés volen. El "vosté dirà", que és per telèfon, que no li veuen la cara i no saben el que va a dir. Però tindré'ls al consell d'administració, no, que és un pecat, que no fan àgil la gestió de l'empresa. El "Vosté dirà", marque el telèfon, una cosa impersonal que val no sé quants mils milions de pesetes, això sí que és participar. Participar és tindre a la gent en el lloc on toca i on es prenen les decisions.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.

Torn en contra, senyora Pérez té la paraula.

La senyora Pérez Barber:

Gracias, señora presidenta.

En primer lugar, quisiéramos hacer una corrección ya que la enmienda que se presentó por el Grupo Parlamentario Popular en la comisión hay un error en la transcripción. Al final de la enmienda dice "de la Dirección General de Tránsito del Ministerio del Interior", cuando lo que se quería decir es "de la Dirección General Tráfico del Ministerio del Interior". Que quede corregida en el boletín.

Señor Ros, tiene que tener claro que la responsabilidad de que no se mejore el texto de la ley es toda de su grupo y únicamente de su grupo, porque ha habido voluntad por parte del Grupo Parlamentario Popular desde el principio en que el texto final fuera un texto que se mejorara y que saliera bien. Y ustedes, con su oposición a la tramitación de la transaccional, no dan cabida a los sindicatos sin el consejo de participación, que se quedan fuera. Sólo es demagogia lo que utilizan y buscan el titular que al final lo que no deben de tener miedo es a aprobar lo que es bueno para todos y para la coordinación del transporte y para todos los que lo tienen que utilizar cada día.

¿Por qué le dijimos ya en comisión que no le íbamos a aceptar la enmienda? Porque ustedes lo que proponen en el consejo de administración es una composición que deja en minoría a la Generalitat. También el Ayuntamiento de Valencia debe de tener un número mínimo de representantes, puesto que es el único ayuntamiento que tiene transporte urbano calificado como servicio de interés metropolitano en virtud de lo que establece el artículo 5.1 de la Ley 1/1991. El director de la zona de Renfe se suprimió hace tiempo y ya existe un representante de la administración del estado. Y además de ello, los operadores privados son concesionarios de la Administración y, por tanto, su capacidad de votar en un consejo que decide sobre asuntos que les incumbe rayaría lo prohibido, en virtud de la normativa de contratación administrativa.

Por todo ello, decirle que ahora no existe tampoco ningún consejo de administración, lo que existe es una comisión del plan que coordina los programas de las distintas consellerias y en las que están presentes los operadores de transporte, no los taxistas. Cierto es que lo que nosotros pretendemos con las transaccionales tampoco los incorporamos al consejo de administración, pero sí que les creamos el consejo de participación donde estarían integrados dicho consejo de participación, las asociaciones de consumidores y usuarios, entidades representativas de las personas con movilidad reducida, asociaciones de vecinos, Cámara de Comercio de Valencia, representantes sindicales y personas de reconocido prestigio, científico, profesional, en materia de transporte, de acuerdo con lo que establezcan los estatutos de la entidad.

Ustedes impiden que presentemos, como yo le he dicho antes ya, la transaccional para mejorar el texto. Por lo tanto, no quieren una buena ley. Lo que presentamos está más próximo a lo que piden que a lo que está diciendo el propio proyecto de ley. Nos están negando la creación de ese consejo de participación donde puedan estar todos los afectados y se obstinan en decir que deben de estar en el consejo de administración, cuando existen precedentes de actuaciones del gobierno socialista, como es la Ley de creación de saneamiento, que es donde ustedes... ustedes no montan la mayor divergencia respecto a la creación de esta ley en tema a la representación del consejo de administración.

La entidad de saneamiento fue creada en la etapa del gobierno socialista, la Ley 2/1992, en la que todos los miembros lo son de administraciones públicas: cinco de la Generalitat, tres de la administración local y uno del estado. En el caso de este proyecto de ley, que tanto critican, sucede lo mismo: siete de la Generalitat, cuatro de la administración local, uno del Estado y el director. No hay miembros con voz, pero sin voto, salvo el gerente, y eventualmente los alcaldes o representantes municipales también pueden asistir. Sin embargo, nuestro proyecto de ley otorga el carácter de miembros, con voz pero sin voto, a cuatro representantes, el secretario, un representante de cada uno de los consejos operadores y un representante del consejo de participación y, eventualmente, a los representantes del puerto, aeropuerto y tráfico.

El consejo de participación se configura como un órgano representativo de la Generalitat, la administración local, el Estado, sindicatos, empresarios, usuarios y medioambientalistas.

La senyora presidenta:

Señora Pérez...

La senyora Pérez Barber:

En nuestra enmienda transaccional...

La senyora presidenta:

...Señora Pérez.

La senyora Pérez Barber:

Termino, señora presidenta.

...del proyecto de ley incorporamos el Consejo de Participación, que se configura como un órgano de representación de usuarios, vecinos, sindicatos, personas con discapacidades, expertos en transporte, Cámara de Comercio, Generalitat, administración local y Estado. Es decir, una composición prácticamente idéntica.

Lamento de verdad que el espíritu de participación que tanto han aludido y el oscurantismo que repiten sea para impedir el consenso que desde el Grupo Parlamentario Popular les ofrecemos.

Nada más y gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Rèplica? Senyor Ros, té la paraula.

El senyor Ros Piles:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Lo nunca visto. Lo nunca visto, señora diputada. Jo creia que vosté anava a pujar ací, per a dir-me per què no vol incloure en el Consell d'Administració als agents socials, als sindicats, a les associacions de veïns i als representants socials. Creia que m'anava a explicar això. No creia que anava a pujar a dir-me, si no estan és perquè el Psoe no vol. Supose que haurà deixat perplex fins als seus companys, i haurà sigut un ball de paraules, que no em cap el menor dubte que dins del nerviosisme que últimament vostés tenen, es produïsquen balls de paraules d'este estil.

¿Nosaltres que estem demanant ací que els ens socials estiguen en el Consell d'Administració, i vostés no volen, som els qui no volem que la llei siga bona? Doncs mire, els ho vaig dir l'altre dia i els ho torne a dir, són govern, però no es lleven de damunt l'estampeta d'actuar d'oposició quan les coses no els ixen. Són govern al cap de tants anys, sí no estiguen vostés nerviosos, que duem una temporada que entre "el producto de los pollos" i "la fauna del país", no estiguen vostés nerviosos. No estiguen vostés nerviosos que se'ls està notant molt últimament eixe nerviosisme que tenen.

Nosaltres volem una llei participativa. Vostés diuen que no. Nosaltres diem que els sindicats fan falta. Vostés diuen que farien poc operatiu el Consell d'Administració. Nosaltres diem que han d'estar els consumidors. Vostés diuen que paguen el bitllet, però d'estar en el Consell d'Administració no. Tot això és el que vostés estan dient.

I esta llei i este Consell d'Administració és un Consell d'Administració obscur, com molts dels que tenen, com el consell de l'Ivex, que encara no sabem el que passa. Este serà un consell igual, obscur, sense participació. I és el que vostés estan fent hui, demà i despús—demà en totes les lleis que estan creant. Este és el Consell que vostés volen.

Els dona por l'opinió de la gent, els dona por arreplegar les suggeriments de la gent, perquè en la vida han cregut vostés en la participació social. En la vida han cregut vostés. I si hi ha alguna llei, que diuen que el govern socialista la feu no sé com, canvien-la. Si no els agrada la Llei de sanejament, i ací han d'estar tot el món, canvien-la que han tingut cinc anys de temps. Però no, només estan canviant aquelles on poden tallar algun coll, només estan canviant aquelles on els dona pena la gent que parla, la gent que opina, la gent que té criteri.

No, senyores i senyors diputats, no van vostés en eixe sentit per bon camí. No li carreguen a l'oposició el mort que vostés ens volen carregar. Perquè Esquerra Unida —i ho he de dir així perquè així és— i nosaltres, des del dia que este text entrà en les Corts, estem dient que a esta llei li falta el calor d'allò social; que els he de dir, siga de pas, que tant Esquerra Unida com nosaltres allò social, allò públic s'ho creiem; en vostés, encara està per demostrar.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.

Per a rèplica, té la paraula la senyora Pérez.

La senyora Pérez Barber:

Gracias, señora presidenta.

Señor Ros.

Claro que ustedes son los que tienen la responsabilidad de que no se mejore el texto de la ley al no querer aceptar la enmienda transaccional que le hemos propuesto, que en definitiva lo que hace es recoger todo lo que ustedes están pidiendo aquí. Ustedes no quieren un Consejo de Administración, quieren una asamblea. Y lo que les proponemos es

el consenso y la mejora de esta ley. Ustedes son los que dicen que no a los sindicatos. Ustedes son los que dicen no al Consejo de Participación. Y lo que hacemos, desde el Grupo Parlamentario Popular, es apoyar al gobierno para que gobierne, e intentar enmendar lo que ustedes hacían mal. Intentar enmendarlo, porque esto, y ya lo he repetido a lo largo del debate, es la consecuencia de la ley aprobada cuando ustedes gobernaban.

¿En cuántos consejos de administración cuando ustedes gobernaban estaban los sindicatos? (*Remors*) Sí, en ninguno. Lo de lo social se lo están creyendo ahora, pero entonces no. Yo lo que le he pedido, y le sigo pidiendo, porque todavía podemos enmendar muchas cosas, es que acepten las transaccionales que les proponemos, que al final irá en la mejora de todos los intereses de todos los usuarios.

Le he repetido a lo largo del debate la importancia del Consejo de Participación, que estaría integrado por asociaciones de consumidores y usuarios, entidades representativas de las personas con movilidad reducida, asociaciones de vecinos, Cámara de Comercio de Valencia, representantes sindicales, y personas de reconocido prestigio científico o profesional en materia de transporte de acuerdo con lo que establezcan los estatutos de la entidad. Esto es mucho más amplio de lo que ustedes han estado solicitando hasta ahora. Y en definitiva, son ustedes los que tienen la última palabra.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Correspon per tant la votació de l'esmena número 20 a l'article sis.

Senyories, comença la votació. El resultat és de 35 vots a favor, 43 en contra, cap abstenció, queda rebutjada.

Debat de l'esmena número 23, del Grup Parlamentari Socialista–Progressistes. Té la paraula el senyor Ros.

El senyor Ros Piles:

Gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

De res, senyor Ros.

El senyor Ros Piles:

Senyores i senyors diputats.

Jo quasi havia estat a punt de retirar l'esmena esta perquè em quede perplex. Jo em quede perplex quan escolte ací en esta trona certes coses. Perquè jo crec, creia, que quan es pujava en esta trona, un tenia la possibilitat de, parlant parlant, d'equivocar-se, perquè equivocar-se és d'humans. Però jo creia que quan es pujava a esta trona cap de tots els qui estem ací teníem el dret a no dir la veritat. Equivocar-se ens podem equivocar, perquè això és d'humans, i ací som tots persones normals i senzilles. Però creia que teníem l'obligació, i l'obligació dels nostres ciutadans, de dir la veritat. Pujar ací, en tots els representants del poble ací i els mitjans de comunicació, cadascú en el seu lloc, a dir-nos que la llei no és bona perquè nosaltres no volem... La llei no l'ha fet el Psoe, eh?

Punt número u. L'han fet vostés, molt mal feta, ja els ho diguérem el dia de l'esmena a la totalitat, retiren la llei. Punt número dos. El PP ha presentat dotze esmenes, en cap

de les esmenes arreplega el que diuen ara. Açò què és, una llei a botets, a trossos? Esta nit me'n recorde de no sé què, i demà agarre un paper i ho apunte? I punt número tres: som nosaltres, nosaltres i no vostés, els qui volem que els representants socials, i ho torne a repetir, estiguen en el Consell d'Administració. I vostés no volen que estiguen. I això ha de quedar així de claret.

Que si serà un "consejo grande". Si es "grande", es compra una taula més gran i més cadires. Que si serà un "consejo poco operativo"; els treballadors i les treballadores, els representants dels sindicats dels consumidors i dels usuaris, per treballar pel públic i pel d'ell, estan les hores que faça falta aportant idees i aportant opinions. Tot això són excuses que vostés estan plantejant.

I esta esmena jo deia era una esmena de supressió que volien suprimir en l'últim paràgraf i segueix insistint, vull llevar del Consell d'Administració en esta esmena el tema dels representants dels operadors que no estiguen sense veu. Vull llevar-ho en esta esmena. Ja sé que no ho vaig aconseguir. Ja sé que vostés estan utilitzant totes les martingales, hagudes i per haver, per a poder eixir-se'n d'un embolat que encara no saben com van a eixir.

¿I la Cambra de Comerç que estava en el Consell d'Administració i vostés s'han oblidat posar-la? On està la Cambra de Comerç? A mi em podrà agradar més o menys el que es faça en la Cambra de Comerç, que m'agrada en algunes ocasions. Són els empresaris. Eixos empresaris tenen dret a opinar o no? Ah, vostés són els qui els han llevat. No els hem llevat nosaltres. La Cambra de Comerç l'han llevat vostés, i ningú dels moments, dels tres o quatre moments que han tingut per a presentar esmenes i rectificar la llei s'han recordat d'ells. Ja els digué que algú els recordarà per què no estan ells ací.

I mire, si al final hi ha un Consell d'Administració que té voluntat, que té voluntat; l'apartat cinc de l'article deu, que és una de les transaccionals que vostés havien presentat, arreplega exactament el mateix que vostés dien en allò de la participació, exactament el mateix. En una diferència –per això ens hem quedat en l'article–, que ací es vorà la voluntat del Consell d'Administració si vol contar o no en l'opinió de les entitats socials. Ací es vorà, perquè vostés deien: "anem a crear un Consell de Participació"; el creen i no el convoquen. Així estan tots, es creen i no els convoquen. Ací es vorà la voluntat del Consell d'Administració, en vore si realment convoca als ens socials per a què puguem crear ponències, per a què puguem aportar.

Vostés ens havien presentat una transaccional que era damunt una trampa, era una trampa. Perquè la primera, la que presentaven en l'article sis, ja estan els operadors en la llei original en veu i sense vot, i ens ho tornaven a dir. Si ja estan sense vot en el consell, per a què una altra esmena dient que estiguen? I l'altra era una trampa, un Consell de Participació que no s'haguera ni constituït, quan en l'article deu, apartat cinc, diu que el Consell d'Administració podrà convocar a eixa gent. Tindrem ocasió de vore si és de veres que hi ha un mínim de voluntat, per a què eixa gent, els agents socials, pugua ser recabada la seua informació pels membres del Consell d'Administració, per a donar l'opinió sobre els temes de coordinació.

I nosaltres, senyories –i acabe, senyora presidenta– som els qui volem que els sindicats, els usuaris, els consumidors estiguen en els òrgans de direcció. A vostés els donen pena, perquè diuen que les coses...

La senyora presidenta:

Senyor Ros...

El senyor Ros Piles:

...no són àgils.
Gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.
Senyora Pérez, té la paraula per al torn en contra.

La senyora Pérez Barber:

Gracias, señora presidenta.
Señor Ros.

Ustedes no quieren que estén los sindicatos. Ustedes no quieren. Si quisiera que estuvieran, hubieran aprobado la tramitación de la transaccional que le proponemos. Fíjese la incoherencia que le he venido diciendo desde el principio. En esta enmienda, ahora dice que lo que tenemos que hacer es suprimir un representante de cada uno de los consejos de operadores en los términos que establezca la entidad. Los consejos de operadores que usted está solicitando que desaparezcan están formados por los servicios regulares de viajeros y por los representantes del sector del taxi.

¿En qué quedamos? ¿En qué quedamos? Si por un lado está diciendo que somos nosotros los que no queremos, y después, cuando están, usted dice que los quitamos. Y cuando le proponemos una transaccional para dar cabida a todos los que faltan, también nos dice que no. Se debería de aclarar, porque la verdad es que la incongruencia no puede ser mayor. ¿Cómo nos dice que es una trampa, si lo que estamos proponiendo en la transaccional es que se dé cabida a un representante de cada uno de los consejos de operadores y además a un representante del consejo de participación en los términos que establezcan los estatutos de la entidad? Y que en ese consejo de participación es donde están integradas las asociaciones de consumidores y usuarios, las entidades representativas de las personas con movilidad reducida, las asociaciones de vecinos, la Cámara de Comercio de Valencia y los representantes sindicales, que con tanta demagogia alude aquí cuando sube, y además de personas de un reconocido prestigio científico o profesional en materia de transporte. ¿Es así o no es así lo que plantea en su enmienda? Ahora me lo dirá. Vale.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.
El senyor Ros té la paraula per a rèplica.

El senyor Ros Piles:

Señoras y señores diputados.

Senyora diputada, vosté no s'ha llegida la llei, no se l'ha llegida, cosa natural, ni tampoc se l'ha llegida molta altra gent, fins i tot que la feu i la votà. Clar que li he de presentar una esmena amb el paràgraf anterior on dic que he de suprimir els representants dels consells d'operadors en els termes que establisc. Clar que li la he de presentar! Perquè jo li he presentat una altra a l'article cinc on li demanava que eixos operadors estiguessen en el consell d'administració. I vosté ací el que vol és que estiguen només amb veu, però sense vot. I en l'article cinc jo li presente una esmena dient com han d'estar. Això és coherència, és haver-se llegit la llei, és haver seguit l'articulat. I en eixe sentit vosté no em pot dir a mi –home poder-me-ho dir, pot dir-

me-ho sense cap problema, jo li ho respectaré, sense cap problema–, però vosté no pot dir eixa sèrie de coses que diu, perquè està quedant en evidència davant el seu grup, perquè davant el meu grup en evidència ja està, però està quedant en evidència davant el seu grup de què la llei no se l'ha llegida i no sap que jo les esmenes que presente guarden una coherència unes amb les altres.

I li he dit a vosté abans que és una trampa, que és una trampa el que vostés ens han ficat...

La senyora presidenta:

Senyories, per favor, silenci.

El senyor Ros Piles:

...és una trampa en eixa transaccional que vostés ens han ficat, perquè vostés volien crear un consell de participació ciutadana, que no el convoquen en la vida, i a la prova em remet, no en convoquen cap i, no obstant això, en l'articulat diu: "previo acuerdo del consejo de administración podrán constituirse ponencias para el estudio e informes de aquellas propuestas de interés metropolitano en las que sea aconsejable la participación de entidades sociales, junto a especialistas, representantes de sindicatos, asociaciones de consumidores y entidades representativas de las personas". Això, a pesar que no ho haguera redactat així, és més interessant del que vosté ha fet. Faça un consell de participació ciutadana que tarda un any en constituir-lo i dos en convocar-lo. I així el primer dia que estiga aprovada esta llei el consell d'administració haurà de demostrar la seua voluntat, si vol arreplegar l'opinió de la gent. Per això li he dit que no em vinguen amb esmenes transaccionals tirant-nos la culpa d'una cosa que damunt ens han volgut prendre el pel. Perquè ací, a pesar que la redacció el meu grup no l'haguera fet així, està més arreplegat i millor arreplegat i més assegurada la participació de la gent que en l'última transaccional que vostés ens havien presentat.

Jo ja no li he de tornar a repetir, perquè al final jo ja em canso, qui té la voluntat d'una cosa i qui té la voluntat d'una altra. Jo això ja no ho he de repetir. Vosté podrà pujar ací i dir que tots participen i demà eixiran els taxistes a dir-les que no és de veres i eixiran els del transport de viatgers i li diran que no és de veres i eixiran Comissions i UGT, els sindicats, i les diran que no és de veres i eixiran les associacions de veïns i les diran que no és de veres i eixirà l'associació de consumidors i li diran que no és de veres. I no li ho diran públicament des de la Cambra de Comerç, perquè no li ho poden dir públicament, però agarraran a qui siga de l'orella i li diran: "què has fet que ens has llevat".

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.
Per a rèplica té la paraula la senyora Pérez.

La senyora Pérez Barber:

Gracias, señora presidenta.

Señor Ros, la verdad es que está muy alterado. No sé quién va a quedar en evidencia...(remors) Ah, bueno. No sé quién va a quedar en evidencia, pero desde luego no. La ley por supuesto que me la he leído. Esa enmienda que usted dice del artículo cinco ya se la he votado que no. Entonces no puede mantener esta, porque si no lo que está diciendo es que los quitamos, porque la otra ya no se la he aceptado.

La incoherencia la tiene usted desde el principio. Hubiera tenido una coherencia esta enmienda si se hubiera aceptado la número 20, que es la anterior. Pero así no, así lo que hace es al no aceptarle la que usted plantea en el artículo cinco, es dejar fuera los operadores del taxi, de entrada.

Por todo esto decirle, señor Ros, que mañana no van a ser los taxistas, ni los representantes de la Cámara de Comercio de Valencia los que salgan a decir que el Grupo Parlamentario Popular no ha hecho todo lo posible porque el texto de la ley saliera como tiene que salir, con el apoyo de todos y que estuvieran todos representados. Porque ustedes prefieren mañana un titular en prensa a que realmente entren a formar parte en el consejo de participación tanto todas las asociaciones de consumidores y usuarios como las entidades representativas y los sindicatos y todos los demás, cámaras de comercio y personas de reconocido prestigio. Son ustedes los que lo están impidiendo y esto no es responsabilidad nuestra, es responsabilidad de ustedes.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Passem, per tant, a la votació de l'esmena 23. Senyories, comença la votació. El resultat és de 33 vots a favor, 43 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena 23.

Votació a l'article sis. Senyories, comença la votació. El resultat és de 42 vots a favor, 35 en contra, cap abstenció. Queda aprovat l'article sis.

A l'article set hi ha una esmena, la número 27, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes. Té la paraula el senyor Ros, torn a favor.

El senyor Ros Piles:

Señoras y señores diputados.

Senyora diputada, jo la veritat és que em va a permetre una xicoteta introducció encara que perga dos o tres segons. Sóc una persona prou tranquil·la, però estes coses, quan un està defensant determinades qüestions que se les creu i quan es dóna compte que la injustícia impera a través del mecanisme del vot de les majories absolutes i dels *rodillos*, no és que s'altere, perquè jo no m'altere, és que m'indigne. Clar, no és el mateix vindre a explicar i voler tractar d'explicar en el complicat que això és moltes voltes per on creu que un o per on creu un que les coses han d'anar encara que a voltes es puga equivocar, perquè tots s'equivoquen, igual que vosté i jo s'equivoquem tots els dies... (*Remors*)

La senyora presidenta:

Silenci, per favor. Gràcies. Continue, senyor Ros.

El senyor Ros Piles:

El que estava volent jo dir és que no és una qüestió d'alteració, és una qüestió que a voltes un diu ¿què no explicaré jo bé les coses, què no sabré dir i quan jo parle dels sindicats estic volent dir una altra cosa? A voltes ja pense que tinc un llenguatge travat i que les senyories no entenen el que jo estic volent dir. I la meua preocupació en totes les intervencions que estic tenint és que puguem fer un ens del transport metropolità que siga digne de la Comunitat Valenciana, perquè nosaltres podem anar donant exemples per allí segons diuen. La llei dels finançaments, que ara no fa cap cas; el puntero en Europa d'esta llei; anem donant ex-

emples. I jo vull col·laborar amb el meu gra de sorra de què les coses que isquen d'estes Corts les puguem presentar per allí. Perquè a mi, encara que no siguen vostés els meus favorits, és el meu govern i tampoc vull que faça el ridícul en eixe sentit.

Però tornem al control, tornem a allò d'abans. Ja ho puc explicar com ho explique que vostés sempre em van a dir que no, jo ja ho sé. Funcionamiento del consejo de administración: el consejo de administración se reunirá al menos una vez al año. Home, per a una volta a l'any –ja sé que diu almenys, però quan diu almenys normalment no es reuneix només que una i costa de convocar-lo–, però una volta a l'any que es reuneix el consell d'administració, encara que el consell haguera sigut de 18 ó 20 i haguérem estat tots representants no haguera passat res. “Se reunirá una vez al año”. Digna faena per al consell d'administració, la qual cosa des d'este moment li done a què isca amb el meu recolzament.

El consejo funcionará en pleno o en comisión ejecutiva. Està clar, hi ha un consell d'administració que fan l'any a any i hi ha una comissió executiva que fa el dia a dia. Y la comisión ejecutiva estará presidida por el director general de transportes –el conseller, no–. La vicepresidencia la ostentará uno de los representantes del Ayuntamiento de Valencia. Com no podia ser d'altra manera, perquè és en l'única capital d'Espanya que van en autobús, segons ens han dit abans; en els demés pobles de l'àrea metropolitana anem a peu. Perquè ací hi ha empresa d'autobús havia d'estar en el consell d'administració amb nom i cognom l'Ajuntament de València; en els pobles anem a peu i per això no estem en el consell d'administració. (*So per interferència d'un mòbil*)

El consejo, designado por el alcalde, y formarán parte de la misma el director de la entidad y tres consejeros designados por el consejo de entre sus miembros. I aquí és on jo presente l'esmena. I ací sí que la presente mitjançant el meu síndic i els meus companys en qualitat d'home de poble, en qualitat d'alcalde de poble, perquè jo dic que d'eixos tres representants designats pel consell per a formar part de l'executiva hi haja un en representació dels municipis que no siga l'Ajuntament de València, no siga cosa que també vaja i nomenen a un altre de l'Ajuntament de València per a estar en l'executiva. Que siga un municipi, el municipi del meu amic Ximo, si em dóna igual, Ximo mateix podria estar en el consell d'administració; d'un municipi que no siga l'Ajuntament de València.

I després, torne a insistir, perquè ho torne a demanar per no sé quantes voltes més, que en la comissió executiva també estigueren els operadors; operadors que vostés s'han carregat del consell d'administració i, lògicament, a l'haver-se-los carregat del consell d'administració no poden estar en l'executiva. Si no estan en el consell d'administració, en l'executiva no poden estar. I, aleshores, en eixe sentit era l'esmena que jo presente. Un representant dels municipis, dels pobres municipis de l'Horta, estos que hem sofert les inundacions estos dies que cap ens ha pregunta ni a com.

I després jo també plantejava allò dels operadors, però, clar, els operadors és tonto que seguisca insistint en ells, perquè si vostés ja se'ls han carregat del consell d'administració difícilment, com no siguen operadors només amb ànima i esperit però no físicament, difícilment podrien estar en la comissió executiva. Tornen a tindre una altra possibilitat de fer municipalisme, que també ho diuen molt amb la boca, però a l'hora de triar la representació dels municipis en estos òrgans, la del cap-i-casal, els de l'hora a allò seu.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.
Torn en contra. Té la paraula la senyora Pérez.

La senyora Pérez Barber:

Gracias, señora presidenta.

Senyor Ros, ara s'indigna vosté, ara, abans no. Què passava que abans els abusos, les prepotències, les corrupcions, no l'indignaven? Vosté és un oportunista, i un demagog, que mentre tenia l'alcaldia engolia tot el li feien els socialistes d'abans. I miren que feien barbaritats, mire que feien barbaritats. *(Remors)*

Jo no sé al final el que ha defés en l'esmena, la veritat. Perquè el que ha començat dient no tenia res a veure en l'esmena número 27, que vosté ací el que parla és afegir un en representació dels municipis, excepte València, un en representació dels operadors, i el tercer en representació del sector del taxi. En l'esmena anterior s'ho carrega, en esta en posa un, però no sabem qui no seria. Perquè clar, el que fa és que deixa a un només dels operadors. Qui no, el del servici regular de viatgers o els representants del sector del taxi? Diga'ns a vore quin dels dos deixem, perquè la qüestió és eixa.

També ha dit que el Consell d'Administració es reuniria una volta a l'any per aprovar els pressupostos. Però posa "almenys", el que vol dir això és que també es pot reunir tots els dies, si fa falta, sempre que siga necessari. I li he de tornar a repetir que nosaltres no deixem fora de la llei els operadors. Estan dins. Si li haguérem aprovat l'esmena que vosté havia presentat, l'anterior, sí que els haguérem deixat fora, en haver-li-ho rebutjat, entren a formar part; sense vot però sí en veu. No li he de dir ja res més.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.
Per a rèplica, té la paraula el senyor Ros.

El senyor Ros Piles:

Senyora presidenta.
Senyores i senyors diputats.

Vosté no m'escolta, senyora diputada, no m'escolta. Bé, no passa res. Clar que en esta esmena lleve els operadors, perquè abans els donava categoria d'estar dins del Consell d'Administració. No sé com explicar-li-ho. Llija les esmenes que nosaltres hem presentat, llija-se-les.

Però a més li vaig a dir una altra cosa i li la dic en tota serietat. En tota serietat. Els he dit abans que ací estan fent una llei utilitzant la prepotència, ho dic i ho mantinc. I vosté m'ha contestat, dient-me a mi si no me'n recorde de la prepotència que nosaltres teníem abans. Jo li diré una cosa, és de les poquetes coses, senyora diputada, que en este Parlament vosté no podria dir. Perquè si abans hem tingut prepotència, em consta que vosté també ens ajudà a tindre-la, *(rialles)* que vosté també ens ajudà a tindre eixa prepotència, perquè participava en un moment determinat de moltes de les opinions que en estos bancs es donen en este moment. Per tant, a la millor, des que vosté no està és quan no tenim prepotència i el problema el teníem ací. Segurament era eixe.

Però, xe, accepten vostés el fet que u dels membres del Consell d'Administració siga un representant dels ajunta-

ments al marge de l'Ajuntament de València. Tan difícil és? Els alcaldes que hi ha ací del Grup Popular –en els meus del Psoe no, perquè ja ho he parlat en ells– però en els alcaldes que hi ha ací del Grup Popular estaran d'acord en mi. Dieu alguna cosa. Dieu alguna cosa. ¿Però com és possible que es lleveu la representació en una cosa tan important com és la coordinació del transport metropolitana i que als ajuntaments de l'àrea metropolitana, excepte València, no ens deixen dir ni a com?

Els alcaldes, al final, hem de defendre els interessos del nostres ajuntaments per damunt de qualsevol circumstància. I a tots els pobles de l'Horta Nord, que n'hi ha tres o quatre governats pel PP, i a tots els de l'Horta Sud, que crec que no n'hi ha cap governat pel PP, –bo, o n'hi ha algun– en eixe sentit també vos interessa exactament que m'interessa a mi tindre un representant dels ajuntaments. Que jo, per si ajuda el acceptar l'esmena esta, jo ací em compromet a què el representant siga Ximo, que és amic meu i no tindria cap de problema. *(Remors)* No, no tindria cap problema en eixe sentit. *(Remors)*

Però el que vull és sentir-me representat per un alcalde. Perquè estic convençut que un alcalde de poble, un alcalde de l'àrea metropolitana entindrà millor els problemes que ens afecten als pobles, que tota l'estructura d'organització que s'ha fet, on els ajuntaments de poble no estem representats. Segur que si haguera en la comissió de govern un alcalde, que esta esmena és el que demana, segur segur segur, que la sensibilitat front als ajuntaments, front als municipis seria una altra.

Gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor Ros.
Senyor Maluenda, per a què demana la paraula?

El senyor Maluenda Verdú:

Per una qüestió d'ordre, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Diga, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

En defensa de la dignitat i el respecte que ens mereixen totes les senyories, cadascuna de les senyories de la Cambra –el Grup Parlamentari Popular almenys així pensa– demanem a la senyora presidenta que se substituïska en l'acta de la sessió la referència que ha fet el senyor representant del Grup Socialista a la figura de la persona de l'il·lustre diputat senyor Joaquín Soler, que es pose, si es fa eixa menció, es pose el nom del senyor Joaquín Soler, i no eixa menció, que possiblement siga "cariñosa" però en la Cambra pot ser irrespectuosa, de Ximo.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor Maluenda.
Si no hi ha inconvenient, es farà en eixa denominació. *(Remors)*

Senyora Pérez, té la paraula per a rèplica. *(Remors)*

La senyora Pérez Barber:

Gràcies, senyor presidenta.
Senyor Ros.

L'han informat a mitges. Del Partit Socialista me'n vaig anar jo, però me'n vaig anar en l'any 91, perquè ja estava passant el que està passant ara. (*Remors*) I sempre ha hagut persones honorades que no tenen per què participar en eixes coses. (*Remors*) I de prepotència, la veritat és que res. Vosté realment haguera pogut col·laborar, i tot el seu grup, a què la llei haguera sigut com realment en la defensa que vostés fan ací, demagògicament, de sindicats i de tot, i no han volgut. Si hagueren volgut, doncs s'haguera fet. I, en fi, ve de purista, però vosté de purista té el mateix que jo de primeta.

Res més i gràcies. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Passem a continuació a la votació de l'esmena 27. Senyories comença la votació. El resultat és de 31 vots a favor, 41 en contra, queda rebutjada l'esmena 27.

L'esmena 29 ha sigut retirada pel Grup Parlamentari Socialista-Progressistes, i per tant correspon la votació de l'article set. Senyories, comença la votació a l'article set. El resultat és de 39 vots a favor, 33 en contra, queda aprovat l'article set.

A l'article vuit hi ha una esmena, l'esmena número 30, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes. Torn a favor, té la paraula el senyor Ros. (*Remors*)

El senyor Ros Piles:

Senyora presidenta.
Senyores i senyors diputats.

Demane disculpes, senyor Joaquín, perquè la veritat és que no sé si té raó o no, les Corts és un organisme molt seriós. —¿No se oye? M'hauran llevat la cosa esta—. Les Corts efectivament és un organisme seriós...

La senyora presidenta:

Senyories, per favor, pregue silenci.

El senyor Ros Piles:

És un organisme, sense cap dubte, respectuós. Però és un organisme on estem els representants del poble valencià. I el poble valencià és un poble senzill, i els representants del poble valencià són gent senzilla, com tots els qui estem ací, que cadascú venim d'un punt i cadascú venim d'un poble. I al marge de les discrepàncies purament polítiques que puguem tindre uns o altres, ens tractem afortunadament en eixa familiaritat que cal. Jo em trobe en un pel corredor, en el bar, i em prenc un café, i ens trobem en eixa familiaritat de ciutadans de a peu, com no podem deixar de ser. En el moment en què pensàrem que som alguna cosa més que els ciutadans de a peu, havíem perdut tot el valor que teníem. Disculpem si l'he ofés, però l'he tractat de la forma que el tractaré ara quan eixim al corredor i ens anem a prendre un café junts. La serietat, el rigor, no està renyit en cap cas, en què en esta cambra es parle d'una forma normalitzada, d'una forma de tu a tu entre les senyories.

Dit açò, senyora presidenta, jo ho volia aclarir, perquè també em sap mal a mi que els amics se me puguen enfadar per estes coses, doncs ací trobem l'article vuit que és una

esmena que presentem nosaltres. Una esmena que l'única cosa que volem és clarificar les coses. Diu, atribucions del Consell. Clar, atribucions del Consell, que ací acaben en dos renglons, quan diuen, aprovar, aprovar, autoritzar, autoritzar, aprovar. Bo, però anem a vore què és açò.

Açò és una cosa tan seriosa com que abans hem presentat una esmena que ens l'han rebutjada on vostés han aprovat que el Consell pot contractar, fer empreses mixtes, fer una sèrie d'operacions creditícies, fer inversions, fer una sèrie de qüestions. Han aprovat vostés, o està arrellegat en el text de la llei, que al final açò no es pot convertir en un altre monstre d'estos que estem creant en l'administració. Què volem nosaltres en la nostra esmena?

En la nostra esmena nosaltres el que volem és clarificar. Clarificar. Perquè si a més les coses es feren així, aprovar, proposar, tota esta sèrie de tasques que efectivament, i alguna més que nosaltres hem posat, i que vostés en la seua llei no les havien ficat, si això fóra així estaríem parlant d'un ens metropolità, que al marge que puguem estar d'acord en ell o no puguem estar d'acord, això és una altra qüestió, tindria claredat en els seus objectius, claredat en la seua forma d'actuar, claredat en les decisions que pren, claredat en totes les operacions financeres que fa. I no hauríem d'anar després demanant responsabilitats a uns o a altres com ens passa en el cas Ivex, que no sabem a qui li l'hem de demanar.

I açò és una aportació positiva que fa el Grup Socialista a la llei esta. Una aportació clarificadora. Volem que els conceptes de l'actuació de l'entitat estiguen com cal, blanc sobre negre. Que el director gerent, que no sé si ens acompanya, que després serà de l'entitat esta, puga tindre les coses clares i puga tindre aquelles qüestions que pot fer i que no pot fer. Perquè si no, després, quan creem coses ambigües, quan no sabem qui té la responsabilitat, quan les coses es fan d'una forma obscura, com estem acostumats a fer-los, el govern Valencià s'ha de vore en el compromís d'entrar en qüestions judicials perquè les normes no estaven clares, no estaven com tocaven. I no sabem qui ho fa bé ni qui ho fa mal ni de qui és la responsabilitat.

Aportacions d'este estil són les que crec jo que cal fer, quan la senyora diputada reclama que cal fer una llei bona, una llei bona entre tots. Però jo he arribat a la conclusió —la veritat és que m'ha costat un any i quatre o cinc mesos d'aplegar a eixa conclusió—, jo he aplegat a la conclusió que l'única cosa bona que s'aprova en esta cambra són les aportacions que fa el Partit Popular, el Grup Popular, i és clar, les aportacions que fa els grups de l'oposició, especialment el Grup Socialista, totes són oposicions per a interferir, per a controlar, per a que les coses no funcionen, per a què les empreses no siguen àgils, perquè volem saber massa, "per què tenen vostés que saber tant, si vostés són l'oposició, deixen-nos que nosaltres ho fem, ja els donarem comptes d'ací a quatre anys, el pueblo ha hablado"... I ens trobem en una retafila de situacions que al final no sabem per on eixir, per això volem que les coses estiguen clares, perquè el pueblo ha hablado i tornarà a parlar dins de tres anys, i parlarà d'una altra manera, senyories.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.
Senyora Pérez, té la paraula per a torn en contra.

La senyora Pérez Barber:

Moltes gràcies, senyora presidenta.
Senyor Ros.

No anem a acceptar-li l'esmena, perquè la funció de proposar la declaració d'utilitat pública de serveis de transports no té cap sentit. Un servei de transport públic es diu així per la seua pròpia essència.

Després, en un altre apartat proposa la substitució del terme "aprovar" per "proposar", plantejada en el segon i en el tercer apartat. L'aprovació en els dos casos és una funció genuïna del Consell, que ha d'estar recollida.

Igual que les esmenes anteriors, el Grup Socialista el que fa és confondre els plans i els programes de coordinació amb el Pla de transport metropolità. En este últim, en efecte, no és el consell d'administració el que ho aprova, sinó el Govern Valencià.

Això no li ho acceptem. Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.
Per a rèplica, té la paraula el senyor Ros.

El senyor Ros Piles:

Senyora presidenta.
Senyores i senyors diputats.

La veritat és que jo no sé per on entrar-li en esta ocasió, perquè jo esperava que em contestaren i em digueren: "mira, les funcions que li has ficat al consell d'administració i a la comissió executiva, t'has quedat curt, eixes funcions no són competència d'ells, són competència del conseller, eixes funcions no poden ser a eixe nivell de decisió..." Pensava, perquè, clar, quan una esmena es rebutja és perquè el que dius, doncs, en teoria sembla que siguen coses que no tenen sentit comú, que no sàpigues per on agafar-les.

En este cas, jo creia que estàvem aportant i que estàvem clarificant el que han de ser les funcions. Plans i programes. A nosaltres ens agraden els plans com a qui més. Els plans ens agraden com a qui més, sens cap dubte, i els programes també. El que passa és que totes les coses tenen el seu moment i el seu lloc. El Pla de transports o qualsevol pla ha de ser una qüestió d'àmbit més extens, i després ho desenvoluparem a diferents programes.

El que passa és que vostés confonen els plans, confonen els programes. No saben si el que ha de fer-se és un llei de transports. No saben si el que cal fer és un pla de transports. No saben si el que s'ha de fer és un programa de transports. Perquè en esta llei no es diu res ni es clarifica res. Intentem donar-li un poc de sentit comú. Intentem donar-li un poc de clarícia. Intentem col·laborar. Volem fer una llei bona i per tota resposta la única cosa que aconseguim és: "vostés han confós "aprovar" amb "proposar". Doncs em quede en allò d'aprovar perquè, almenys, vol dir que tinc nota.

Gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.
Per a rèplica té la paraula la senyora Pérez.

La senyora Pérez Barber:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor Ros, el que no vol és respectar que siguen els estatuts de l'entitat els que després marquen allò que és el funcionament. La llei el que fa és donar el marc i establir -com tota la normativa- perquè després es pugua desenvolupar

par en allò que són els estatuts de la pròpia entitat.

Res més i gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Correspon a continuació la votació a l'esmena número 30 del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes.

Senyories, comença la votació. El resultat és de 30 vots a favor, 39 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena número 30.

Votació a l'article 8.

Senyories, comença la votació. El resultat és de 41 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queda aprovat l'article 8.

Debat de l'esmena número 31 de l'article 9.

Senyor Ros, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes, té la paraula per al torn a favor.

El senyor Ros Piles:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Bé, esta esmena és molt curta i poc de temps perdré amb ella. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Per favor, per favor, senyories, pregue silenci.

Sé que és tard, però pregue silenci.

El senyor Ros Piles:

Nosaltres estem d'acord amb l'article 9. Com no podem estar d'acord amb ell?

"El director, bajo la autoridad del Consejo, dirige el funcionamiento ordinario de la Entidad Pública de Transporte Metropolitano de Valencia, ejecutar los acuerdos del Consejo y ostenta la jefatura del personal y tal..."

El director es nombrado por el conseller de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes... (*rialles*) -gracias, Consuelo- ...a propuesta del Consell".

Em sembla correcte. Jo no li llevaré la funció al conseller que pugua nomenar en este cas el director de l'ens, però només li afegix una cosa: "tenint en compte que siga persona de reconegut prestigi i experiència en el sector del transport". Jo crec que és el mínim, i sense fer-ho molt llarg, el mínim que es pot demanar a l'hora de ficar a un director ge...

Jo estic convençut d'una cosa, senyories, estic convençut, i ho repetisc, que el director gerent que nomenaran d'este ens és expert en transport i coneix el transport, encara que l'empresa que dirigeix té moltíssimes pèrdues, però és expert en transport i coneix el transport. D'això estic convençut. Però un altre dia pot ser un altre director. I com hui qualsevol pot ser ja cap de personal de Terra Mítica, tesorer de Terra Mítica, qualsevol pot ser qualsevol cosa, jo volia una clàusula de salvaguarda que diguera que este govern, que esta Cambra, que els ciutadans i les ciutadanes valencianes tingueren la garantia que quan es nomena director de qualsevol cosa a algú sàpiga d'això, perquè nosaltres podem tindre al llarg de l'Administració moltíssima gent i moltíssima gent bona en sanejament, però és complicat ficar a un home que entenga de canonades per a director de l'ens públic de transport metropolità. I tenim arquitectes que segur que ho faran molt bé, però no crec que li peguen en eixe càrrec.

Per això, senyories, jo demanava com una clàusula de salvaguarda del govern, i també com una clàusula de salvaguarda de la pròpia persona que en cada moment nomenen, perquè, si açò ho aprovarem, tindriem la garantia que de transports coneix i coneix un munt. I, repetisc, estic convençut que el director que es nomenarà de transports coneix i coneix un munt, i, fins i tot ell, quasi si ens poguera donar l'opinió, fins i tot ell estaria d'acord.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.

Señor Ros, yo le rogaría que aunque sé que le cuesta un poco, pero supongo que le será fácil llamar a las diputadas y diputados de la Cambra, aunque sean compañeros, de otra manera. Sé que no le será muy difícil, señor Ros. (*Remors*)

Tiene la palabra... (*Pausa*) No hay turno en contra y, por tanto, pasamos directamente a votación. No hay turno en contra.

Votación a la enmienda 31 del artículo 9. Senyories, comença la votació. El resultat és de 68 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada l'esmena.

Votació a l'article 9, amb l'esmena incorporada. Senyories, comença la votació. El resultat és de la votació és de 68 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovat l'article 9.

L'esmena 33 ha estat retirada i, per tant, correspon la votació a l'article 10. Senyories, comença la votació. El resultat és de 41 vots a favor, 1 en contra, 31 abstenció. Queda aprovat l'article 10.

A l'article 11, l'esmena 35. Està retirada. Per tant, correspon el debat de l'esmena 36 del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes.

El senyor Ros té la paraula.

El senyor Ros Piles:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Crec que em queden poques esmenes i ho faré molt curtet perquè jo crec que les seues senyories la Llei de transport metropolità ja quasi se la saben de memòria amb les explicacions que he intentat donar jo i amb les explicacions que la seua senyoria ha intentat donar rebatent el que dèiem els grups de l'oposició.

Però, l'article 11, apartat c), que diu: "Las transferencias y subvenciones..." –parla dels recursos econòmics, patrimoni personal de l'ens aquest– "Las transferencias y subvenciones procedentes de la Generalitat Valenciana o cualesquiera otros entes públicos". Ací nosaltres presentem una esmena, perquè quan està parlant dels recursos on s'ha de finançar l'ens públic del transport metropolità, doncs, diu: "productos de las rentas, los ingresos obtenidos de los ejercicios de las actividades..." I diu este apartat, que és importantíssim: "Las transferencias y subvenciones procedentes de la Generalitat Valenciana o cualesquiera otros entes públicos".

Jo presente una esmena dient que eixos ens públics es fiquen amb noms i cognoms, que no ens ha de donar por, i presente una esmena que es diga: "otros entes públicos y de l'administració de l'Estat". Perquè, clar, si estem creant una entitat metropolitana que té no sé quants avantatges... Anem a votar-la que sí? Xe!, per favor, haver començat per ací. Bé, però jo ho diré, però jo ho diré. Si creem un ens que és com el que digueu, si el dia que fem la discussió

parlamentària en tots els mitjans de comunicació s'han apressat a filtrar la notícia que deia que "l'Entitat de Transport Metropolità rebrà 4.000 milions de l'Estat", hui, eixa notícia no la sabiem demà ni s'han pogut esperar després demà. Clar!, presentava una esmena que deia que havia d'estar l'administració de l'Estat ací, doncs, no ho veia coherent, no ho veia coherent. Clar!, jo això ho lligava i deia: on està el "poder valenciano" a Madrid? Jo preguntava: on està el "poder valenciano" a Madrid? Ara, llegint l'article del paper, del diari, me n'adone que el "poder valenciano" està ací, afortunadament, no està a Madrid, perquè açò s'ha publicat en els mitjans de comunicació de la nostra terra i no en els de Madrid, que si es publica allà és quan vénen els diners. En este ja vorem si s'ha quedat en simple propaganda pel dia del debat.

I res més, el que vull és que si s'afegisca "l'administració general de l'estat", perquè nosaltres on hem d'anar a demanar és a l'Estat no ací. I si vostés recolzen l'esmena, igual que han aprovat l'altra, jo els he d'agrair a les seues senyories, perquè l'esforç que vostés han fet dient-me que no bé ha valgut un parell d'esmenes aprovades.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.

No hi ha torn en contra. Per tant, passem a la votació de l'esmena 36. Senyories, comença la votació. El resultat és de 76 vots a favor, cap en contra, cap abstenció, queda aprovada l'esmena 36.

Votació a l'article 11. Senyories, comença la votació. 76 vots a favor, cap en contra, ca abstenció, queda aprovat l'article 11.

A l'article 12 no hi ha esmenes presentades. Per tant, votació de l'article 12. Senyories, comença la votació. El resultat és de 76 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. S'aprova l'article 12.

A l'article 13... (*remors, pausa*)

Si no hay inconveniente, mientras los servicios técnicos resuelven... cambiando el escaño con la tarjeta. (*Pausa*)

Parece ser, señor Ros, que no podía votar porque la tarjeta no la tenía perfectamente medida, estaba hasta la mitad. Ahora espero que no haya problemas en la siguiente votación. (*Remors*)

Si no hi ha inconvenient, repetim la votació de l'article 12. Senyories, comença la votació. 78 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovat l'article 12.

A l'article 13 l'esmena 37 ha sigut retirada i per tant correspon la votació de l'article 13. Senyories, comença la votació. El resultat és de 76 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovat l'article 13.

A l'article 14 no hi ha esmenes presentades. Votació de l'article 14. El resultat és de 71 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovat l'article 14.

A la disposició adicional primera no hi ha esmenes presentades. Per tant, correspon la votació. Senyories, comença la votació. El resultat és de 75 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada la disposició adicional primera.

A la disposició adicional segona ha sigut retirada l'esmena número 40. Per tant, correspon la votació de la disposició adicional segona. Senyories, comença la votació. El resultat és de 76 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada.

A la disposició transitòria primera no hi ha esmenes presentades. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 77 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada la disposició transitòria primera.

A la disposició transitòria segona està l'esmena número 41, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Té la paraula el senyor Oltra per torn a favor.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor presidenta.

Anem a fer-lo curt també per l'hora que és. La disposició transitòria segona el que planteja és que el personal adscrit a la secretària general de la comissió del pla podrà optar –que és el que actualment està prestant el servei– podrà optar voluntàriament per a prestar el seus servicis en l'entitat pública del transport metropolità, conservant en tal cas la seua situació funcional o laboral d'origen. Això està molt bé, però hi ha més gent també que pot estar en eixes circumstàncies, inclús en un futur molt proper, tenint en compte el que puga passar, per exemple en la Companyia Valenciana del Tramvia, la CVT, que està en un procés evidentment també de privatització i que es podran generar problemes de futur laboral per a les persones que allí estan.

L'esmena nostra el que pretén és que, mantenint eixe text conforme està, que quede garantits el que o bé la gent podrà elegir entre quedar-se en la nova entitat que avui anem a crear o bé en altre lloc, dins de l'administració pública, però que en qualsevol cas mai és perga qualsevol lloc públic de treball.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Torn en contra, té la paraula el senyor Bustamante.

El senyor Bustamante Bautista:

Señora presidenta.

Señorías.

Señor Oltra, la enmienda tiene como objeto evitar la pérdida de puestos públicos de trabajo, creo entender. A este respecto hay que anotar que el personal adscrito a la secretaria general de la comisión del plan de transporte metropolitano es funcionario o tiene contrato laboral indefinido con empresa pública, por lo que tienen asegurado su puesto de trabajo.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Bustamante.

Té la paraula el senyor Oltra per a rèplica.

El senyor Oltra i Soler:

Raó de més, senyor Bustamante, per a què vostés recolzaren la proposta, perquè vosté deu de saber també que el personal laboral, encara que tinga un contracte indefinit, existeix també la figura de l'amortització del lloc de treball que podria causar problemes i, en tot cas, desconfiança a aquesta gent. Per tant, si de veritat eixa és la voluntat seua no veig cap inconvenient en que admitisquen l'esmena, perquè l'esmena el que pretén precisament és crear un marc de confiança que d'alguna manera podria no estar ben resolt actualment.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Té la paraula el senyor Bustamante per a rèplica.

El senyor Bustamante Bautista:

Gracias, señor presidenta.

Señorías.

Señor Oltra, no le debe preocupar para nada la pérdida de puestos de trabajo cuando afortunadamente desde el gobierno del Partido Popular lo que estamos generando afortunadamente es empleo. Hoy mismo en los medios de comunicación dicen que la tasa del paro en la Comunidad Valenciana está dos puntos por debajo de la media nacional, según confirman los datos de la EPA y del Inem, lo que nos permite el objetivo de lograr en esta legislatura el pleno empleo. Por lo tanto, vuelvo a repetir, no debe de preocuparle el tema de pérdidas de puesto de trabajo. Todo lo contrario.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Bustamante.

Votació per a l'esmena número 41. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 35 vots a favor, 36 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena.

Debat per a l'esmena número 42, del Grup Parlamentari Socialista–Progressistes. Senyor Ros, té la paraula per a torn a favor.

El senyor Ros Piles:

Senyories, esta és l'última esmena que presenta el Grup Socialista a esta llei de constitució de l'entitat pública del transport metropolità. Nosaltres en la comissió vam plantejar una modificació en la disposició transitòria segona que allí s'arreglava que el personal adscrit a la secretaria general de la comissió del pla del transport metropolità de l'àrea de València podrà optar voluntàriament a prestar els seus serveis en l'entitat pública del transport metropolità. Allí vam dir ja, en la comissió, que nosaltres això ho amplïem i diem que el personal adscrit a la secretària general de la comissió del pla del transport dependent de la Generalitat Valenciana podrà optar voluntàriament per prestar els seus serveis en l'entitat pública, quedant en situació que reglamentàriament estiga prevista en la llei. Parlàvem del personal del (*inintel·ligible*) parlàvem d'altres entitats i parlàvem d'altres concerts que hi ha. Per què diem açò? Diem açò perquè el que diu la llei està fent referència, crec, si no he contat mal, exclusivament a una persona, que és la que té la secretària de la comissió del pla, una, no en té més, només en té una. I nosaltres consideràvem que segur que altra gent que depén d'altres organismes aniria a parar allí.

Hui creia jo que l'esmena me l'anaven a aprovar, perquè m'he trobat amb unes declaracions de la il·lustríssima senyora diputada que diu: "la desaparición del Consorcio Valenciano de Transportes –cosa que nosaltres ja en la comissió ja anunciàrem– ya es un hecho" Encara no és un fet, però estarà, no tardarà molt, ara quan es fiquen d'acord a quina de les dos empreses que volen les línies li les adjudicaran, a una o a l'altra. "Tras un acuerdo con el comité de empresa se inició el expediente de regulación de empleo por el cual los trabajadores se incorporarán a la futura entidad del

transporte metropolitano, y un 30% ha optado por prejubilarse" i tal. Açò és el que nosaltres diguérem en la comissió, perquè ho sabíem. No podíem dedicar-li tot un article de tota una llei, per molt treballador que siga el funcionari en qüestió, que no em cap el menor dubte, a un funcionari que és el que té la comissió del transport. I nosaltres l'únic que demanem, no demanem altra cosa, és que s'afegisca i que es reunisquen i que tinguen els mateixos drets i que puguen tindre la mateixa fórmula d'optar voluntàriament altres persones, altres treballadors que puguen anar d'altres centres o d'altres consorcis, com ací hui, ja dic, vostés mateixos diuen que efectivament això ja està clar i ja està arrellegat, ja s'ha privatitzat i la gent va a anar ahí.

Si és així, garantim-li les seues condicions laborals en la llei, la seua voluntarietat d'opció. Jo ja sé que front a això estan les negociacions col·lectives, que ja s'hauran produït, en la CVT; ja s'hauran produït eixes negociacions, ja s'haurà vist quin nombre de jubilats no s'incorpora, quina gent passa a l'entitat que estem creant, i altre tipus de gent que ha anat a treballar o que van a treballar a altres organismes de l'Administració. Ja que això és així, i és així i vostés mateixos ho han declarat, jo crec que seria una garantia per als treballadors i les treballadores que això és poguera arrellegar en la llei, que és allò que esta esmena que nosaltres diem arrellega.

No sé vostés què pensaran sobre el particular, però allò que sí que queda clar és que, en les declaracions que vostés mateixos han fet, allò que diguérem en la comissió també s'ha publicat hui en els mitjans de comunicació, no han pogut esperar-se ni a demà ni a ahir. També s'ha publicat, però açò precisament és una de les coses que ens ha donat arguments, més arguments encara, per a poder defensar l'esmena que en el seu dia ja vàrem defensar.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ros.
La senyora Pérez té la paraula per al torn en contra.

La senyora Pérez Barber:

Gràcies, senyora presidenta.
Senyor Ros.

No anem a acceptar-li l'esmena, perquè entenem que, conforme està redactada, cabria la possibilitat que una persona que treballa en l'Entitat de Sanejament passe a formar part també de l'Entitat de Transports Metropolità.

Per una altra part, no entenc el que vol dir "consorcis dependents de la Generalitat", si el consorci, per la seua pròpia naturalesa, agrupa diferents administracions públiques.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.
Per a rèplica.

El senyor Ros Piles:

Gràcies, senyora presidenta.
Senyores i senyors diputats.

Si no entén vosté el que vol dir "consorci" explique'm com ha fet les declaracions dient que el Consorci Valencià de Transports "ya es un hecho" que ha desaparegut. El Consorci Valencià de Transports és la CVT, les línies d'autobusos que connecten la gran majoria dels pobles de

l'Horta Nord i de l'Horta Sud amb València i entre si en l'àrea metropolitana. I quan jo fique ahí "consorcis" fique "consorci" perquè el dia que férem la Comissió d'Obres Públiques i el dia que presentí l'esmena, allò que hui vosté diu en les seues declaracions ja ho sabia vosté i ja ho sabia jo, ho sabíem els dos. En aquell moment no volgué acceptar l'esmena, i hui em diu que no sap el que vol dir "consorci". "Consorci" és la CVT, i a més, vosté ho diu ahí, "la desaparición del Consorcio Valenciano de Transportes ya es un hecho". I eixe personal és el que va a passar, una part d'ell, ací. I el senyor gerent del Consorci Valencià de Transports, que efectivament és una persona a què cal felicitar per l'aguant que està tenint, perquè ja fa sis, set o huit mesos li varen prometre que el consorci estaria privatitzat i no l'han privatitzat encara, i l'home està aguantant ahí el tiró, esperant que el nomenen o que l'hagen de nomenar, que això no té el més mínim problema. Però és gent que passarà de la CVT a ací. Si vosté no ho arrellega en la llei, no ho arrellegue, és igual exactament, una prova més de la sensibilitat que vostés tenen en defensar els drets dels treballadors, en este cas els drets dels treballadors que puguen vindre dels consorcis o d'altres centres.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor Ros.
Senyora Pérez, per a rèplica, té la paraula.

La senyora Pérez Barber:

Gràcies, senyora presidenta.
Senyor Ros.

En comptes d'ensenyar els articles de premsa, allò que ha de fer és defensar les seues esmenes. I, per suposat, allò que s'haja de fer es farà. I també està claríssim que este govern i este grup parlamentari recolza tots els treballadors i tots els ciutadans de la Comunitat Valenciana, hagen votat allò que hagen votat, i sempre farem, en la missió que tenim encomanada, allò que millor siga per a tots ells, tant per als sindicats com per als usuaris com per a tots els ciutadans en general.

Res més i moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Correspon la votació de l'esmena 42. Senyories, comença la votació. El resultat és de 33 vots a favor, 42 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena 42.

Votació a la disposició transitòria segona. Senyories, comença la votació. Resultat de la votació, 43 vots a favor, 34 en contra, cap abstenció. Queda aprovada la disposició transitòria segona.

Votació a la disposició transitòria tercera, que no hi ha esmenes presentades. Senyories, comença la votació. El resultat és de 77 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada la disposició transitòria tercera.

A la disposició derogatòria, que no hi ha esmenes presentades, votació. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 77 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada la disposició derogatòria.

A la disposició final primera hi ha una esmena, la número 38, del Grup Parlamentari Esquerra Unida. Té la paraula, per al torn a favor, el senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies.

És l'última esmena, o siga, que... Esperem que el funcionament de l'Entitat siga més àgil que el debat, perquè si no, la gent agafarà poc el transport públic.

Bé. Amb aquesta esmena allò que intentem és corregir, sense molta esperança, evidentment, després de tot el debat, una cosa que ja en el debat de l'esmena a la totalitat anunciàvem. O siga, a pesar que aquesta llei és una llei molt curta, catorze articles simplement, i que jo crec que hi ha hagut temps més que suficient, i si férem cas a les intervencions dels ponents del Grup Popular encara més, per haver intentat millorar-la, documentar-la, etcètera, a l'hora de la veritat, quan han presentat el nou projecte de llei, és un projecte de llei, com hem dit en repetides ocasions, prou defectuós, tan defectuós que el mateix grup parlamentari que recolza el Consell que ha presentat el projecte es veu obligat a presentar tota una sèrie d'esmenes per a corregir una sèrie de deficiències que, entre altres coses, deixaven el conseller d'Obres Públiques pràcticament fora de joc.

Dins d'eixe tema també, d'eixa manera tan estranya de treballar que ha tingut el redactor o l'equip o qui siga que ha preparat aquest nou projecte de llei —que evidentment una medalla probablement no va a guanyar-se, jo crec que més bé altra cosa per part de la conselleria que li va encarregar el treball en el seu dia—, es demostra que a pesar de ser una llei que en teoria no era molt difícil de preparar un nou projecte que poguera substituir el vigent, tenint en compte que el vigent tampoc era un document massa llarg ni havia tingut excessives modificacions, planteja aquest nou projecte i no es molesta ni tan sols a fer una cosa que sol ser habitual i normal i que dóna agilitat i transparència legislativa, que és la refosa amb la norma anterior. D'una manera incomprensible, habilita aquesta disposició final en un pla supercòmode, de manera que diu que ens demana al Ple de la Cambra que s'autoritze al Govern Valencià perquè en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei refonga en un sol text els preceptes no derogats de la Llei 1/91. Home, sí, però això normalment no passa en lleis tan curtes, tan fàcils, pense jo, de redactar.

Ací què ens demanen? Que la Cambra els vote a vostés una espècie de xec en blanc, de manera que de tots aquells articles que expressament no han estat derogats, i n'hi ha uns quants, no vorem quina és la redacció final en aquesta Cambra. O siga, on estem debatent, vam debatre la llei anterior i estem debatent la llei nova, hi ha una part d'eixe text refós el dia de demà, que ja de moment vostés es donen un termini de sis mesos i ja vorem al final en què acaba, que no coneixem. O siga, hi haurà una convivència durant *equis* mesos del text nou amb el text vell, una confusió legislativa absolutament innecessària i que pensem que amb un mínim esforç més, no sé si és que la contracta del redactor no donava per a més o què va passar ahí, però que haurien d'haver forçat que eixa refosa normativa estiguera a l'hora de presentar el nou document ací.

L'esmena nostra allò que pretén a estes altures ja, vist que el debat en comissió el perdérem i vist el que ha passat ací, és que almenys les Corts Valencianes, que és on residix la potestat legislativa, tinga coneixement d'eixa refosa abans de vore-la publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat*, com qualsevol altre ciutadà.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Torn en contra? Senyor Bustamante, té la paraula.

El senyor Bustamante Bautista:

Señora presidenta.

Señorías.

Señor Oltra.

De acuerdo con usted en dos cosas: desde el gobierno popular no se quieren medallas ni notoriedad.

En fin, vamos a rechazar esta enmienda porque la ley que habilita realizar un texto refundido, como lo es esta, puede establecer mecanismos de control, artículo 130 del Reglamento de las Cortes Valencianas. De hecho, existen dos precedentes en la I Legislatura, las leyes de bases 3/83 y 6/84, en que se fijaron estos mecanismos.

Ahora bien, la mención de dar cuentas a las Cortes Valencianas no precisa qué tipo de control. Parece simplemente el hecho de informar, y según es práctica habitual, siempre se traslada a las Cortes el texto refundido aprobado mediante decreto legislativo. Además, hay que tener en cuenta que el proyecto de decreto legislativo, mediante el cual se aprueba el texto refundido, debe pasar por el dictamen preceptivo del Consejo Jurídico Consultivo, artículo 10 de la Ley 10/1994.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Bustamante.

Per a rèplica, senyor Oltra, té la paraula.

El senyor Oltra i Soler:

Molt breument.

Per suposat, la contestació no ha fet referència al plantejament de l'esmena quant a per què no s'havia donat eixa refosa prèvia que ens haguera alleugerat el treball i haguera millorat tècnicament la llei mateixa.

I després, això de les medalles, vostés tenen gent per ahí que no sé com es mantenen dempeus de tantes medalles que es posen o que alguns de vostés els donen.

En tot cas, al final, la preocupació és que pareix ser que, evidentment, nosaltres ens adonarem el dia que estiga ja tot fet, com qualsevol ciutadà; probablement quan ho vejam inclús escrit en el *Diari Oficial*.

Nosaltres pensàvem que ja que s'habilita i es fa això, i sembla que no hi ha tant de precedent, perquè vosté s'ha referit a l'any 83, a l'any no sé què, el famós període tal, però, bé, no és una pràctica habitual el que es fa i molt menys en una llei tan curta, tan fàcil de redactar.

Per tant, sí que li demanaríem, fins i tot per respecte a les pròpies Corts, que d'alguna manera se'ls demana ara que s'habilite eixe període de gràcia per a eixa refundició, el que prèviament a com estiguera acabat, doncs, que tinguérem coneixement d'ell.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Senyor Bustamante, té la paraula per a rèplica. (*Remors*)

El senyor Bustamante Bautista:

Señora presidenta.

Señorías.

Señor Oltra, no puedo entender su postura ni mucho menos compartirla. (*Remors*)

Como ya le comenté el pasado día 6 en la Comisión de Urbanismo, Obras Públicas y Transportes, desde el Grupo Parlamentario Popular somos conscientes que una de las cosas más...

La senyora presidenta:

Señor Bustamente, un momento.
Por favor, ruego silencio. Gracias.
Continúe.

El senyor Bustamente Bautista:

Desde el Grupo Parlamentario Popular somos conscientes de que una de las cosas más tristes que hay en esta vida es arrepentirse de las cosas buenas que se han podido hacer y no se han hecho. ¿Usted cree que si en algún momento nosotros viéramos que con la aportación del Grupo Parlamentario Popular repercutiera para bien para estas Cortes Valencianas en algo no íbamos a estar de acuerdo con lo que usted ha expuesto en su intervención? Pues, por supuesto que sí, por supuesto que sí.

Señor Oltra, nadie tira piedras a su techo.
Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Bustamante.

Correspon la votació a l'esmena 38. Senyories, comença la votació. El resultat és de 36 vots a favor, 42 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena 38.

Votació a la disposició final primera. Senyories, comença la votació. El resultat és de 44 vots a favor, 33 en contra, 1 abstenció. Queda aprovada la disposició final primera.

A la disposició final segona no hi ha esmenes presentades. (*Remors*) Senyora García. Comença la votació a la disposició final segona. El resultat és de 78 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Tampoc hi ha esmenes presentades a la disposició final tercera. Senyories, comença la votació. El resultat és de 77 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada la disposició final tercera.

A l'exposició de motius no hi ha esmenes presentades. Per tant, votació a l'exposició de motius com a preàmbul de la llei. Senyories, comença la votació. El resultat és de 77 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada.

Votació de totalitat al conjunt del projecte de llei. Senyories, comença la votació. El resultat és de 42 vots a favor, 36 en contra, cap abstenció. Queda aprovat el Projecte de llei de constitució de l'Entitat Pública de Transport Metropolità de València.

Senyories, se suspén la sessió que es reanudarà a les quatre i mitja. Pregue als portaveus s'acosten a la Mesa, i al representant del govern.

Perdón, falta la explicación de voto, si quieren ejercerla. (*Remors. Pausa*) Puede continuar la explicación de voto también después, cuando se reanude la sesión a las cuatro y media.

(*Se suspén la sessió a les 14 hores i 20 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 16 hores i 40 minuts*)

(*Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor José Cholbi Diego*)

El senyor vicepresident primer:

Senyories, reprenem la sessió.

Té la paraula per a l'explicació del vot, l'il·lustre representant del Grup d'Esquerra Unida del País Valencià, senyor Oltra.

(*Remors*) (*Pausa*)

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor president.

Anem a fer, encara que siga d'una manera un poc insòlita, tenint en compte que allò normal haguera sigut fer-ho este matí abans d'alçar la sessió, l'explicació de vot de la Llei sobre l'entitat metropolitana del transport de València. Bé, l'assistència no és així molt nombrosa, però bo.

Aquesta llei, com hem vingut dient durant el transcurs del seu debat, ha sigut una llei que pareix mentida que a estes altures encara es presente per part d'un govern, en este cas el govern autonòmic valencià, un projecte amb tantes deficiències; a pesar de ser una llei –no insistiré mai prou–, molt curta, tècnicament jo pense que fins i tot fàcil de redactar, i que se suposa que davant les crítiques que ha rebut l'anterior llei, doncs no hauria de ser excessivament complex aportar elements de millora de la mateixa.

Això no ha sigut així, ignorem per què. I s'ha donat la circumstància curiosa d'haver de ser el mateix grup que recolza el govern, el que haguera de fer tota una sèrie d'esmenes per a la seua correcció. Nosaltres, a pesar que compartim eixa idea que la llei no ha servit especialment per al motiu que en el seu moment es va aprovar, també discrepem en el sentit que haja sigut una llei que impedisca fer les coses d'una altra manera. Pensem que amb eixa llei, fins i tot amb les dificultats i amb les insuficiències que eixa llei tenia, es podrien haver fet les coses d'una altra manera. Evidentment la llei era millorable, i hauria d'haver-se millorat fins i tot abans d'aquestes dades.

Ara, què és el que ha passat? Per què curiosament es modifica ara? Doncs, clar, cal tindre en compte no perdre la perspectiva, que la modificació de la llei ve a continuació de l'aprovació d'una altra llei recentment en aquestes Corts, que va ser la Llei de supressió del Consell Metropolità de l'Horta. Un element que ha quedat clar que, d'alguna manera, molestava al partit governant en aquests moments; ha quedat clar que en el seu moment no van poder suprimir-lo probablement pel joc de les coalicions en l'anterior soci de govern que tenien, però que han aprofitat, a les primeres de canvi, per a poder dur endavant la supressió d'aquest organisme. Organisme que tenia un pes molt important en el conjunt de la llei que ara anem a substituir.

Per tant, és una llei que ja naix, diguem, també, en eixe inconvenient. És una llei oportunista en eixe sentit. I és una llei que, a pesar d'això, pensem que és una llei que tindria moltes més possibilitats de les que al final ha tingut, o tindrà ja en la seua execució. Per part nostra, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, i estic convençut que també per part del Grup Parlamentari Socialista, perquè així ho hem pogut vore en els treballs de la comissió; des del primer moment ha hagut una voluntat de col·laborar en poder disposar d'una llei actualitzada, una llei moderna, una llei que donara garanties d'un bon servei a la societat, com nosaltres creiem que en aquests moments i davant de l'experiència passada es correspon.

Lamentablement no ha pogut ser així, i exceptuant en el treball en la comissió alguna sèrie d'esmenes transaccionalment aprovades, la resta d'esmenes van estar aprovades al mateix Grup Parlamentari Popular, doncs, esmenes importants i que anaven en la línia de millorar, d'incorporar elements que milloraren la redacció d'eixa llei, es van quedar sense el vot del Partit Popular. En una dinàmica que jo considere absolutament injustificada, perquè crec que no passa absolutament res perquè el partit del govern, en este cas el partit que té la majoria en la Cambra, si davant d'una proposta, siga del partit que siga, es veu raonable, i jo crec que n'hi havia bastants de les que nosaltres pensàvem que podrien haver sigut perfectament aprovades per consens. A la millor altres no, perquè també les lleis també serveixen per a detenir la línia política. Però hi havia propostes que perfectament podrien haver estat assumides per part de tots. I simplement el fet que les presentara el Partit Socialista o que les presentara el Grup d'Esquerra Unida, han fet que el Partit Popular, en una mancança absoluta de consens i de voler fer partícips a la resta de grups en aquesta llei, ha im-pedit que les mateixes foren aprovades.

Qüestió de la que jo crec que el Partit Popular no podrà queixar-se. Perquè tant en comissió com ací en el plenari, els dos grups de l'oposició hem aprovat sense cap pega determinats articles, bastants articles, a banda de determinades esmenes que també el Grup Popular havia presentat. I que per això no passa res, no cau cap anell, o siga, que és que no es fa cap falta ni cap delictes. Eixa generositat, eixa voluntat de mirar més endavant del que és l'estricta voluntat de partit, és el que nosaltres hem trobat a faltar en l'actitud del Partit Popular. Que no entenem, i ens quedarem lògicament en les ganes, perquè ja s'ha debatut la llei, com ha sigut possible que determinades esmenes presentades no hagen rebut eixa aprovació per part de tots.

Que és una llei que a més crea innecessàriament un confusió. Ja este matí ho déiem en parlar que es podria haver aprofitat, com jo crec que hauria sigut el normal i m'imagino que gent fins i tot del propi Partit Popular comparteix eixa idea, que una llei tan curta i davant l'experiència que tenia, perfectament es podria haver presentat, de manera que servira per a derogar completament la legislació anterior, i plantejar, de nou, en el recolzament que fóra, una nova normativa que no deixara oportunitat als dubtes, als buits legals, a les qüestions d'interpretació, etcètera, etcètera. No sé per quina raó, a banda de l'acomodatícia, el ponent, el redactor de l'avantprojecte, no ha estimat això i ha fet el que ha fet.

Nosaltres hem tingut, hem de dir que a pesar d'eixes insuficiències, bo, tenim la satisfacció d'haver aconseguit que algunes de les esmenes, encara que ha sigut via transaccional, que no han sigut nostres directament, hagen pogut incorporar-se al text. No en el sentit literal que nosaltres presentàvem. Però, bo, davant de en algun esforç concret de consens, mitjançant esmenes transaccionalment, alguna d'elles s'ha incorporat —en concret a l'exposició de motius— que creiem que van en la línia que nosaltres ho vam presentar, de reforçar el caràcter de la defensa del transport públic com un element fonamental en la nostra societat. Igual que algunes altres qüestions que també han estat ací.

Però crec que ha sigut un esforç molt pobre per part del grup majoritari. I que on més clarament s'ha notat eixa insuficiència, eixa falta de voluntat de poder incorporar i poder millorar, ha sigut lògicament en la representació dels agents socials en l'òrgan que a partir d'ara tindrà el, diguem la capacitat, de gestionar, d'organitzar, de dur endavant, en definitiva, la pròpia aplicació de l'entitat, que és el

Consell d'Administració que ve a substituir a la Comissió del Pla que l'anterior llei plantejava.

El fet que ara es legalitze l'exclusió, que de fet pràcticament ja estava practicant-se d'eixos agents socials, ens ha paregut una mesura molt greu, una mesura absolutament innecessària. Que a més no va en consonància ni tan sols en el que vostés mateixa fan en el govern autònom de Madrid, que continua tenint esta mateixa representació en el seu consell d'administració de l'òrgan semblant a aquest, o fins i tot en les directives europees, que totes van en la línia de cridar als poders públics de manera que incentiven, que faciliten la participació dels agents socials en la presa de decisions que a ells els afecta, i en un tema com el transport públic, doncs pareix evident que això ha de ser així.

No hem entés això, no hem entés eixe intent a última hora de vendre'ns la moto, d'un Consell de Participació de segona o tercera categoria, que intentava fer-nos practicar l'harakiri, fins als grups de l'oposició. Jo crec que s'ha perdut una oportunitat, han creat un conflicte, a més absolutament innecessari. I que possiblement d'alguna manera això va a hipotecar el bon funcionament d'aquesta llei i el bon funcionament de la pròpia entitat.

Jo espere, perquè ara ja està tot aprovat, jo espere que mitjançant algunes de les referències que en algun article, i amb molt imaginació per davant es podrien aplicar, per a què eixa participació que fins ara han negat es puga dur endavant. Encara que mai desistirem d'eixe intent, i lògicament és una de les coses que si les circumstàncies polítiques canviaren, nosaltres ens comprometem ací a intentar facilitar, que eixos col·lectius socials que per a nosaltres crec que són importants, i que tenen molt a aportar a un tema com aquest, de veritat s'incorporen de ple dret a eixe conseller d'administració a eixe òrgan de decisió.

Però ja que vostés fins ara s'han negat a això, almenys faciliten mitjançant els mateixos articles que estan, que no feia falta incorporar res nou, inventar-se res nou per intentar vendre'ns el que no era. Si és que en el que està ací mateix, encara que siga d'un segon o tercer escaló, crec que és important el incorporar això. Encara que l'ideal pel que nosaltres lluitàvem, i que consideràvem fins l'últim moment que vostés podrien haver recolzat, hauria sigut la incorporació de ple dret d'aquests col·lectius. Que ja dic, tenen molt a dir, i hauria sigut una mostra que eixe discurs de participació, de consens i d'obertura a la societat que vostés diuen de paraula, de veritat, en els fets, es duu a la pràctica.

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Pel Grup Parlamentari Socialista-Progressistes, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jesús Ros. *(Remors)*

El senyor Ros Piles:

Bona vesprada, senyor president.

Bona vesprada, senyores i senyors diputats.

Estem establint posicions sobre el que hem votat este matí al voltant de l'aprovació de la Llei de l'entitat pública del transport metropolità. El primer que hem de vore és que estem a l'àrea metropolitana de València. L'àrea metropolitana de València és una conurbació de població importantíssima, 44 municipis, la capital; que tots els municipis, inclosa la pròpia capital, pateixen d'una sèrie de problemes, d'una sèrie de mancances, que són si no uniformes, molt semblants. I que tots eixos problemes que té l'àrea metro-

politana de València, no sols en matèria de transport, sinó en matèria de residus, en matèria del cicle hidràulic, en matèria d'aigua potable; tots eixos problemes han de tindre una solució semblant, o almenys una solució dirigida i ordenada des d'un organisme, des d'un sol organisme.

El Consell Metropolità de l'Horta, que és eixa institució, que el dia 3 de desembre farà un any que la soterràrem, i que encara no l'hem tornada a batejar. A pesar que ja no serà ni *setmesí* ni de nou mesos. Ja serà, doncs jo no sé els mesos que són, no sé si n'hi ha algun qualificatiu per a això dels mesos quan passa de l'edat o dels temps que correspon. El Consell Metropolità, si els qui estem ací, els qui esteu ací a la meua dreta, perquè els que estan a la meua esquerra sí que s'ho creuen, ens creguérem que ací hem de constituir un ens que de veres coordine, que de veres solucione tots els problemes, que de veres tinga la visió dels problemes d'una forma uniforme, i vulga donar una solució als problemes de forma coordinada, a tots els problemes de l'àrea metropolitana de València, esta llei, que el govern del Grup Popular ha dut a les Corts no l'haguera dut.

Perquè no podem anar creant estructures. Jo recorde algunes frases que il·lustres senyories, que alguns estan en esta cambra i altres no, ens deien fa uns quants anys, eso del gasto corriente, de eso de crear estructuras, de eso de complicar la administración, de eso de burocratizar la administración. I en base a l'estalvi del gasto corriente i de simplificar l'administració, es muntà una teranyina ací que pareixia que els únics que volíem fer coses d'este estil som nosaltres.

El temps, que a tot el món posa en el seu lloc, i li dóna i li lleva la raó, els ha ficat a vostés en el seu lloc, i este és un clar exemple d'això. Els ha ficat a vostés en el seu lloc, quan vostés no persegueixen la clarificació, no persegueixen el llevar burocràcia, no persegueixen el que hi haja menys cost. Tot el contrari. Cadascun dels plantejaments que fan en una i en altra i en altra llei, és complicar més la vida administrativa, burocratitzar-la. I si això ja és greu, perquè ja és greu, perquè això va en detriment dels servicis i d'una atenció ràpida als nostres ciutadans, el que és més greu encara és el cost en pessetes, contants i sonants –dins de l'any que ve o de l'altre en euros– que significa per a tots els valencians, que són diners de tots els valencians.

I ací van a crear vostés una estructura que al final no l'anem a poder controlar. Anem a tindre Consell Metropolità de l'Horta si Déu vol algun dia. Dins d'eixe consell metropolità anem a tindre entitats metropolitanas, la del fem, la de l'aigua, que tindran el seu propi organisme administrador, el seu consell d'administració, el seu gerent, els polítics de torn que representarem en cadascuna de les institucions; per damunt d'eixes dos el consell metropolità en ple, i per si no hi havien prou per a descoordinar el que és l'àrea metropolitana de València, faltava una altra entitat, com esta, que es diu precisament de coordinació del transport metropolità. (*Remors*) Un galimaties, senyories, un galimaties. El dia que un altre partit haja de desfer la mà eixa de l'administració que vostés estan deixant, tanmateix, tanmateix, necessitarem un munt de temps per a fer-ho i més temps encara per explicar-ho a la gent. Perquè la gent el que vol, i vol cada dia més, es claredat en els assumptes públics, que eixos assumptes públics costen el menys possible i que en cap cas aprofiten ni els diners ni la pròpia administració per anar creant aparells, aparells i aparells, que al final fan ineficaç l'administració pública i els serveis públics. Perquè eixe és l'últim objectiu que vostés persegueixen.

Vostés duen quatre anys, cinc anys treballant ja, intentant carregar-se allò públic; estant fent-ho. Vostés duen cinc anys ja deteriorant la imatge d'allò públic; ho estan fent. Vostés duen cinc anys ja empobrint econòmicament tot el que són les prestacions públiques, perquè algun dia davant els ciutadans poder justificar que allò públic no funciona, allò públic no va bé i ací està totes estes coses que nosaltres estem creant.

Mai haguérem fet nosaltres una llei d'entitat pública del transport metropolità, haguérem fet una llei de l'àrea metropolitana com cal, com toca, creient-se el que significa l'ens territorial eixe; creient-se que ha de tindre unes competències que es deuen i es deuen de gestionar bé; creient-se també que els municipis, que són els afectats dins de l'àrea metropolitana de València, han de tindre la justa participació en les decisions perquè les anem a exigir la justa participació en les aportacions econòmiques. I quan a un li exigeix la justa participació en les aportacions econòmiques tampoc li pots llevar en cap cas el dret que ha de tindre a estar en els òrgans de decisió, dir el que considere convenient, aportar les seues opinions, aportar les suggerències, que sempre seran aportacions per a millorar el que s'haja de fer, o almenys el que es faça que siga amb l'aportació de tot el món. Cosa que vostés tenen molta por, vostés tenen molta por.

Vostés tenen molta por al que diguen els demés, vostés tenen una por tremenda a l'opinió... ja anava a dir del Grup Parlamentari Socialista, inclús del Grup Parlamentari Esquerra Unida, perquè no li tenen por a eixa opinió, simplement passen d'ella com a demòcrates de tota la vida que són, efectivament passen de la nostra opinió. I això es demostra una i altra i altra i altra i a l'altra volta en totes les proposicions i en totes les coses que fem ací. De nosaltres passen i això fins i tot se li ho podria jo permetre i fins i tot perdonar, perquè jo perdone també de quant en quant. Però la societat, els ciutadans, d'això no passen. I vostés no haurien de passar ni de l'opinió dels ciutadans, ni de l'opinió de la societat. I és el que han fet vostés amb esta llei. Passen, però a més a més passen fent-les un passe de *manoletina*, "queremos que estéis pero no estáis, os haremos un consejo de participación ciudadana que no convocaremos; al año, cuando lo constituyamos, tardaremos dos años en convocarlo". Passen vostés de tot el que significa escoltar als únics que han d'escoltar. Perquè fins i tot abans que els parlamentaris al primer que s'ha d'escoltar és a la gent senzilla i normal que es passeja per les voreres de la porta d'esta casa que és pel que estem ací, per a servir-los a ells.

I havíem de votar que no a eixa llei, no podíem votar altra cosa. Perquè és una llei maleïda, és una llei mal redactada des del primer moment. Ja li ho vaig dir: s'aprovà en el consell de govern de la Generalitat sense que el conseller la llegira. Jo sé que els consellers i els vicepresidents i les seues senyories estan ocupadíssims, jo ja ho sé, i el donen a un una llei (*so per interferències d'un mòbil*) i són catorze articles i diu "bo açò que hi ha ací bo", però de bo res. Qui li havia confeccionat la llei li havia fet un mal favor al conseller, un mal favor que quasi per un poc li lleva fins i tot el càrrec, quasi per un poc amb la llei el cessen i li lleven les competències. Alarma. Alarma que es produeix en la Conselleria d'Obres Públiques. Tot el món corrent a vore de quina forma desfem el *entuerto* que havia fet la gent de la pròpia casa, clar, imagine's si ho hageren fet nosaltres. I es produeix eixa presentació desorbitada d'esmenes, que sobre catorze articles n'han presentat dotze i sobre no sé quants milers d'articles que tindrà el pressupost en presentaran un centenar com a molt, com passa tots els anys.

I això ho han volgut arreglar amb les seues esmenes i ho han volgut arreglar acusant als grups de l'oposició de què no col·laboren, de què no participen i de què no els importa, que la llei és bona. Mire, això vosté no ho han aconseguit, perquè han sigut incapaçs de desmuntar cap dels arguments que nosaltres hem donat ací. I al final ens ha tocat votar en contra d'eixa llei, perquè és una llei antimunicipalista; com sempre s'omplin la boca d'una cosa i fan tot el contrari, és la pràctica, "yo lo digo para que lo escuchen para que los que llaman por el teléfono haciendo consultas crean que es así", però no ho fique en pràctica. És una llei que té falta de claredat amb les seues competències, ho hem denunciat ací reiteradament. Ni sabem el que poden ni el que no poden fer, ni fins on poden aplegar ni fins on no poden aplegar, perquè les competències són ambigües; és una llei que no té cap sensibilitat social, ho hem repetit fins la sacietat, cap sensibilitat social.

I és una llei que desprecia l'aportació dels professionals, dels que de veres entenen de la matèria, perquè vostés no han sigut capaços d'arreglar cap de les nostres esmenes on els professionals, on els empresaris, dins de la llei, dins dels òrgans de direcció, nosaltres les donàvem la categoria que es mereixen, la categoria que tenen, cosa que a la millor fins devia d'haver vingut de les mans de vostés, que els professionals, que els empresaris, hagueren estat dins d'eixe òrgan de govern. Però com el món està tan canviant i les coses canvien tant fins i tot vostés estan canviant en eixe sentit, que fins i tot menyspreen una cosa que és inaudita, i quan el senyor president de la Generalitat s'assabente alguna cosa les dirà, vostés menyspreen als professionals, menyspreen els empresaris, eixos que sense cap de dubte se li estan tirant i se li estan tirant una bona maneta en el que és la gestió del govern del Partit Popular.

Per tot allò, senyories, senyor president, hem dit que no a la llei, perquè creem que hem fet un mal favor, un mal servici a l'àrea metropolitana, al propi transport i a la gent que en definitiva s'ha de beneficiar de què esta coordinació funcione i funcione bé.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Ros.

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputada senyora Francisca Pérez.

La senyora Pérez Barber:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

En este turno de explicación de voto quiero resaltar la importancia de lo que representa y es el transporte metropolitano. Así, este es el instrumento mediante el que se atiende a uno de los principales problemas que aparecen con la concentración de la población en los grandes núcleos metropolitanos. El mayor reto del sector público es satisfacer la necesidad de movilidad de la gente con un impacto menor en la contaminación atmosférica. Valencia constituye un área funcional de transporte formada por 60 municipios, con una población de más de 1.500.000 de habitantes. En 1999, en el área de Valencia, el transporte público ascendió a 157 millones de viajeros. El proyecto de creación de la Entitat de Transport Metropolità nace como resultado de que en el año 1991 se aprobara la Ley de ordenación del transporte metropolitano de Valencia, Ley 1/1991, que sigue vigente a excepción de unos pocos artículos. La nueva ley crea una entidad con personalidad jurídica propia que asume las funciones de la comisión del

plan contemplada en la Ley 1/1991 y amplía las competencias más allá de la coordinación. Pero la inmensa mayoría del articulado de la Ley 1/1991, que regula los aspectos relativos a la coordinación del transporte, continua en vigor.

Las características de la Entidad de Transporte Metropolitano principales son que se configura como un organismo de derecho público dotado con personalidad jurídica propia e independiente de la Generalitat, que se adscribe a la Coput. La Entitat de Transport Metropolità se rige por el derecho privado, salvo en determinadas materias en que se rige por el derecho administrativo. En función de la materia se pueden distinguir dos grandes bloques de competencias: los servicios regulares de transporte público de viajeros, autobuses, Metro y tranvía, y el servicio de taxi. La entidad será la encargada de elaborar y desarrollar el Plan de transporte metropolitano aprobado por el gobierno valenciano; la gestión administrativa de los servicios regulares y del taxi, salvo las competencias que la normativa atribuye al conseller, la inspección de los servicios regulares de autobús y de taxi.

En el consejo de administración se da cabida a representantes de la Generalitat, del Ayuntamiento de Valencia y del resto de ayuntamientos del área y de la administración del Estado. La Entitat de Transports Metropolità contará con los dos consejos de operadores, uno de los servicios reguladores de viajeros y otro del taxi. Estos consejos se configuran como órganos colegiados de representación de los operadores del transporte. También habría contado con el consejo de participación, órgano de representación de usuarios, vecinos, sindicatos, personas con discapacidades expertos en transporte, Cámara de Comercio de Valencia, Generalitat, administración local y estado, de haberse apoyado por parte de la oposición la tramitación de la transaccional que se ha presentado.

Es una ley clara. Se ha hecho alusión a que no se ha querido llegar a un acuerdo cuando a lo largo del debate y de toda la mañana se ha visto que el Grupo Parlamentario Popular ha hecho todos los esfuerzos para que se consensuara y se incorporara a todos los agentes sociales y no han querido.

El proyecto de creación de la Entitat de Transports Metropolità se ha realizado de manera independiente y autónoma a la desaparición del Consell Metropolità de l'Horta. El Consell Metropolità de l'Horta, si bien tenía competencias en materia de transporte, nunca las ejerció. Han dicho también aquí que si estuvieran gobernando harían una ley, hicieron dos: la del Consell Metropolità de l'Horta y la otra, la Ley 1/1991, que han sido las dos inservibles y no han funcionado ninguna de las dos. Siguen utilizando palabras en el debate que no son propias de un parlamentario. Decir que es una ley maldecida no es correcto. Ni tampoco se desprecia a nadie, se gobierna para todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana, cuando no han colaborado y no han participado en que se mejorara el texto de la ley.

Hay que decir que en las otras dos grandes áreas metropolitanas de España existen también organismos como este para gestionar el transporte metropolitano: es el Consorcio de Transportes de Madrid y la Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona. Este fenómeno de especialización funcional es común en las grandes áreas urbanas y europeas y contribuye decisivamente en el aumento del transporte público. La fórmula de ente con personalidad jurídica propia y diferenciada permite una agilidad en el funcionamiento mucho mayor. El Estado participa también en la financiación del transporte metropolitano de Madrid y Barcelona, a través de los correspondientes contratos-programas con el Consorcio de Transportes de Madrid y con la Autoritat del Trans-

port Metropolità de Barcelona. Una vez constituida l'entitat, y dada la similitud funcional y financiera del transporte metropolitano de Valencia con los casos citados, ha de suscribirse el correspondiente contrato-programa, mediante el cual el Estado financie la explotación del transporte público colectivo del área de Valencia.

Además hay que resaltar la integración del taxi, que es una aportación novedosa. La mayoría de las entidades metropolitanas de transporte coordinan metro, tranvía y autobuses, dejando al margen el sector del taxi. Aquí expresamente se ha integrado el taxi en la Entitat de Transport Metropolità. Hay, pues, una clara voluntad de potenciar este servicio público, y puede hablarse, incluso, de que Valencia es pionera en la incorporación del taxi a una entidad que gestiona el transporte metropolitano. Con ello se contemplan en su integridad todos los servicios de transporte público, y se apuesta por la complementariedad entre los distintos modos de transporte.

En definitiva, es una gran ley, es una ley muy clara, una ley que va a mejorar el transporte de todos los usuarios que lo utilizan día a día.

Nada más y muchas gracias.

Preguntas

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Senyories. Finalitzada l'explicació del vot, continuem amb les preguntes formulades al Govern Valencià, i les primeres són la 2.972 i 2.973, que formula Joan Antoni Oltra i Soler, del Grup Parlamentari Esquerra Unida del País Valencià, al conseller de Cultura i Educació. Té la paraula el senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor president.

Senyor conseller.

Les preguntes fan referència a una qüestió que ja va sorgir fa més de dos anys. Llavors no estava vosté de conseller, hi havia una altra persona, em pareix recordar que era Francisco Camps el conseller que hi havia de Cultura en eixe moment. I allò va coincidir amb una campanya, en concret en la ciutat d'Elx, al voltant del centenari de la troballa de la Dama d'Elx. Es van alçar unes expectatives que la veritat és que tingueren el recolzament unànim per part de l'ajuntament, inclòs el grup municipal del Partit Popular, i de pràcticament quasi tota la ciutadania, del fet que la Dama tornara al seu poble, que per altra banda havia estat allí poquets dies en tota la seua història recent.

Allò, al·legant diversos motius no suficientment explicats i molt menys assumits, no es va poder aconseguir, i mentrestant, per part de la direcció del Ministeri de Cultura en eixe moment, em pareix recordar que era el director general Benigno Pendás, juntament amb el conseller de Cultura del moment, etcètera, en una visita a la ciutat que va ser pública i notòria es van comprometre a, com una compensació, perquè allò a estes altures no es pot dir d'una altra manera, fer totes les gestions corresponents perquè Elx, tenint en compte el fet que és el lloc on es va trobar la Dama i està l'Alcúdia, etcètera, configurar la ciutat com una espècie de capital cultural del món ibèric, igual que Mérida, per exemple, ho és del romà, etcètera.

Es van fer moltes promeses, molts anuncis de gestions a tots els nivells, etcètera, inclús el finançament del museu del palau d'Altamira per a esta tasca, etcètera. De tot allò, fa ja més de dos anys, no hi ha hagut notícia, i em dona la impressió que no sé si n'hi haurà, almenys en un sentit més positiu.

La pregunta era en concret si vosté m'imagina que coneixerà aquesta qüestió, i quines gestions per a aconseguir-ho ha fet o quines gestions coneix que s'hagen fet per part del ministeri en la línia d'intentar complir allò que va ser, jo crec, una promesa per gent important en aquell moment.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Senyor conseller.

El senyor conseller de Cultura i Educació:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Oltra.

Efectivament, té vosté raó quan es referix al centenari del descobriment de la Dama, que va comportar la presència del llavors director general de Patrimoni a Elx, on es va referir a la consideració de la ciutat com a capital del món ibèric.

Jo vull fer una precisió, i si és així ho corregiré, però crec que estem parlant d'una denominació que no respon a una denominació de contingut jurídic o que estiga en la classificació... a vore si ens entenem, senyor Oltra, en la classificació de definicions que es poden prendre. Per exemple, la Llotja de València és Patrimoni de la Humanitat, però perquè hi ha un catàleg de la Unesco d'edificis o de béns que són patrimonis culturals de la humanitat, tenen un expedient i acaben declarant-se com a tals. Una altra cosa és que digam: els últims anys València està convertint-se en la capital del món del debat i la reflexió sobre el futur de les arts, per exemple. És cert, però això no respon a una denominació que tinga a vore amb un nomenclàtor internacional. Crec que m'entén el que vull dir-li.

Per tant, la voluntat de convertir Elx en punt de referència del món ibèric és la voluntat que el ministeri sí ha complit, i ho ha complit amb la projecció de futur d'una important actuació sobre el palau d'Altamira com a museu arqueològic. Sap vosté que hi ha de l'ordre de més de 300 milions de pessetes per a fer això possible. Està el compromís, que torne a reafirmar, de participació de la Generalitat, però ja s'han adjudicat a l'empresa Ilidexsa les obres de la primera fase, de les quals s'ha fet càrrec el ministeri, conforme l'ajuntament, que és el que contracta, va certificar. Per tant, allò que és una actuació per a convertir el museu arqueològic en una referència expositiva i museològica del món ibèric està complint-se, d'acord amb allò que va dir en aquell moment el senyor Pendás en la seua visita a la ciutat.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Taracón.

Senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies.

Jo lamente no compartir eixa visió optimista, perquè en cas que fóra veritat això que vosté diu ho estan dissimulant

molt bé, perquè eixa impressió no la té absolutament ningú a Elx. O siga, allí no es tractava que vinguera algú de la capital, de Madrid en este cas, a dir-nos que anava a posar-nos el títol eixe i que tan contents, perquè damunt això inclús pareixia molt poqueta cosa davant de l'altra reivindicació fonamental, que era el tema de la presència temporal o permanent ja de la Dama mateixa a la ciutat.

Però allò que tot el món va entendre perfectament, i així es va publicar i així anaven les declaracions, era en el sentit que això implicava un compromís per part del ministeri, i que la conselleria allí davant, conseller i directora general, per cert, que també estava, recolzaven, de comprometre's amb la ciutat a un nivell d'inversió per a dur endavant això, i inclús una volta això posat en marxa, de disposició de determinades peces del món ibèric que es troben en altres museus de manera que pogueren estar allí.

Inclús l'objectiu inicial, el més primari, que seria la rehabilitació d'eixe, en este cas, palau d'Altamira, vosté sap que ho hem discutit en alguna ocasió i que no està tampoc acomplint-se. O siga, el conveni cèlebre no s'ha signat, en els pressupostos no apareix cap quantitat per a això i l'únic que està fent-se o va a fer-se és precisament una xicoteta part i que l'assumix l'Ajuntament d'Elx amb fons propis. Per tant, no està fent-se en absolut el compromís, ni tan sols a nivell econòmic, que podria ser el més simple, i ho dic amb totes les paraules, el més simple, no eixe. Però és que no es veu que, per altra banda, açò deixe de ser el que va ser, una promesa o una manera no vaig a dir de prendre-li el pèl a la ciutadania en aquell moment o de desactivar una moguda que hi havia, que no sé on podria haver acabat d'arribar, però que la sensació que es té en la població és que "si te he visto no me acuerdo", com se sol dir. O siga, que això no va a més, inclús això a què vosté ha fet referència no ajuda a aclarir el tema.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Oltra.
Senyor conseller, senyor Tarancón.

El senyor conseller de Cultura i Educació:

Moltes gràcies, senyor president.
Senyor Oltra.

Reafirmar-li que el fet que el palau d'Altamira en la seua rehabilitació es convertisca en eixe centre museogràfic del món ibèric comença per la rehabilitació. Hi ha un compromís del ministeri, la primera fase s'ha adjudicat, i jo li torne a dir que si les meues informacions són incorrectes i vosté m'ho fa vore o jo comprove que els informes que tinc no són correctes també vindré a esta Cambra a rectificar, i és que el ministeri és el que està fent-se càrrec, l'ajuntament ha contractat i el ministeri és el que es fa càrrec de les certificacions dins d'una línia pressupostària que té oberta per a eixa actuació.

I ja li dic jo també que existix, com ja li vaig manifestar en una altra ocasió en una pregunta que va fer vosté, crec, que existix la més absoluta voluntat per part de la Generalitat de cofinançar eixes obres mitjançant l'oportú conveni amb l'Ajuntament d'Elx.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies, senyor conseller.
Pel mateix il·lustre diputat, es formula la pregunta 2.974, dirigida al conseller d'Educació. Té la paraula, senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies.

La següent pregunta fa referència també a un tema que es va aprovar en aquesta Cambra en l'anterior legislatura, que era que el pantà d'Elx, un dels pantans més antics també que hi ha per ahí, encara que pràcticament no està servint per a la funció que en el seu dia es va construir, però que té una relació molt especial amb la ciutat, és una fita allí, la seua inclusió com a bé d'interés cultural. I això isqué aprovat en aquesta Cambra. I la veritat és que tots ho esperàvem, i inclús s'han fet gestions per a buscar ajudes per a la seua rehabilitació. Ha tingut problemes i pot tindre problemes en cas que vinguera una riuada, encara que després d'allò del pantà de Maria Cristina, ja qualsevol cosa és possible en aquesta comunitat.

Però la sorpresa va ser quan demanem una relació dels béns d'interés cultural que la conselleria ja té declarats i no apareix, no apareix, cosa que fa sospitar que pel que siga, i ens agradaria que ens informara quina és la raó que no aparega, perquè la veritat és que la impressió era que després de ja dos o tres anys el tema hauria d'estar resolt, i ens agradaria saber en quina situació està i per què no s'ha formalitzat aquesta declaració.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.
Senyor conseller.

El senyor conseller de Cultura i Educació:

Moltes gràcies, senyor president.
Senyor Oltra.

Efectivament, hi ha una proposició no de llei del Grup Socialista de declaració de bé d'interés cultural del pantà d'Elx. Està aprovada per unanimitat en març de 1999. I a partir d'ahí... Bé, no cal entrar en la importància que té dins de l'arquitectura de l'aigua, i per tant, podria, en teoria i mitjançant l'oportú expedient, convertir-se en un bé d'interés cultural o rellevància local, són les dos figures que arplega la Llei de patrimoni. I que això precisava de la realització d'estudis tècnics.

L'informe de la inspecció tècnica de patrimoni, com vosté imagine que sabrà, d'Alacant, de la Unitat Territorial d'Alacant, és en eixe sentit positiu. Hi ha una proposta d'informació en positiu per a la continuació de l'expedient. En este moment estan fent-se els estudis que fan referència al seu entorn, i jo crec que dins del primer semestre de l'any 2001 podrà incoar-se l'expedient corresponent. Amb una particularitat, que és que des del moment de la incoació ja opera preventivament, diguem, el mateix nivell de protecció que si estiguera ja declarada. De manera que allò que ens ha d'importar no està en el final, que té un procés administratiu d'alguna complexitat, la declaració de BIC o de bé de rellevància local, sinó que s'incoe l'expedient, perquè a partir d'eixe moment ja operen totes les normes de protecció.

Jo crec que és prou imminent, perquè l'únic que falta és l'informe respecte a la delimitació de l'entorn.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor conseller.
Senyor diputat.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies.

Molt bé. Si això està així, a pesar que fa un poquet de temps de més per al que nosaltres consideràrem adequat per a aquesta qüestió. Però, clar, tornem un poc a allò que ens va passar fa poc en l'altra pregunta sobre el Palau d'Altamira. El conveni estava a punt, els diners estaven a punt, no hi ha conveni, no hi ha diners; al final, tot es transforma en una qüestió de fe, i, clar, la qüestió de fe, doncs, tot té un límit, la fe maneja muntanyes, però és que arriba un moment que un comença a ser un poc desconfiat.

Aleshores, clar, en este cas, a mi m'agradaria que després de tot això, si fóra en eixe termini, estaria bé, però tinga en compte que aquí hi ha intent de fer determinades coses que no sé si afavoriran la idea de manteniment conforme està o no. O siga, en eixes coses cal saber si es poden fer o no es poder fer, perquè encara que se incoe i tinga el mateix nivell de protecció, en tot cas és una situació provisional, perquè al final de l'expedient –no crec que siga el cas este– però al final de l'expedient podria ser que fóra desestimatori, o que, en tot cas, se li donara una qualificació menor. El correcte és fer les coses com s'han de fer i com isqué ací aprovat, que era una declaració. Però, jo crec que té entitat suficient per a ser be d'interés cultural i no altra figura a la millor de menor rang.

Per tant, sí que demanàrem que seriosament, de veritat, en esta ocasió vaja endavant, vaja el més ràpidament possible, ja que tots els informes fets i els que es facen amb tota garantia diran que això mereix la protecció, i, per tant, li instem a això, que agilita al màxim possible perquè crec que el monument ho mereix.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Oltra.
Senyor Tarancón.

El senyor conseller de Cultura i Educació:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Oltra, efectivament, tot pareix indicar, pels documents preparatoris i els informes tècnics que tenim, que s'incoarà l'expedient de declaració de bé d'interés cultural, a més que volia també dir que la Conselleria de Medi Ambient està realitzant estudis de valoració per a la inclusió del pantà en alguna de les figures de protecció de la Llei d'espais naturals. Per tant, està caminant-se en eixa doble direcció. I jo crec que sí, que del termini que li he indicat, que és el primer semestre del 2001, eixe tema estarà resolt.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Tarancón.

Continuem amb les preguntes de l'il.lustre diputat, senyor Oltra, que van de la 4.507 a la 4.511, ambdues incloses.

Té la paraula el senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Estes preguntes es van formalitzar en el mes de juliol. Encara que no haja passat molt de temps, la veritat és que açò ha pegat un canvi radical, la qüestió, perquè, clar, ací la pregunta feia referència a unes ximpls cadires de plàstic que s'havien col·locat en el Teatre Romà de Sagunt. Això hui en

dia és de riulla, davant del que ja coneguem tots, de la sentència i del que diu la sentència i del que haurà de fer allí.

Però, clar, jo m'imagino que vostès igual són els primers sorpresos perquè els haja tocat gestionar eixa sentència, perquè la vida pega estes voltes. O siga, en un moment donat estava molt bé plantejar el recurs, però mira per on resulta que quan ix el tema no mana qui manava i mana precisament a la millor l'altre. Ací hi ha un embolic que (*rient-se*) ja vorem com ixen. Nosaltres, de totes maneres, hem demanat la seua compareixença perquè crec que és un tema important que fins ara estan en els mitjans de comunicació, que no està malament, però crec que és ací on s'ha de xerrar d'eixos temes i vore què es fa davant d'un tema de la importància que té.

De totes maneres la pregunta estava feta i m'imagino que alguna de les preguntes no tenen massa sentit en estos moments, perquè, clar, si es permet col·locar cadires d'este tipus més endavant, doncs, a la millor el que passa és que no hi ha ni lloc per a col·locar-les. Ja vorem què passa!

Però, sí que em sembla que quan es parla, i vostès que han parlat molt del tema de la falta de respecte quant a la rehabilitació del Teatre, doncs, home, jo crec que vosté ha vist perfectament com quedà el Teatre una vegada col·locat amb les cadires, perquè allò menys Teatre Romà, això semblava l'estadi del Mestalla o l'estadi del Deportivo, o siga, podia ser qualsevol estadi de futbol, a pesar que estigueren pegadetes amb silicona, que es van despegar per cert unes quantes i tal, però la veritat és que allò xocava, xerricava amb allò que es diu de protecció de l'entorn i este tipus de coses.

Clar, això va motivar una polèmica important, que jo crec que no beneficia a ningú, crec que hi ha mitjans també per a donar una eixida alternativa que s'estan utilitzant en altres teatres, no es pot dir que açò siga igual que posar colchonetes, que en altres teatres s'utilitzen. Bé, doncs, tot això té una polèmica –jo crec– innecessària i que es podria haver fet amb un poquet més de tacte, un poquet més de respecte pel que jo crec que és l'entorn. Ara ja, doncs, evidentment, açò ha quedat superat per la realitat. Però crec que era important conèixer quina era l'opinió, perquè les declaracions seues i de la directora general, la veritat és que algunes d'elles no han estat massa lògiques, davant d'unes crítiques..., que es facen este tipus de declaracions.

Però, sí que ens preocupa la imatge que quedarà del Teatre i la possibilitat que això es repetira, amb independència del que tenim per altra banda.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies, senyor Oltra.
Senyor Tarancón.

El senyor conseller de Cultura i Educació:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Oltra, deia vosté que el temps produeix situacions curioses –crec que ha dit–. I, efectivament, ací també el temps parlamentari ens dona la resposta a les preguntes. El gran debat de les conseqüències de la sentència del Suprem és la reversibilitat. I el debat de les cadires ja està respost. Era reversible perquè ha passat *Sagunt a escena*, els espectadors han estat molt millor que com estaven, i s'ha demostrat que, efectivament, conforme deien els informes tècnics, l'adequació era absolutament reversible.

Jo crec que, per tant, s'ha fet una cosa ben feta on l'actuació que s'ha tingut per a millorar el que són les condicions de l'utilització, sobretot per als espectadors del Teatre de Sagunt, ha estat positiu, i, per tant, no ha hagut cap ac-

tuació que es puga estimar negativa en eixe sentit.

Per tant, crec que el temps li ha donat resposta a la seues preguntes, que si la dinàmica parlamentària haguera estat més ràpida, ara estariem debatent si això que s'ha fet és reversible o no perquè encara no s'hagueren llevat, doncs, s'han llevat les cadires i el Teatre ha quedat exactament igual com el minut anterior a posar-les. Amb la qual cosa, doncs, jo crec que li donem ja resposta a les preguntes parlamentàries que vosté havia fet.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies, senyor conseller.
Senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

El que acaba de dir sí que haguera estat impossible, un cas insòlit, que el temps parlamentari haguera donat temps a contestar les preguntes abans que acabara *Sagunt a escena*, això no serien les Corts Valencianes, això seria una altra cosa, però tanta rapidesa, això seria impossible. O siga, per aquí no.

Home!, jo crec que hi ha dues qüestions, una qüestió és buscar la major comoditat possible per a l'espectador, amb la qual cosa, evidentment, entre asseure's en el graderiu de pedra o asseure's ací estan més còmodes, però, clar, tampoc cal perdre la perspectiva, igual demana algú algun sofà per a estar allí, que tampoc es tracta d'això. Cal primar també el tema que allò és el que és, que és un patrimoni històric, per molt rehabilitat que estiga, perquè això és inevitable, i que estèticament, doncs, la veritat és que no sembla –a pesar de tota la reversibilitat que té i tal i tal– no sembla que siga la millor manera que allò quede per a un espectacle, siga el que siga. O siga, damunt de la restauració, que ja va estar polèmica per la manera que està, doncs, que es col·loqueu això encara que siga reversible. Crec que hi ha altres mitjans, hi ha altres teatres de semblant o major importància fins i tot que utilitzen altres mitjans, crec que són més respectuosos també amb el tema, i estèticament de vegades també és important les qüestions de manera que es facen d'una forma o d'altra.

Per tant, amb independència de, ja dic, del que puga ser el dia de demà, perquè no sé què passarà, crec que l'actuació no estarà gens afortunada i pensem que es podria haver utilitzat d'una altra manera.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies, senyor diputat.
Senyor conseller.

El senyor conseller de Cultura i Educació:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor diputat, senyor Oltra, no li puc contestar, perquè, clar, hem entrat en un nivell i quan entrem en el nivell de l'estètica, doncs, jo crec que totes les opinions són igual de valuoses, perquè entrem en una qüestió que no és objectiva i, per tant, que respon a la percepció que cadascú tinga de les coses. Calia conjugar estètica i possibilitat d'utilització i més comoditat per part dels espectadors, vam entendre que eixa era una possibilitat, que, a més, amb la reversibilitat, era la més agressiva per al monument, i creem que s'ha actuat de la manera adequada.

Clar, vosté planteja altres possibilitats i entra en el terreny de l'estètica, i ací sí que és impossible que puguem mesurar objectivament què és el més convenient, perquè és una opinió absolutament subjectiva. Nosaltres creem, l'administració de la conselleria, l'administració cultural de la Generalitat, va entendre que eixa era una possibilitat, tenia els informes tècnics que no perjudicava a la conservació del monument i així es va actuar i, en principi, ha tingut per als usuaris massivament un reconeixement en positiu.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies, senyor conseller.

Les preguntes que formula la il·lustre diputada Àngela Llinares i Llorca, la 3.693, 3.694 i 3.695 al Consell, seran contestades pel vicepresident primer del Consell, senyor José Luis Olivas.

Té la paraula la il·lustre diputada, la senyora Àngela Llinares.

La senyora Llinares i Llorca:

Gràcies, senyor president.

Senyor vicepresident, les preguntes que li faré sorgeixen de la sorpresa i l'estupor que em va crear haver-me assabentat que després de tota la vida de tindre, en fi, relacions comercials amb els països de més enllà dels Pirineus, en fi, des de (*inintel·ligible*) fins les taronges i abans i tot això, d'haver estat la tira d'anys intentant entrar a la Comunitat Europea, intentant formar part de les nacions que decideixen en quina és la que ha de ser l'organització de la Comunitat Europea, després de tot això, d'haver peleat, després que totes les coses que es decideixen en les comissions de Brussel·les nosaltres tenim tant a vore, la nostra agricultura, la nostra pesca, la nostra indústria, el nostre turisme, està tan afectat per tot el que han de vore això, doncs, va i m'assabente que el Consell no havia enviat mai a ningú a les conferències sectorials a les quals tenia dret d'assistir, ni tan sols en totes aquelles coses que afectaren als interessos del País Valencià. És una cosa que em va deixar bocabadada, vaig investigar més i vaig trobar que el País Basc ha anat vint i dos vegades, Múrcia, que està ací al costat, que té tal vegada menys interessos que nosaltres en totes les coses que poden decidir-se a Brussel·les, ha anat cinc vegades. O siga, totes les comunitats espanyoles han anat, no diré totes, diré quasi totes per si alguna no ha anat i vosté em diu que "no han anat totes", doncs, bé, quasi totes han anat a coses que els interessa i resulta que la que no s'ha presentat mai, mai, mai, mai en la vida ha estat la Comunitat Valenciana. Això, a la data de la pregunta del 29 de juny.

A mi m'agradaria que vosté ens explicara quines han estat les raons que fins ara han impedit assistir al representant del Consell a les reunions dels organismes europeus. O siga, les conferències sectorials concretament relacionades amb temes que afecten a la nostra comunitat.

M'agradaria que continuara contestant si té previst el Consell modificar el criteri de no assistir mai a eixe tipus de reunions. I també m'agradaria que em contestara a si alguna vegada volen dignar-se a vindre a explicar, o bé en comissió o bé en ple, a donar-nos explicacions sobre les reunions dels organismes europeus relacionats en temes que afecten a la nostra comunitat i donar compte del resultat d'eixes reunions.

Moltíssimes gràcies, senyor president.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies a vostè, il·lustre diputada.
Señor vicepresidente primero, tiene usted la palabra.

El senyor vicepresident primer del Consell:

Señor presidente.
Señorías.

En primer lugar, señoría, decirle que yo creo que le han informado mal, que le han hecho un flaco favor con la información que le han trasladado, porque el Consell viene asistiendo a todas las comisiones y a todas las reuniones de la Unión Europea de la que forma parte.

En primer lugar, le han informado mal en cuanto a la no asistencia de las conferencias sectoriales. Decirle que las conferencias sectoriales no es un órgano de la Unión Europea, son órganos –mejor dicho– de los que forman parte el Estado español y las comunidades autónomas, y se creó como consecuencia de un acuerdo que adoptó en su día la comisión para asuntos relacionados con la Unión Europea, de la que yo formo parte y a la que vengo asistiendo habitualmente, y salvo que por alguna razón o algún imponderable no asisto, delego en la directora general de Relaciones Externas. Por lo tanto, las conferencias sectoriales no es ningún órgano europeo; por lo tanto, señoría, le digo que le han informado mal. Pero en cualquier caso, quiero aclararle algunos temas para mostrarle mi discrepancia absoluta con las palabras que ha expuesto su señoría.

En primer lugar, la Comunidad Valenciana forma parte del Comité de Regiones. En este momento el presidente de la Generalitat forma parte de la Mesa del Comité de Regiones. Durante los dos años anteriores fue presidente de la Comisión 1, de la Comisión de Política Regional del Comité de Regiones. Luego posteriormente, como consecuencia de un pacto que había con el Grupo Socialista, después de pasar esos dos años dejó la presidencia del comité de la Comisión 1 y pasó a ser vocal de la Comisión 1 y miembro de la Mesa del Pleno del Comité de Regiones. Yo formo parte de la Comisión 6, que es la de política económica, política industrial y Pyme, dentro del Comité de Regiones. Y habitualmente venimos asistiendo tanto a las sesiones del Pleno del Comité de Regiones como a las reuniones de las comisiones que forman parte del Comité de Regiones.

La prueba de que algo hemos hecho durante estos años en el Comité de Regiones es que al final nuestra mayor preocupación, nuestra mayor inquietud, la de todos los grupos parlamentarios, era durante la legislatura pasada de si íbamos a formar parte o no de las regiones objetivo 1. Yo recuerdo que las mismas manifestaciones que su señoría ha hecho en su intervención se hacían entonces por los grupos de la oposición: “no está haciendo nada el gobierno, no se está preocupando el gobierno, nos está abandonando a nuestra propia suerte, vamos a perder el objetivo 1 por falta de actividad del gobierno y al final la Comunidad Valenciana perderá cientos de miles de millones de pesetas por su inasistencia a los órganos de la Comisión Europea de la Unión Europea, que al final decidirán sobre estas cuestiones”. Bueno, la verdad es que lo dijeron y con muy poco éxito, porque al final se consiguió, y se consiguió entre otras razones fundamentales porque desde el primer momento el presidente de la Generalitat, y yo como suplente del presidente de la Generalitat, en el Pleno del Comité de Regiones y en las comisiones que le he dicho anteriormente veníamos asistiendo, veníamos manteniendo reuniones con los comisarios europeos, con los miembros de las distintas

direcciones generales, y al final se consiguió ese objetivo.

También formamos parte de otros organismos internacionales aparte de la Comisión Europea de la Unión Europea, y a las que venimos asistiendo habitualmente, como la Conferencia de Regiones Periféricas y Marítimas, al Foro de las Regiones Objetivo 1, a la Asamblea de Regiones Europeas –el ARE–. Le diría: formamos parte de numerosos órganos europeos, a los que habitualmente venimos asistiendo y venimos ofreciendo nuestra participación.

También la Comunidad Valenciana forma parte de cuatro comités de la Comisión Europea, cuatro comités importantes, que está en estos momentos contribuyendo de forma positiva la Comunidad Valenciana en estos comités. Concretamente, formamos parte del Comité de Adaptación al Progreso Técnico de la Seguridad de los Juguets, del Comité Permanente de Directivas sobre Máquinas, del Comité para la Concesión de Ayudas Financieras Comunitarias en el Ámbito de las Redes Transeuropeas de la Energía, del Comité de Adaptación al Progreso Técnico de la Directiva de la Calidad de Aguas de Baño...

En definitiva, estamos formando parte de la mayor parte, de la mayoría de los órganos de la Comisión Europea, de otros órganos europeos en los que tienen participación los poderes locales y regionales y tenemos una participación activa en beneficio de los intereses de la Generalitat. Por eso me extraña muchísimo, lo digo con todo respeto, insisto, la pregunta de su señoría.

Y cuando además hace la tercera pregunta de cuándo se va a dignar el Consell a informar de todas estas cuestiones a los miembros de las Cortes Valencianas, decirles, señorías, que el gobierno, el Gobierno Valenciano, está dispuesto a informarles a sus señorías cuando sus señorías lo pidan, tantas veces como lo pidan, en Pleno, en comisión, con preguntas orales, con preguntas escritas o como lo deseen. El gobierno siempre está a disposición de las Cortes Valencianas, y son las Cortes Valencianas en este caso los que, por su interés, deben solicitar este tipo de iniciativas, a las que, sin lugar a dudas, el gobierno responderá. Por lo tanto, ese tono de crítica que su señoría hacía en el sentido de decir: “¿cuándo el gobierno va a dignarse?” El gobierno tiene el máximo respeto por estas Cortes, por este Parlamento, y está dispuesto a venir a informar cuando sus señorías lo soliciten y en el momento que sus señorías lo consideren conveniente.

Nada más y muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor vicepresidente primero.

Senyora diputada Llinares. *(Pausa)* Senyora diputada, si vosté és tan amable, i jo sé que ho és, vol polsar el botó? *(Remors. Pausa)* Hi ha dos solucions, senyora diputada: o vosté insistix fins que isca o canvia de lloc, elegisca allò que vosté vulga. *(Pausa)*

La senyora Llinares i Llorca:

Ja està. Ja està, senyor vicepresident. Moltes gràcies.

Senyor vicepresident.

Jo no tinc dubtes que pertanyem a tot, a tot. Mire, el Calre té dret a sis representants als parlaments legislatius de la Comunitat Europea, té dret i forma part, clar està; ara, no van mai. A les sessions dels comitès executius no han anat mai, no solen anar. La participació de les regions espanyoles en les reunions del Consell de la UE són quasi nul·les. Sí que és de veres que pertanyem a tot, però una cosa és que pertanyem i una altra és que anem allà. Ja sé

que tenim un funcionari, que damunt ni tan sols és del País Valencià sinó que és un funcionari que és el que ens representa. Això tampoc és, senyor vicepresident.

Mire, això de vindre a informar-nos. Ja ens agradaria. Vol vostè que li ho sol·licitem? A mi el que m'agradaria és que cada volta que hi ha una reunió d'estes vostè es brindara a dir: "Anem a informar a la Comissió d'Afers Europeus, anem a informar". "Hi ha hagut una reunió a Europa, s'ha tractat d'açò, d'açò i d'açò, i nosaltres hem estat presents." Perquè a mi m'encantaria que vingueren abans d'eixes reunions per a vore quina és la postura que el Govern Valencià va a defensar ahí, i després de la reunió que vingueren a explicar quins són els resultats que han tingut en eixa reunió, què és el que ha dit el representant del Govern Valencià, com han defensat el que fóra, el que fóra, que vingueren a explicar-ho. Però vostè què vol, que de manera genèrica diguem: "en la pròxima reunió que vinga el representant del Consell que haja anat a explicar-nos-ho"? Però així, de manera genèrica, això no és possible.

Jo el que li demane i li pregunte és que, cada volta que hi haja una reunió a Brussel·les que tracte de coses que ens afecten a nosaltres i que el representant del Consell estiga present, que vinga abans a explicar-nos quina és la política. També ens agradaria més que la duquera després de consensuada amb l'oposició, però si no, quina és la política que vostés van a defensar allí, i després de fer-se la reunió, quin és el resultat d'allò que allí s'ha tractat. Que vingueren alguna volta a la Comissió d'Afers Europeus a explicar, que això que diem: "que vinguen"... Bé, si el Reglament de les Corts accepta que de manera genèrica jo faça una petició demà que diga: "sempre que hi haja una reunió a Brussel·les a què ha d'assistir o que té dret a assistir algun membre del Govern Valencià que vinga a explicar-nos-ho". Però, en fi, això jo m'imagino que el Reglament va a tirar-nos-ho per terra. D'ahí la meua tercera pregunta: Vol vostè cada volta vindre a explicar-nos quina és la postura que ha defensat? Ja m'agradaria que vinguera abans i després, ja m'agradaria estar assabentada.

Mire, a mi m'agradaria que, això que vostè ha dit: "és que nosaltres formem part de tot"... Què li pareix si m'envia les actes en què diu quines persones representants del Consell han estat en eixes reunions? Envie'm les actes, i allí posarà: "assistents"...

El senyor vicepresident primer:

Vaja acabant, senyora Llinares.

La senyora Llinares i Llorca:

...i llavors vorem si de veritat han assistit. Si no, és la seua paraula front a la meua.

Moltes gràcies, i perdó.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies a vostè, senyora Llinares.

Señor vicepresidente primero, señor Olivas.

El senyor vicepresident primer del Consell:

Señor presidente.

Señorías.

Volvemos a las mismas. Lo que ha hecho usted, señoría, son manifestaciones globales, genéricas, sin ningún tipo de concreción. Yo le digo que, evidentemente, la Generalitat Valenciana forma parte de esos órganos y asiste habitual-

mente a las reuniones de esos órganos, participa activamente en las reuniones de esos órganos europeos, y además con bastante éxito, y si no, a las pruebas nos remitimos, con bastante éxito. Porque una de las cuestiones fundamentales, como le he recordado, y que ya nos criticaban lo mismo, que estábamos desatendiendo, era la consecución del objetivo 1, y se ha conseguido.

Y ahora yo le voy a decir algunas de las actividades en las que la propia Generalitat Valenciana no sólo participa sino que participa activamente y está organizando. Por ejemplo, el día 27 y 28 de este mes de noviembre se va a celebrar en Valencia un seminario organizado por el Comité de Regiones sobre la globalización, ampliación y nuevas formas de gobernación, al que asistirán los miembros de la Comisión del Comité de Regiones y de la Comisión Institucional. Como ya he dicho, forma parte de la Mesa del Comité de Regiones, al que asiste habitualmente, del Pleno de la Conferencia de Regiones Periféricas, y concretamente va a presidir la Generalitat Valenciana un foro que se va a celebrar el 23 y 24 de febrero del 2001. Forma parte también del Foro de Regiones Objetivo 1, y está manteniendo contactos con distintas regiones de la Unión Europea para analizar los efectos del objetivo 1 en las distintas regiones. Participa también en comisiones sobre materia de comercio exterior.

Participa y participa de forma activa, y de hecho, algunas de estas reuniones no sólo cuentan con la asistencia de los miembros del Gobierno Valenciano sino que se organizan en la propia Comunidad Valenciana, luego nuestra participación es, como he dicho anteriormente, activa.

Y en cuanto a las iniciativas parlamentarias, yo le insisto: no le reproche usted eso al gobierno ni me lo reproche usted, repróchenselo los grupos parlamentarios o repróchesele a su grupo parlamentario. Usted pida, señoría, y tenga las iniciativas parlamentarias que estime convenientes, y nosotros estamos dispuestos a informar en comisión, como le he dicho, o en Pleno tantas veces como ustedes lo soliciten. Y si ustedes quieren que después de cada reunión del Pleno del Comité de Regiones o cada tres meses o cada seis meses el Gobierno Valenciano, el representante del gobierno, venga y les explique todas las actividades que ha habido y en las que ha participado a lo largo de estos tres o seis meses el Gobierno Valenciano, con mucho gusto ya le he dicho que vendré yo o el miembro del gobierno que se designe a explicarles puntualmente y debidamente todas las gestiones que se han venido haciendo. Esto no es ningún problema para el Gobierno Valenciano, que en esta y en todas las materias tiene como objetivo máximo tener la mayor transparencia posible siempre.

Nada más y muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor vicepresidente primero, señor Olivas.

Por el il·lustre diputat Joan Antoni Oltra i Soler, del Grup Parlamentari Esquerra Unida del País Valencià, se sol·licita contestación a las preguntas 4.240, 41, 42 y 43, al conseller de Medio Ambiente. Tiene la palabra el señor Oltra, y después el conseller.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor president.

Señor conseller.

Vostè coneix el tema, va fer una roda de premsa també per a presentar-lo. És conseqüència de l'informe de la uni-

tat de vigilància ambiental, i, en tot cas, d'una cosa més ximple, que és de la ximple visualització que des de l'autopista A-7 es pot vore.

Efectivament, ací vosté diu: "140 abocadors incontrolats detectats", poden ser ara mateix el doble o la meitat, bé, la meitat no, però igual o el doble perquè això augmenta a un ritme prou alt. O siga, de veritat és una problemàtica prou greu. Jo, en tot cas, li recomanaria també que, igual que s'ha fet aquesta tasca, no sé si ho tenen previst o no, però si no ho tenen previst està molt bé haver-la fet, però, per exemple, pegue's una volteta en tren que des del tren també es veuen un altre paquetot d'abocadors i en llocs absolutament lamentables. Totes les rodalies de València, zones d'horta que estan absolutament plenes d'abocadors il·legals, d'escombraries, etcètera. O siga, també valdria la pena detectar-ho i tal.

Vosté en aquelles declaracions deia que faria una inversió forta, que no sabem si l'haurà feta ja o no, i, en tot cas, sí que ens agradaria, és una de les preguntes, vore quina inversió ha fet. Sabem que ha fet una inversió important a Benidorm. Benidorm és que en este aspecte té sort, o siga, allò és Benidorm i jo crec que en això sobren paraules. Però, la resta del país, que no és Benidorm, doncs, també té problemes preocupants i ens agradaria saber quina ha estat la inversió per a l'eliminació, el tancament d'abocadors d'estos tipus; i també quina està sent la tasca amb els ajuntaments, perquè, clar, evidentment, la responsabilitat no és, o no és tota, no és la principal de la conselleria. La responsabilitat principal està també en els ajuntaments que haurien de ser vigilants quant al control del seu terme municipal.

Però, ens agradaria saber si de tot açò s'ha passat nota als ajuntaments, quina actitud de col·laboració ha hagut amb elles. Tot este tipus de coses sí que ens agradaria vore com pensen resoldre, quins expedients s'han obert, quina tasca d'informació o de col·laboració amb els diferents ajuntaments està havent.

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Oltra.
Senyor conseller.

El senyor conseller de Medi Ambient:

Señor presidente.

Señor Oltra, efectivamente, cuando se dio la rueda de prensa... yo creo que debía de haber visto un poco toda la información que se planteaba, que de lo que se estaba informando era del Plan de inspección del año 2000. Responde a una planificación y a unos objetivos. En ese plan se hablaba de sectores industriales, de sectores de actuación sobre el parque natural, como el de la Albufera, o, por ejemplo, ese trabajo de detección de vertederos a lo largo de la A-7 entendiendo que tiene un impacto paisajístico importante en un elemento fundamental de nuestras comunicaciones y hay que conocer el estado. El resultado, bueno, ya se anunció en su momento y la finalidad del Plan de inspección es, primero, conocer la realidad para precisamente tomar actuaciones que tiendan a solucionarla.

Las soluciones, pues cada vez que se pregunta por un vertedero yo tengo que hacer un recordatorio de lo que es el marco legal. Entonces, ¿qué hemos hecho nosotros? En primer lugar, poner en conocimiento de cada ayuntamiento, administración competente, según la Ley 10/98, de primera instancia para actuar, instándoles a adoptar medidas.

Ustedes saben que la tipología de estos vertederos en muchos casos deviene de la propia construcción de la infraestructura o de instalaciones anexas, algunos tienen mucho tiempo, algunos están abandonados, y, en otros, se produce algún vertido ocasional. Esos vertidos ocasionales fundamentalmente también se producen por la falta de vertederos de inertes en una red específica en la comunidad que, pese al esfuerzo que está haciendo la conselleria en estos últimos años, pues, evidentemente, tenemos todavía muchas deficiencias.

Entonces, a los ayuntamientos se les ha puesto en conocimiento requiriéndoles que apliquen la ley, por un lado, y se les ofrece, por otra parte, la colaboración de la conselleria para que, bien por sí mismos o mancomunados, planteen la localización de un vertedero de inertes que presente una alternativa seria dentro de cada comarca al tema de estos vertidos.

En última instancia, cuando se ha detectado que alguno de estos vertederos no respondía a vertidos ocasionales o vertidos antiguos, sino que se trataba de algún vertedero, alguna actividad explotada como actividad económica y sin actuación municipal, se ha abierto expediente por parte de la conselleria. En concreto hay cinco expedientes en marcha en este momento.

Bien, pues esas son un poco las líneas de actuación. Yo le quería señalar el importante esfuerzo presupuestario, si bien en la década 90-95 se invertía alrededor de 100 millones de pesetas en descontaminación de suelos contaminados y regeneración de vertederos, en los años 98-99-2000 estamos en una cantidad entre 600 y 800 millones de pesetas para estas actuaciones.

Yo siento que al señor Oltra siempre se le atragante la palabra "Benidorm", pero podemos hablar del Mare Nostrum con 300 millones; de Almassora con otros 350; de Ribarroja que está en presupuesto para este año, si los juzgados realmente nos permiten actuar, también con un presupuesto de 350 millones. Se va actuando ahí donde hay una posibilidad y donde, realmente, hay un problema. Y dentro de la magnitud global, creo que la Generalidad tiene que atender a toda la comunidad y también a Benidorm, si la ocasión lo requiere.

Lo que quiero decir es que hay un esfuerzo importante, pero únicamente la conselleria no puede dar respuesta a estos problemas, tienen que ser los ayuntamientos y así nos consta que en muchos de estos vertederos de pequeña magnitud están actuando los ayuntamientos procediendo a su limpieza o, al menos, aumentando la vigilancia para evitar que se produzcan esos vertidos ocasionales que tanto perjudican a nuestro medio ambiente.

Gracias, señor presidente.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor conseller.
Señor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor president.

Sí, senyor conseller, jo sé que en la roda de premsa es vam assabentar de moltes coses, però d'açò també es va xerrar. Açò va ser un dels temes que més es va destacar per la quantitat tant d'abocadors detectats com d'inversió anunciada.

Home!, el tema de Benidorm està clar. El que passa és que en els altres llocs sempre hi ha alguna cosa, sempre hi ha alguna cosa que passa que dilata, impedeix, etcètera, o que costa més, perquè allò de Mare Nostrum, bé, és que els

pares s'hagueren de mobilitzar perquè allò es fera, perquè tot eren entrebancs i dificultats. En altres llocs, pel que siga, si a la millor és una causalitat, jo tampoc ho discutiré, però sembla que té mà de sant, doncs, tot el que toca aquí es pot fer i hi ha facilitats.

Ha dit que hi ha cinc expedients oberts. A mi em sembla poc, perquè davant de 140 detectats, cinc sembla poqueta cosa. Ens agradaria saber també quina col·laboració ha trobat per part dels ajuntaments, si és col·laboració o desinterés. No estaria de més també des de la seua conselleria, que també té competències subsidiàries en este tema, vore què ha passat. Igual que, per exemple, vosté sap que molts d'aquests abocadors són resultat de determinades obres, fins i tot de determinades obres de la pròpia autopista; els famosos préstecs que es demanen, que es fan en el paisatge valencià, però que després no es tornen, i no es tornen perquè van passant els anys i no hi ha ja preocupació suficient.

Ens agradaria saber, per exemple... Però, aquí, és que si no col·labora la conselleria, els ajuntaments serà difícil que tiren endavant, i més si són xicotets. En el tema de la restauració de moltes d'estes antigues canteres, per dir-ho d'alguna manera, i que l'A-7 està plena de llocs d'este tipus, que causen un impacte visual, paisatgístic gran, el forat eixe, el buit, i, en canvi, al voltant tenen muntanyes d'escombraries que a la millor es podria, previ els estudis corresponents, habilitar llocs d'este tipus i restaurar ambientalment eixes zones.

Ens agradaria saber també, en esta línia, quin esforç està fent la conselleria.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.
Señor consejero, tiene la palabra.

El senyor conseller de Medi Ambient:

Sí, señor presidente.

Efectivamente, como ya le he señalado antes, precisamente el orientar el Plan de inspección hacia unas actuaciones que no son –por decirlo así– de nueva implantación, sino que son actuaciones que vienen de largo y que en mucho tiempo no se han solucionado, parte de esa idea de que tenemos un impacto paisajístico importante, además apoyado en nuestras líneas de comunicación o de infraestructuras con lo que hace que su afección paisajística y visual sean mucho mayor, y con la idea de detectar ese estado y empezar a tomar actuaciones.

Efectivamente, además de esos vertederos, algunos son canteras, que algunos devienen precisamente de la construcción de autopistas y, paralelamente, un poco con la misma finalidad que era el Plan de inspección de evitar estas actuaciones, estamos trabajando también sobre la detección de estos lugares en aquellos que están en monte público que nos permitirían una actuación mayor a la hora de plantear, precisamente, como vertederos de inertes mediante proyectos de restauración en esa línea.

Efectivamente, yo creo que es un trabajo que tenemos todos pendiente, ayuntamientos y Generalidad. Estamos comprometidos con él y hay varias líneas de actuación, como dotar de las infraestructuras de vertederos de inertes, en concreto, por ejemplo, en la provincia de Alicante ya tenemos bastante maduras con grupos de ayuntamientos que plantean vertederos de inertes comunes con apoyo de la conselleria, que previsiblemente conseguiremos madurar a lo largo de este año para que se hagan en los presupuestos

del año que viene, de forma que den una alternativa a todos estos vertidos y entonces permitan actuar, y, luego, vamos a analizar, en concreto también estuvimos hablando con Aumar para ver si había alguna posibilidad de localización de canteras que ellos han utilizado a lo largo de estas infraestructuras y se pueda trabajar sobre un plan de restauración. Eso tiene mayor dificultad, pero, en todo caso, en aquellas que estén en monte público siempre podremos actuar. Y es otra línea de actuación que es coherente con los presupuestos y con las actuaciones de la conselleria.

Gracias, señor presidente.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor conseller.

Continuant amb el torn de preguntes, pel mateix il·lustre diputat, el senyor Joan Antoni Oltra, formula la 4.245 a la 4.250, ambdues incloses, a la consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Té la paraula el senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Bé, senyora consellera. Hay varias preguntas, todas agrupadas, que hacen referencia a la problemática de la Vega Baja, una comarca importante de nuestra comunidad.

Usted sabe que el día 1 de julio tuvo lugar una manifestación que se llamó "tractorada" porque, fundamentalmente, fue convocada por los sindicatos agrarios y porque fue, fundamentalmente también, a base de tractores, una manifestación bastante importante y que da continuidad a otras que ha habido que, incluso, desembocaron en Madrid en su día delante del Congreso de los Diputados y en la cual la gente, harta ya de la situación, expresa esa frustración.

De una manera curiosa, pues, hasta ahora parece que en los temas de la Vega Baja son los consellers de Obras Públicas y de Medio Ambiente los que fundamentalmente intervienen en un sentido o en otro, pero, claro, la Conselleria de Agricultura tiene una parcela muy importante; estamos delante de una de las zonas agrícolas más productivas del País Valenciano. Y me consta que recientemente usted estuvo por allí, no fue muy bien recibida, tuvo una especie de cacerolada a su llegada con motivo también de eso, de que los años pasan, las promesas se mantienen pero los resultados no se ven.

La gente lo que pide, y yo creo que lo pide con toda la razón del mundo, es que situaciones como la de ellos es difícil de repetir. Están regando con unas aguas muy contaminadas, que cualquier día pueden causar problemas sanitarios graves, que incluso hay empresas que ya se han marchado de la zona, se han marchado a otros sitios porque no es buena publicidad el decir que esos productos son de determinados sitios por el tipo de agua que se está regando, agua que está perjudicando también los cultivos, etcétera.

Entonces, ante esto, está bien pedirle exigencias a distintas consellerias, pero creemos que también la suya tiene mucho que decir y todavía más que hacer. Y nos gustaría en ese sentido... bueno, ahí tiene varias preguntas en una, pero, vamos, desde actuaciones concretas a coordinación con otras administraciones; el tema de garantizar aguas con riego de suficiente calidad, porque con lo que se está regando ya veremos qué pasará un día de estos; las relaciones con la Confederación del Segura, en qué situación está todo eso, y, luego, un tema que preocupa también a los agricultores, y es que ellos tienen un handicap sobre los agricul-

tores de otras zonas, y es la salinización, el estropear la tierra por el tipo de agua que se está utilizando, lo cual es un costo añadido y un perjuicio en cuanto a la calidad del producto. Todo este tipo de cuestiones sí que nos interesaría que nos contestara a ver qué se está haciendo y qué previsiones hay de verdad a corto plazo.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor diputat.
Senyora consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació:

Gracias, señor presidente.
Señoras diputadas. Señores diputados.

Efectivamente, señor Oltra, yo quisiera empezar diciendo algo como que el problema del río Segura no es un problema nuevo, evidentemente, ni siquiera de este gobierno, sino un problema social que viene arrastrándose desde hace muchísimos años y es en la actualidad, precisamente, cuando se sientan las bases definitivas para la solución de este problema.

La contaminación del río Segura y todo, además, el déficit hídrico que tiene su cuenca, lo hemos debatido en muchas ocasiones, y además creo que es siempre interesante en esta Cámara. Yo quisiera decirle en ese sentido que la solución al mismo no pasa por acciones unilaterales ni de la Conselleria de Agricultura ni de ninguna otra, sino todo lo contrario, por las acciones conjuntas, como usted de alguna forma plantea también, entre todos los organismos implicados. Y a nivel del gobierno es precisamente lo que se está haciendo, lo que no quiere decir que todas estas cosas se hagan, como algunos hacen, a chillido limpio, sino discretamente y gobernando como se debe hacer. Independientemente de que cada uno es libre de expresar las ideas como quiera, hay quien lo hace con la palabra y hay quien lo hace con los gritos. Yo, evidentemente, siempre lo hecho con el diálogo, y había gente en Orihuela que no quería dialogar, pero pienso que no representan ni al sector agrario ni a los agricultores, con los que siempre hablamos. Y que precisamente hoy hemos recibido una comunicación de todos los sindicatos de regantes, del juzgado privativo de Orihuela, etcétera, que se han sumado a la petición de que el Plan hidrológico nacional sea una realidad rápidamente, porque es verdad que esa realmente es la solución definitiva, al margen, además, de las actuaciones paralelas que se están haciendo.

Y además, también saben cuáles son las actuaciones que el Gobierno Valenciano y el Ministerio de Medio Ambiente están realizando desde hace ya varios años, y sobre todo las inversiones que cada una de las administraciones ha ido realizando para la recuperación ambiental del río Segura, que lógicamente, un daño de muchísimos años es irrecuperable en tres o cuatro, pero que se están haciendo dentro del marco de esas actuaciones, desde donde estamos defendiendo los intereses de todos los ciudadanos afectados y en el caso específico que usted plantea, y que nosotros somos responsables de los agricultores.

Siempre en el ámbito de estas competencias, evidentemente, y de esa coordinación, en otros aspectos se van realizando actuaciones importantes que no son sólo, como usted en algunos medios ha dicho, de 31 millones de pesetas sino que se han realizado obras en azarbes, con 278 kilómetros de longitud, modernizados y adaptados con inversiones al cien por cien de la Conselleria de Agricultura;

se han construido embalses con capacidad para 2 millones de metros cúbicos en toda esta zona; dieciséis desalinizadoras, con un aporte de 18 hectómetros cúbicos; inversiones en infraestructuras, que permiten en estos momentos ya la reutilización de 30 hectómetros cúbicos de aguas residuales depuradas; la modernización del riego en 3.500 hectáreas, con una inversión de 3.000 millones de pesetas. Y todo este conjunto de actuaciones que le he comentado para la mejora del regadío y, por supuesto, para la mejora también de la calidad, porque todo ello influye en la calidad del agua, todas estas actuaciones, como digo, desde el año 1995 hasta el momento han supuesto una inversión de 6.600 millones de pesetas. Y por supuesto, como le he dicho, paralelamente a ello, y aunque no vamos a parar de hacerlo, también ese apoyo al Plan hidrológico nacional, manifestado por lo que entendemos que son los legítimos representantes de los agricultores de La Vega Baja.

También estamos en trámites, evidentemente, para respetar la cuestión mediambiental, que a usted también le importa mucho, como a nosotros, todos esos trámites para la construcción de salmueroductos para la evacuación de las salmueras de las nuevas plantas desalinizadoras que se pretenden construir entre dinero público de la Administración, de la Conselleria de Agricultura, y la parte que financian los regantes. Antes de autorizar estas construcciones, estamos trabajando para tener esos salmueroductos que impidan contaminar con salmuera, la salmuera que lógicamente generan esas desalinizadoras. Y todo ello con ese objeto y ese objetivo común de mejorar la calidad de las aguas.

Por otra parte, hay una petición que se nos hizo, importante, desde los regantes de Orihuela concretamente, que será atendida, como usted podrá comprobar, en los presupuestos del año 2001, en el que hay una partida importante de 41 millones de pesetas para instalar unos laboratorios allí en el propio juzgado privativo de Orihuela para el análisis de las aguas de riego.

Y en cuanto a lo que serían ayudas, como usted plantea de alguna forma o así lo he entendido, que reciben los agricultores de la cuenca del Segura, evidentemente, en ese sentido, dentro de las actuaciones en las que tenemos una libertad, siempre se está priorizando en esa modernización y actuaciones en La Vega Baja. En cuanto a las ayudas a nivel individual son ayudas que tienen unos requisitos establecidos y que, por tanto, perciben los agricultores de la cuenca del Segura como lo perciben los restantes agricultores de la Comunidad Valenciana, tanto a nivel individual como de comunidades de regantes.

Como podrá usted observar por las cantidades que se han aportado desde la conselleria, quizá a lo mejor demasiado calladamente, pero me parece interesante que los resultados estén ahí y la gente los valore, y sobre todo el número de actuaciones que hemos llevado a cabo, el compromiso y la dotación son altos. Se ha hecho todo lo que, dentro de esta situación, indudablemente mala, todo lo humanamente posible en el ámbito de esas competencias, y vamos a continuar con este presupuesto que aprobarán las Cortes y con los próximos con esa política de inversiones que supongan el mejor aprovechamiento de los recursos hídricos, y por supuesto también, en coordinación con otros departamentos de este gobierno y de otras administraciones como la del Estado, mejorar esa calidad de las aguas con los planes y las actuaciones que se están llevando y con la financiación que tanto el Ministerio de Medio Ambiente como la Generalitat tienen ya, han tenido en sus presupuestos y van sirviendo para mejorar una situación indudablemente difícil de mejorar en margen escaso de tiempo.

Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyora consellera.
Senyor diputat, té vostè la paraula.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies.
Senyora consellera.

Las declaraciones hacían referencia a una partida presupuestaria de la Coput por ese importe exacto, o sea, que eso es más verdad que un templo. Y que además la partida correspondiente al año 2000 estaba todavía sin adjudicar, y estamos terminando el año 2000, según respuesta del conseller de Obras Públicas. O sea, ahí se hablaba de la Conselleria de Obras Públicas, no se hablaba de otras consellerias.

Sí que es digno de resaltar el tema de la inclusión, por vez primera, de una partida concreta para el análisis en el juzgado privativo de aguas de Orihuela, que por otra parte en todo caso lo que demuestra es la gravedad del asunto, teniendo en cuenta que hasta ahora han tenido que ser los colectivos pro-río o bien la universidad, previo requerimiento de algún colectivo agrario o incluso algún ayuntamiento, el que ha tenido que recurrir a esos análisis, que muchos de ellos además están en los juzgados. O sea, me parece bien que por fin la Administración dote una partida presupuestaria para llevar adelante algo que hasta ahora lo han estado costeando prácticamente de su bolsillo los diferentes colectivos.

Hombre, sin lugar a dudas, si se ha recibido como fue usted recibida allí, pues hombre, no es el mejor recibimiento, pero eso es algo legítimo y que en su día utilizó gente de su partido, que incluso ganó alcaldías como la de Orihuela arrasando con promesas de ese tipo de que cuando ellos llegaran esto iba a ser cosa de cuatro días. O como un presidente de la diputación que tenemos allí en Alicante, que dijo que antes de que acabara el año 2000, y ya se tiene que dar prisa, se bañaría en el río Segura. Lo que no dijo es si metido en un traje de buzo o qué, pero lo dijo y está publicado. O sea, que en este aspecto es casi mejor no entrar muy a fondo en este tipo de comentarios, porque hay para todos los gustos.

Hombre, lo del plan hidrológico, la Comisión Pro-río usted sabrá también que se ha manifestado crítica con el actual planteamiento del plan hidrológico, plan hidrológico que todo el mundo defiende pero en otra perspectiva. Porque allí hay un problema que se está padeciendo también, y es la continúa transformación de regadíos. O sea, el regadío está creciendo tanto en la zona nuestra como, fundamentalmente, en la zona de Murcia. Y de la zona de Murcia además nos vienen gran parte de los problemas, porque por muchas depuradoras... Que luego, por cierto, no se sabe a dónde va a parar la salmuera. Estos días se publicaba que la desaladora de Agua Amarga no saben si echarla a un baranco o echarla al mar a no sé cuántos kilómetros. O sea, desastres. Con lo cual a veces valdría la pena también hacer esfuerzos preventivos, de manera que esas aguas sin depurar o esas aguas que están contaminadas, que esta misma semana han llegado a Orihuela y a Rojales y a otras poblaciones, no llegaran, porque yo creo que sería mucho mejor.

Por lo tanto, hombre, claro que se están haciendo esfuerzos, pero es que la situación ahora mismo la verdad es que es de una gravedad ya inaudita. Allí lo que mucha gente se teme es que cualquier día con cualquier vertido de estos incontrolados, por llamarlo de alguna manera, pase

algo con los cultivos de hortalizas o los diferentes cultivos que allí se están produciendo. Eso arruinaría al sector y eso la gente de allí sabe perfectamente que está al caer. ¿Por qué? Porque las decisiones, las soluciones, se van tomando a un ritmo muy lento. Y la contaminación todos los días aparece. Cuando te creías, ahora con la riada esta que ha habido, que aquello se había limpiado, resulta que a la semana aparece lleno de espuma, aparece hecho un asco.

Por lo tanto, instamos a que se agilicen al máximo los temas antes de que dé lugar a que pase lo que no debería de pasar.

Gracias.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Oltra.
Senyora consellera.

La senyora consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació:

Gracias, señor presidente.
Señor Oltra.

Evidentemente, yo lo que creo que efectivamente usted cuando ve las cifras se referiría a la Coput, pero usted habla de fracaso de la política del Consell, y el Consell, evidentemente, somos todos los que estamos aquí. Y evidentemente se dice también que no se ha invertido ni un duro en regadíos, y me he leído bien el artículo. Pero en cualquier caso, tengo que pensar que, como nos ocurre a veces a todos, no se transcriben exactamente las cosas que uno pretende decir, eso en cualquier caso.

Pero yo creo que esto no se trata, efectivamente, de un anecdotario en donde el presidente dice y el otro deja de decir, sino de una cosa grave, como usted lo ha planteado y así lo entiendo y nosotros lo entendemos desde el Gobierno Valenciano, en donde, claro, hay cosas imposibles. Es imposible cuando hay un gobierno y se encuentra un río absolutamente contaminado, que viene no me atrevo a decir los años pero por lo menos más de veinte, por no culpar ya a ningún gobierno de la democracia, contaminado, en donde las acciones preventivas no caben. La prevención es cuando uno está sano. Cuando algo está enfermo sólo caben las acciones curativas, y a eso es a lo que se está procediendo, al margen, evidentemente de prevenir que en donde no hayan llegado estos efectos de la contaminación del río podamos hacer acciones preventivas. Pero entiendo que en este momento, igual que en medicina, lo que caben son acciones curativas lo más rápidamente posible, que es lo que efectivamente se está haciendo con las inversiones no sólo de la Conselleria de Agricultura, que era el caso planteado, pero que creo que todo va absolutamente interrelacionado.

Y que el propio presidente ya en su declaración de política general habló de la firma de protocolo de actuaciones entre el Ministerio de Medio Ambiente y la Generalitat Valenciana, que son esas bases que le comentaba al principio que ya van con ese talante curativo junto a las actuaciones que ya se venían realizando por parte de las diversas administraciones. Y estamos hablando de inversiones del Ministerio de Medio Ambiente de 41.000 millones de pesetas, de 28.000 millones de la Comunidad Valenciana –ya no hablo en agricultura sino en saneamiento del río– y de la propia Región de Murcia, de unos 29.000 millones de pesetas.

Además de que la comisión de seguimiento del Plan del saneamiento del Segura se sigue reuniendo y, efectivamente, se están haciendo cosas, como usted ha reconocido,

por lo menos que algo se hace, y evidentemente, lo más rápido que se puede.

El tema de... ya he dicho lo de la prevención, y por otra parte, también volver a reiterar que las hectáreas de regadío en la Comunidad Valenciana no están creciendo, se están trasladando geográficamente de unos lugares a otros. Y entonces no se puede decir que han aumentado las hectáreas de regadío, porque en cualquier caso lo que están produciéndose son cambios de productos y cambios en las zonas geográficas de producción.

Y evidentemente ha habido un traslado importante hacia La Vega Baja, porque si conseguimos superar el problema de la calidad, es una zona que tiene un gran futuro por la calidad del terreno, por el propio clima. Y evidentemente, con escasez de agua, este año ha tenido la producción de limones, por ejemplo, más alta en los últimos años, y de una gran calidad, que va a suponer ganancias para esos productores. Evidentemente, también hay otras pérdidas que tengo que reconocer porque ello es así.

Pero no obstante, desde ese tema estamos trabajando, y si no se ha dotado a una comunidad de regantes, en este caso el juzgado privativo, en fin, a una entidad de agricultores de ese laboratorio es porque, hasta hace un año o dos que empezamos a hablar de esta cuestión con ellos, nadie había solicitado tener un laboratorio en su propia sede. No se trata de un laboratorio de la conselleria, sino que pagamos ese laboratorio para que lo puedan tener.

Pero sí que recordarle que en nunca hemos escondido la cabeza, porque hará tres o cuatro años, cuando salieron unas situaciones de alarma importantes por unos análisis que habían realizado y que planteaban problemas para los agricultores, esta consellera que le habla estuvo en Orihuela en momentos tampoco muy agradables, pero claro, con el diálogo. Y evidentemente, cada uno es muy libre de expresarse como quiera, pero también el contexto de los problemas del otro día eran en el ciclo de unas conferencias en donde pitaban a todo el que entraba, incluidos los profesores de la Universidad de Alicante. O sea, quiero decir que aquello era generalizado, con toda la libertad que existe. Y con la misma libertad y sobre todo educación, que algunos tenemos y otros no, es hablar con las personas, pararse a dialogar, que eso usted puede comprobarlo que así fue, cuando había gente que no sabía hablar porque lo único que hacía era chillar. Pero bueno, esto es la libertad y, evidentemente, la educación tendría que ir más ligada a la libertad.

Pero, en cualquier caso, hemos tenido también la ocasión de reunirnos con los mismos que se manifestaron allí, con una organización agraria de la Vega Baja, han tenido reunión en la conselleria, y hemos estado hablando de estas cuestiones, y, realmente, ellos han reconocido allí que poca cosa se puede hacer unilateralmente, como le he dicho, y que esto es un problema conjunto que ha afectado a la agricultura por ser una zona agrícola muy importante y, sobre todo, con gran expansión.

Entonces, confiamos que todas estas actuaciones –cada uno teniendo nuestras competencias– más esas actuaciones globales desde el Estado sirvan para que en unos años podamos tener saneado el río Segura, quizá con más rapidez que lo que se hizo anteriormente para sanarlo cuando ya estaba en vías de degradación como en estos momentos.

Gracias.

El señor vicepresidente:

Moltes gràcies, senyories,

Davant la petició formulada per la il·lustre diputada Àngela Llinares sobre la pregunta 4.343 oral, ha sol·licitat que fóra per escrit.

Per tant, finalitzat el torn de preguntes, se suspén el ple durant un temps de vuit minuts.

(Se suspén la sessió a les 18 hores i 25 minuts)

(Es reprén la sessió a les 18 hores i 35 minuts)

Interpel·lació al conseller de Sanitat sobre política general de la conselleria en matèria de salut mental

El senyor vicepresident primer:

Senyories, reanudem la sessió amb el punt vuit de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al conseller de Sanitat sobre política general de la conselleria en matèria de salut mental, que formula la diputada María José Mendoza García, del Grup Parlamentari Socialista–Progressistes.

Té la paraula la diputada interpel·lant. *(Pausa)*

La senyora Mendoza García:

(Inoïble) Mi grupo presenta esta interpelación sobre la política general de la Conselleria de Sanidad en materia de salud mental hace ya muchos meses y, fundamentalmente, porque después de cinco años de gobierno del Partido Popular y, a pesar de que en el mes de octubre del 99 el anterior conseller plantea que no va a presentar el nuevo Plan de salud mental en las Cortes para no perder tiempo, tiene experiencia de la actividad parlamentaria y no va a molestarse a debatir en las Cortes el Plan de salud mental que urgentemente iba a presentar la Conselleria de Sanidad.

Efectivamente, transcurre un año más y un mes más y el Plan de salud mental todavía no se ha dado a conocer, se retira el borrador que correspondía al Plan de salud mental del año 98, posiblemente porque la crítica fundamentada fue importante desde el punto de vista de quienes formularon la crítica: los grupos de oposición, los profesionales, las asociaciones de familiares de enfermos, los sindicatos, y aquel borrador pasó a mejor vida. En estos momentos parece que está a punto de salir a la luz un nuevo Plan de salud mental.

Y, fundamentalmente, el motivo de nuestra interpelación era solicitar a la Conselleria de Sanidad que responda de alguna manera de la gestión que ha realizado durante estos cinco años porque, además de arremeter sistemáticamente contra el Plan de salud mental del año 91 y contra la política de salud mental desarrollada por el gobierno socialista, ha sido incapaz de presentar su propio Plan de salud mental.

Yo le recuerdo que en una sesión celebrada en estas Cortes el 16 de abril de 1997, se aprueba una moción por mayoría por la cual se instaba al Consell a que en el transcurso de ese mismo año se presentara el Plan de salud mental y asistencia psiquiátrica de la Comunidad Valenciana; un año más tarde es el propio Síndic de Greuges quien le recuerda al Consell el incumplimiento sistemático respecto a la presentación del Plan de salud mental.

Y lo que me ha sorprendido y me ha llamado la atención al repasar la prensa de aquel año es que en el aquel momento el portavoz parlamentario del Grupo Popular, el señor Castelló, caracterizado por su centrismo, arremetió de manera implacable contra el Síndic de Greuges, le acusó

de partidista, a pesar de que el informe recogía tanto las deficiencias que en atención a estos enfermos se podían haber producido en la época de gobierno socialista, como los incumplimientos sistemáticos del Partido Popular.

Tras sus cinco años de gobierno, tras dos años y medio de aprobada una moción en estas Cortes, siguen sin presentar y sin aprobar el Plan de salud mental. Insisto que el conseller Cervera tenía mucha prisa de resolver el tema y textualmente niega el interés que pueda tener el debate en el Parlamento. Le recuerdo que el Plan de salud mental del año 91 se presenta en estas Cortes, se debate en la Comisión de Sanidad y se aprueba en los dos meses siguientes.

Han perdido cinco años. No es tolerable que se rehuya el debate parlamentario, que se rehuya la intervención de las Cortes. No es de recibo porque la única justificación: "no voy a perder meses y meses..." porque ya sabemos lo que pasa en la historia parlamentaria de nuestro país, pero el hecho es que ustedes han mantenido el incumplimiento. Hay un grupo de pacientes que no estaban suficientemente atendidos –y me refiero a finales del año 95– pero que siguen exactamente en las mismas condiciones.

Desde el punto de vista social los recursos residenciales no se han incrementado. El único centro que existe en el antiguo psiquiátrico tiene problemas de calidad, se adjudica a una empresa su gestión, que es Eulen. El primer gestor de ese centro dedicado a atención y rehabilitación de salud mental es un antiguo jefe de seguridad de una empresa. Evidentemente, en este tema, que, sobre todo, y que además de los recursos lo que se exige es rigor, calidad y profesionalidad, se está derivando a la gestión de recursos que no la garantizan, se está derivando a la iniciativa no social, sino privada, con ánimo de lucro y que no tiene un control de calidad, la gestión de un tema tan importante que afecta a un colectivo que está especialmente desprotegido y en situación de debilidad.

No voy a entrar a hablar de algunos pisos tutelados, algunos recursos residenciales que están continuamente en prensa porque no reúnen las mínimas condiciones de garantía.

Tampoco entraremos, porque es un tema de bienestar social y tendrán ocasión de debatir el conseller de Bienestar Social y nuestro portavoz, pero hay una lista de espera importante para acceder –y sigue habiéndola–, para acceder a cualquier recurso asistencial, y las familias siguen recurriendo sistemáticamente, aquellas que pueden, al recurso privado. Las familias siguen presentando las mismas quejas y las mismas denuncias ante el defensor del pueblo y el síndic de Greuges.

Cuando ustedes hablan de recursos de media y larga estancia en salud mental, ustedes deberían saber que la necesidad de esos recursos es mínima si estuviera suficientemente dotada la red de recursos comunitarios. El problema es que ustedes, cuando hablan, por ejemplo, de las unidades de salud mental, se limitan a decir que deberán tener suficientes recursos personales, pero no comprometen –insisto, lo dije en la anterior comparecencia del conseller Cervera– en este tema no comprometen ni número de nuevos centros que piensan poner en funcionamiento, ni ratios del personal más importante para el seguimiento y la rehabilitación de estos enfermos, que, además de los psiquiatras y psicólogos, son la enfermería especializada, los psicoterapeutas, los psicólogos clínicos, los terapeutas ocupacionales, etcétera, etcétera.

El tema de la dotación de recursos, tanto de centros como de personal, no se puede despachar en un Plan de salud mental –de momento es un borrador– con aquello de

"serán suficientes". ¿Qué quiere decir? ¿Cómo se pueden dedicar páginas y páginas a hablar de las funciones de este personal cuando posiblemente, y vistas las cifras que tenemos en la actualidad, no se piensa contratar a nadie? Porque tenemos áreas enteras de salud donde en algunos casos, por ejemplo, había terapeuta ocupacional y trabajador social en las unidades de salud mental y ahora es cero. Gente que se ha jubilado, no se ocupan las plazas. No ha habido un aumento del recurso necesario para la rehabilitación desde las unidades de salud mental. Pero insisten en hablar de las funciones del personal e insisten en hablar de la función rehabilitadora de las unidades de salud mental.

Nosotros pensamos que el debate parlamentario del Plan de salud mental es importante. El sólo hecho de haber comparecido el anterior conseller tuvo algún efecto. El anterior plan, o el anterior borrador, fue discretamente retirado. Pero no se ha presentado todavía la alternativa. Y yo le recuerdo que, al menos, al menos, deberían haber continuado, si no han sido capaces de presentar un nuevo documento, con aquellos objetivos que eran razonables, que eran realistas, que eran posibles, que eran económicamente viables que estaban por finalizar del plan del 91.

De verdad que nos preocupa muy seriamente cuando los repetidos borradores... Ustedes, cuando se refieren al coste de la inversión necesaria se limitan, igual que en el tema de recursos humanos, a que es una inversión difícil, en una época de limitaciones económicas. No entendemos qué limitaciones en una situación que... ya es vieja la frase mil veces repetida de que España va bien. ¿Por qué no ha aprovechado el Partido Popular precisamente en estos cinco años de bonanza económica para mejorar de manera efectiva y de manera comprometida un servicio público esencial que afecta precisamente a aquellos valencianos y valencianas que están en peores condiciones, en condiciones de debilidad y de desprotección, como son los enfermos mentales? Y yo le recuerdo que no sólo es hacer política de gestos, no sólo es abrir unidades para atención a la anorexia y a la bulimia, porque los pacientes crónicos, los pacientes que tienen un diagnóstico grave, como es una esquizofrenia, son más de 40.000 en el País Valenciano. Y eso, desde el punto de vista del número de pacientes que afecta y de la gravedad, de la disfunción familiar y de la disfunción social en la que muchas veces se sitúan es mucho más importante que otras cuestiones.

Desde luego, en estos momentos es necesario un compromiso decidido, una vez más aplazado. En estos cinco años, perdona que sea dura de nuevo, pero ustedes han suspendido, han suspendido en el tema de la atención a salud mental, han suspendido porque han sido incapaces de reconocer la crítica que se les ha hecho desde instancias como el síndic de Greuges. No han tenido la dignidad democrática de aceptar que después de una crítica, muchas veces injustificada, porque el desmantelamiento de los manicomios usted sabe perfectamente que desde el punto de vista de la dignidad y de los derechos humanos era ineludible, que se empieza tardíamente en España a hacer la reforma psiquiátrica y se parte de una situación desfavorable respecto a la situación del resto de países europeos, precisamente por una historia política y social muy determinada.

Yo le recuerdo que tanto la Ley general de sanidad, como las modificaciones del código civil y del código penal obligaban a desmantelar el sistema manicomial. Lo que hoy queda residualmente, y si usted alguna vez tiene tiempo, ya que son políticos de a pie, debería hacer una visita a lo que queda del psiquiátrico en Bétera y después podríamos hablar de si la atención que están recibiendo esos pacientes tiene algo

que ver con un tratamiento personalizado, con un tratamiento humanizado y con un tratamiento digno.

Yo le recuerdo que es con el Partido Socialista en el gobierno cuando se compromete definitivamente que la atención a la salud mental entra dentro del catálogo de prestaciones del Servicio Nacional de Salud. Eso, que fue un tema debatido y que fue un tema sistemáticamente pospuesto, se consolida; se inicia la reforma, se abren las unidades de hospitalización de agudos, se establece el inicio de funcionamiento de una red de unidades de salud mental en la Comunidad y, además, con garantías de que como atención sanitaria va a ser una atención universal y gratuita.

El señor vicepresidente primer:

Vaya terminando, por favor, señora diputada.

La senyora Mendoza García:

Yo no sé si me paso...

El señor vicepresidente primer:

No, no. Siga usted hasta que la presidencia le diga que el tiempo ya acaba.

La senyora Mendoza García:

Acabo enseguida. Gracias, señor presidente.

Lo que nos parece preocupante es que el aspecto menos desarrollado, que es garantizar la rehabilitación como continuidad del tratamiento, se esté transfiriendo como responsabilidad exclusiva de los servicios sociales y además se esté transfiriendo a las asociaciones de familiares de enfermos.

Muchas gracias.

El señor vicepresidente primer:

Gracias, señora diputada.
Señor conseller.

El señor conseller de Sanitat:

Gràcies, senyor president.
Senyories.

El gobierno no solamente nunca rehuye debates sino que además agradece los debates que se hacen desde la seriedad y para tratar temas de suma importancia y de suma sensibilidad social, como son los aspectos sociosanitarios o como son los aspectos de salud mental. Y no solamente viéndolo desde la óptica de cara a lo que es la asistencia a los pacientes, sino también desde la óptica de lo que es el entorno familiar inmediato al paciente y lo que es el entorno social. Porque a eso hay que dar una respuesta eficaz a la sociedad, a este colectivo.

Desde hace varios años la Organización Mundial de Salud, concretamente en la década de los años ochenta, recomienda la necesidad de estructurar el dispositivo sanitario que integre los aspectos psiquiátricos y de promoción de la salud mental dentro del sistema general de salud. Una recomendación que fue recogida y sirvió de hilo conductor a la comisión ministerial para la reforma psiquiátrica que presentó sus conclusiones en 1985.

En este documento se recogieron además otras consideraciones de interés que ayudaron a definir las líneas estratégicas por las que debía abordarse la necesaria reforma

psiquiátrica española en aquella época de transición para la organización de la sanidad. Sus elementos integraron la re-flexión y se plasmaron en el Plan de salud... (*Inintel-ligible. So per interferència d'un mòbil*) de 1991, que nunca llegó a desarrollarse. Aquel plan hacía una apuesta en los avances de aspectos de salud mental y de la existencia psiquiátrica para facilitar el acceso de creación de las unidades de salud mental extrahospitalarias, así como las unidades de hospitalización psiquiátrica en hospitales generales.

Sin embargo, la reforma psiquiátrica llegada entonces en la década de los años ochenta, con el desmantelamiento de otros recursos, no se acompañó con la creación de recursos alternativos necesarios para la atención especialmente de los enfermos crónicos. Evidentemente, esto conllevó unos efectos secundarios negativos a la deshospitalización por el cierre de centros psiquiátricos y entre ellos destacan la ausencia de dispositivos de media estancia, lo que impide la estabilización del paciente antes de volver a su entorno social, el disconfort o malestar o incluso violencia familiar o el malestar de los equipos ambulatorios sobrecargados por situaciones complejas. Todo ello sin olvidar que estamos hablando de un colectivo deficitario en la defensa de sus propios intereses.

Esto ha contribuido a fomentar aquello que quiso erradicar la deshospitalización psiquiátrica, es decir, el extrañamiento del enfermo mental de su comunidad de origen, lo que lo percibía como un ser potencialmente peligroso o extraño, sobre todo si se le dejaba a la suerte o con los cuidados de un equipo extrahospitalario que, como es lógico, debe priorizar sus patologías de riesgo vital para el propio paciente o para la sociedad.

Por tanto, ante esa situación nacida por esta situación que acabo de señalarle se han hecho avances en estos últimos años. Primero, en cuanto a la normativa legal existente los avances realizados han sido, como usted conoce, el Real Decreto 63/1995, de 20 de enero, sobre ordenación de prestaciones sanitarias del Sistema Nacional de Salud; el Decreto 132/1996, de 4 de julio, del gobierno valenciano, por el que se asignan competencias en materia de atención a los enfermos mentales; o el Decreto 81/1998, de 4 de junio, que define y estructura los recursos dirigidos a la salud mental y asistencia psiquiátrica, y todas aquellas, también, normas y normativas emanadas desde la Conselleria de Bienestar Social, verdadero alter ego de la Conselleria de Sanidad en materia de salud mental.

Esta normativa de la Conselleria de Sanidad, para asegurar la asistencia sanitaria a todos aquellos enfermos que presentan patología psiquiátrica, se ha estado realizando siendo la Conselleria de Bienestar Social la competente en los temas de rehabilitación, reinserción, alojamiento de los enfermos mentales crónicos o sin apoyo familiar o insuficiente o imposible. Y en este sentido usted ha hecho referencia a los borradores del Plan de salud mental. Yo ya anuncié, y además en estas mismas Cortes, que al finalizar este año, en el mes de diciembre, presentaremos el Plan de salud mental de la Comunidad Valenciana; un plan que está siendo trabajado con todos los colectivos, con las asociaciones de enfermos mentales de la Comunidad, con la presidenta de la sociedad española y también con el presidente de la otra sociedad científica en temas de salud mental y que está ya ultimándose para su presentación en el propio mes de diciembre, es decir de unas semanas.

Por tanto, dicho Plan de salud mental que vamos a presentar trata de responder a las demandas de la sociedad valenciana actualmente e incorpora medidas concretas de actuación, tanto de la Conselleria de Sanidad como de la de

Bienestar Social, fruto de la coordinación llevada a cabo por la comisión mixta para la salud mental.

En el campo de la salud mental necesitan hoy atención específica las patologías también de los adolescentes, las drogodependencias, la anorexia y la bulimia, las víctimas de malos tratos y de los conflictos conyugales, etcétera. Todo ello sin olvidar que aproximadamente, y también ha hecho referencia su señoría, el 1% de nuestra población sufre algún trastorno esquizofrénico.

En este sentido, el interés de la administración valenciana se mueve de forma firme y decidida hacia conceptos asistenciales integradores. La concepción sistemática de la enfermedad esquizofrénica crónica y recidivante, a pesar de los nuevos tratamientos, nos lleva a promover iniciativas de creación de recursos nuevos en la Comunidad Valenciana, como las unidades de media estancia. Estas unidades estarán estrechamente relacionadas con los dispositivos asistenciales ya clásicos, tipo hospital de día o unidad de salud mental, que continuará siendo la piedra angular sobre la que deben girar tanto los recursos intermedios como los de rehabilitación o los de larga estancia.

Y en este punto quisiera señalar también los propósitos y objetivos que fundamentan este Plan de salud mental. Los principios básicos de este modelo recogido en el plan podrían resumirse en los siguientes: primero, carácter público, accesible, eficaz y eficiente, dirigido a las necesidades reales y actuales de nuestra comunidad, integrado en los servicios sanitarios generales dentro del marco de la asistencia especializada y coordinado con el nivel de asistencia primaria y la red de servicios sociales y también con inclusión de actividades de promoción, prevención y rehabilitación. Otro de los principios es el contemplar la continuidad de los cuidados y el abordaje multidisciplinario. También un principio es el programado y evaluable con actuaciones basadas en programas y objetivos, metas, actividades, recursos y mecanismos de control y evaluación claramente establecidos, que posteriormente se desarrollarán. Y sobre todo un plan que está orientado hacia el paciente, hacia su entorno social inmediato y sobre todo hacia su entorno familiar.

Debemos, sin embargo, afirmar que ningún Plan sanitario nace con vocación de ser definitivo y por ello revisable en todo momento para adaptarlo en lo posible a las nuevas realidades que se puedan presentar. El objetivo general de este plan será, pues, actualizar la organización de la asistencia psiquiátrica y de salud mental de la población de la Comunidad Valenciana. Y esto supone la consecución de los siguientes objetivos intermedios. Primero, catalogar y ordenar el conjunto de recursos; segundo, consolidar una red asistencial accesible, integral e integrada basada en la equidad; tercero, ayudar eficazmente a las familias de los enfermos mentales, a través de programas específicos o bien de acuerdos con las asociaciones de familiares y enfermos; cuarto, colaborar con la Conselleria de Bienestar Social para establecer servicios de reinserción laboral ocupacional y social, así como recursos residenciales para discapacitados por enfermedades mentales; quinto, promover la formación continuada del personal sanitario y la investigación; sexto, crear unidades de referencia para patologías específicas; séptimo, coordinar y cooperar con los servicios sanitarios, los servicios sociales y otras organizaciones privadas o públicas encaminadas a actividades de promoción de la salud y de la prevención; octavo, desarrollar los sistemas de información sanitaria en salud mental y, noveno, disponer de los recursos humanos y dispositivos asistenciales y sociosanitarios estándares, independientemente de la titularidad de la institución.

Trasladando todo ello a actuaciones concretas, que se quedan plasmadas perfectamente en el plan, queremos completar los servicios ambulatorios de salud mental y asistencia psiquiátrica en las diferentes áreas de salud; así, reforzar el papel central de las unidades de salud mental, adecuando recursos a necesidades, racionalizar las unidades de hospitalización psiquiátrica en hospitales generales de la provincia de Valencia, crearlas en la provincia de Alicante y remodelar las de Castellón; implantar hospitales de día en las provincias de Alicante y Valencia; completar la red de Salud mental ambulatoria para la infancia y la adolescencia; crear una unidad hospitalaria de media estancia en cada una de las tres provincias; completar la red de centros de rehabilitación y reinserción para enfermos mentales y de centros de día; potenciar los programas de ayuda a domicilio y continuar el trabajo de la comisión mixta sociosanitaria específica para enfermos mentales, conjuntamente con la Conselleria de Sanidad, Bienestar Social y también las diputaciones provinciales.

Con todo ello pretendemos en este plan de salud mental, que en breves semanas se presentará, el ser pioneros y el ser punteros en materia de salud mental, no solamente igualándonos sino superando los ratios de las distintas comunidades autónomas de España. Y, en ese sentido, sobre todo hacer un especial hincapié en un tema sensible que va dirigido a un colectivo importantísimo, no solamente lo que tiene que ser la concepción asistencial al propio paciente sino también lo que es su reinserción y lo que es su comunicación con su entorno familiar y con su entorno social más inmediato. Así, se va a realizar con estos objetivos y con estos principios básicos el Plan de salud mental, que se está trabajando con los distintos colectivos, con las sociedades científicas y con los profesionales, y que podremos presentar en breves semanas.

Muchas gracias.

El señor vicepresidente primer:

Muchas gracias, señor conseller.
Señora diputada.

La señora Mendoza García:

Por aquello de "obras son amores y no buenas razones", mire, en el área 1, unidades de salud mental, en estos momentos, trabajador social, cero. En el área 3, cero. En el área 4, cero. En el área 6, cero. En el área 10, cero. En el área 11, cero. En el área 12, cero. En el área 13, cero. Y la columna de terapeutas ocupacionales es correlativa.

Mire, después de cinco años, yo entiendo... ha vuelto a enumerar lo que todo el mundo sabía y sabíamos que había que hacerse en salud mental. El Plan de salud mental del año 91 se desarrolla, porque en el año 95, cuando el Partido Socialista deja de gobernar, hay cincuenta y una unidades de salud mental funcionando a lo largo y ancho del País Valenciano. Y hay 244 camas, tal como recomendaba la Organización Mundial de la Salud, camas de hospitalización para pacientes en situación aguda en prácticamente todos los hospitales, 244.

Sólo han crecido las camas para trastornos de alimentación. Y si nos referimos a los presupuestos, en el año 2000 por primera vez aparece, por primera vez aparece, una dotación económica para unidades de salud mental de media instancia, 500 millones. Ese era el compromiso presupuestario, una unidad de media estancia adjunta al Hospital Peset con su correspondiente hospital de día. Todavía están estudiando el proyecto. Ni una peseta.

En el año 2001, y yo creo que es una política ya de gestos de cara a la galería, en los presupuestos aparece un nuevo programa: atención sociosanitaria y salud mental. En personal no hay relación del personal que corresponde, y además incorpora servicios de salud mental, atención a los pacientes crónicos mayores de 65 años, drogodependencias, atención a los inmigrantes, cuando había un compromiso de integrar la atención sanitaria a los inmigrantes a través de la tarjeta solidaria en la red normalizada. Y si nos referimos a dinero, vayamos ya concretamente a dinero, el aumento es de 457,740 millones. Si usted a eso le quita los 500 millones de inversión previstos para salud mental en el año 2000, nos quedamos que el incremento, el esfuerzo presupuestario del gobierno del Partido Popular, que empieza en el año 2000 con la creación de una unidad de media estancia, porque hasta entonces nada, su esfuerzo presupuestario entre el 2000 y el 2001, y si es que llegan a ejecutar algo, es de menos 43 millones; 500 menos 457,740: 43 millones. En menos, no en más.

Entonces, ni hay una línea presupuestaria específica para salud mental. Porque si la deficiencia en atención a salud mental es importante, hemos hablado repetidamente en esta cámara de los problemas de atención a los pacientes mayores que requieren hospitales de crónicos de media y de larga estancia, etcétera.

Yo creo que no son las palabras sino los hechos y el compromiso presupuestario el que refleja las voluntades y los compromisos políticos. La política que ustedes, la que ustedes han desarrollado, la de verdad, la que supone creación de nuevos recursos y poner dinero sobre la mesa, la que es compromiso político, ha dejado a un colectivo, que insisto, es un colectivo, tanto los enfermos, más de 40.000 con diagnóstico de esquizofrenia en el País Valenciano, y un 17% de la población que necesita de tratamiento psiquiátrico habitual, que tiene por ejemplo cuadros neuróticos importantes, ha dejado a esos enfermos en una situación que convierte a su gobierno en un gobierno no digno del nombre de defender los intereses generales. Y convierte a esta sociedad en una sociedad posiblemente no digna de tal nombre, porque no ha sido capaz de responder de manera rigurosa, aunque fuera poco a poco, aunque fuera paso a paso, a una necesidad social importante y hasta ahora desatendida y deficitaria.

Muchas gracias.

El señor vicepresidente primer:

Muchas gracias, señora diputada.
Señor conseller, para réplica. (*Remors*)

El señor conseller de Sanitat:

Gracias, señor presidente.
Señorías.
Señora Mendoza.

Vamos a ver, por aquello de que "obras son amores y no buenas razones", vamos a los hechos, vamos a los hechos. Mire, desde el año 1995, y concretamente en el año 1996, hemos continuado en el proceso de modernización de los recursos de salud mental, y hemos priorizado las actuaciones en aquellas áreas de nuestro territorio que menos recursos tenían.

Por ponerle ejemplos. Mire, el 20 de junio de este mismo año, no hace falta irnos más atrás, se abrió la unidad de hospitalización de agudos del Hospital Clínico de San Juan, con 30 camas para adultos y 4 camas para adolescentes. Además de la creación de una nueva unidad extrahospita-

ria de salud mental para las áreas 16 y 18. Por poner otro ejemplo, el pasado 10 de octubre de este año, también hace escasamente una semana, se abrió la nueva y ampliada unidad de hospitalización psiquiátrica del hospital de Játiva, también con una unidad de salud mental infantil y de adolescente de referencia para las áreas sanitarias adyacentes. Todo esto con más de 300 millones de presupuesto invertido para dichas acciones.

Hemos incluido en el diseño de los nuevos centros de salud locales para hospitales de día y para nuevas unidades de salud mental. Hemos hecho una política de coordinación y de participación directa. Porque esto es una cuestión de principio ideológico, no de tutelar a la sociedad, sino de contentar y de contar con el papel y con la participación de la sociedad civil, que es muy importante. Cosa que ustedes no se han creído nunca, no se han creído nunca. Ustedes la participación la ven tutelada, la ven... Yo creo que aquí los ciudadanos hay que potenciar a la sociedad civil, y nosotros hacemos planes, en este caso con la participación activa, y escuchando, sobre todo escuchando a las principales personas que en este caso van a ser los que van a ver los productos del plan, en este caso de salud mental, como son los pacientes, como son sus familiares o como es su entorno social más inmediato.

Y en ese sentido decirle que con esa participación se está haciendo el plan. Hemos creado más camas, hemos creado nuevas unidades de hospitalización psiquiátrica, estamos dando, subvencionando, y haciendo convenios de colaboración con todas las asociaciones de familiares de enfermos mentales. Y estamos programando un plan, que no solamente va a establecer una cobertura total, al cien por cien, de las necesidades actuales que tiene nuestra Comunidad Valenciana en asistencia sanitaria, sino que va a ser pionero en España y estar por encima de la ratios de otros comunidades autónomas.

Y ya le he dicho muchas veces, señoría, que como el tiempo da y quita razones, siempre podemos contrastar lo que se dice en esta tribuna, y lo que es testigo el *Diario de Sesiones*, en los que quedan afortunadamente grabadas todas las intervenciones. Y además, este año hemos hecho también una línea presupuestaria específica, sociosanitaria y de salud mental, una línea específica. Y hemos coordinado y potenciado las políticas, tanto de atención primaria como de atención especializada, en esa coordinación para esas políticas de salud mental y esas políticas sociosanitarias. Y en ese sentido vamos a seguir trabajando dentro de este Plan de salud mental, creando las unidades de media estancia, haciendo dentro de una asistencia integral e integrada, como le he explicado anteriormente dentro de los principios de lo que tiene el Plan de salud mental.

Y sobre todo también hemos desarrollado unidades de prevención, de diagnóstico y tratamiento de patologías específicas. Ya se inició con la creación de las unidades de trastornos alimentarios, la bulimia o la anorexia, y con las unidades de conductas adictivas lo que son las UCA. Y por ese camino vamos a ir trabajando, haciendo una política integral de cara a los pacientes, de cara a su entorno inmediato familiar, de cara a su entorno social, y poniendo los recursos necesarios y cumpliendo no solamente las ratios que las sociedades científicas y que la Organización Mundial de la Salud establece para estos aspectos, sino superando el listón de éstas en cuanto a camas hospitalarias y en cuanto a recursos.

Y usted sabe que estamos haciendo, y que se han aumentado los equipos multidisciplinares en materia de salud mental, y en materia sociosanitaria en las distintas áreas y en la red especializada. Y lo vamos a seguir haciendo. Y

hemos creado por primera vez en esta comunidad, lo que pasa es que cuando habla de sensibilidad social, se habla muchas veces de boquilla, pero luego no se refleja absolutamente nada en la realidad, en los hechos que usted decía al principio de su segunda intervención.

Y nosotros lo realizamos en los hechos, lo realizamos no solamente poniendo una línea presupuestaria de más de 4.700 millones de pesetas en el presupuesto del año 2001, sino también concretando lo que son las infraestructuras y concretando lo que son el aumento de los recursos.

Y afortunadamente, afortunadamente, señora Mendoza, como el tiempo da y quita razones, pues lógicamente podremos contrastar todo lo que estamos diciendo. Y en el Plan de salud mental que presentaremos el próximo mes para toda la Comunidad Valenciana, con la participación activa, con las aportaciones y con las propuestas que se nos han hecho, tanto desde la asociación de familiares como por parte de los profesionales y de las sociedades científicas, estamos convencidos que no solamente se va a dar una respuesta adecuada y buena a todas las necesidades que tienen el importante colectivo de enfermos de salud mental,

sino que además vamos a avanzar por la línea de la colaboración, por la línea también de la reinserción de todos sus enfermos a través de las políticas de coordinación con Bienestar Social, y con otro tipo de administraciones públicas, como son las diputaciones provinciales.

Y esta es la línea de trabajo y estos son los principios que va a contener el Plan de salud mental y que estoy convencido de que va a dar un salto cualitativo y cuantitativo, y que va a responder a las expectativas que en estos momentos los enfermos de salud mental se merecen y también su entorno familiar.

Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor conseller.

Senyories, se suspén el ple que es reprendrà demà a les deu del matí.

(Se suspén la sessió a les 19 hores i 16 minuts)